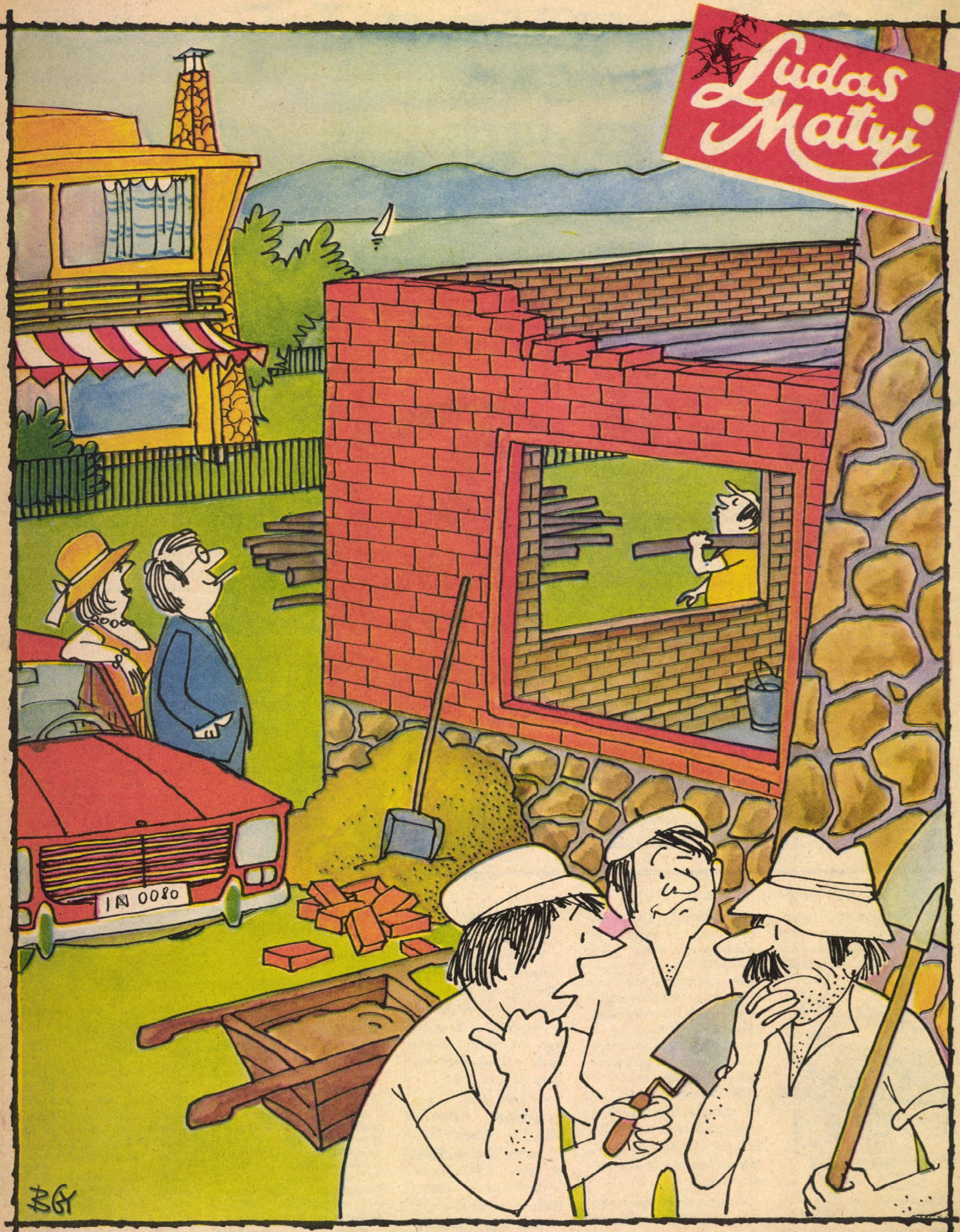
XXVIII. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1972. AUGUSZTUS 31.

KÉT-HÁROM KŐMÍVES ÖSSZETANAKODÉK . . .

— Hogy tud ez annyit fizetni, amennyit mi kérünk?

KEDVES LUDAS!

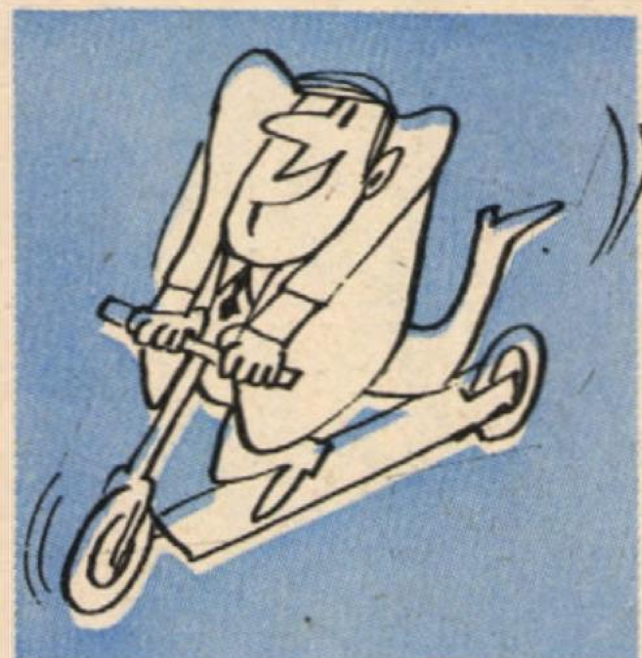
LEBESZÉLÉS

Nyaralásomból hazatérve fölhívtam a kerületi postahivatal hírlapkézbesítő csoportját, s közöltem, hogy az „utánam irányított" napilapot pontosan megkaptam, de a Rádióújságot, valamint az Élet és Tudományt nem kézbesítették.

— Ez bizony előfordul — sóhajtotta a vonal túlsó végén egy kedves női hang —, ezért szoktuk lebeszélni az előfizetőket arról, hogy a színeseket maguk után küldessék.

— Nem értem. Hogy tetszik mondani?

A kedves női hang ekkor

türelmesen megmagyarázta, hogy ők röviden „színes"-nek nevezik a színes hetilapokat, s mivel az a tapasztalatuk, hogy azok a szállítás közben gyakran „elkallódnak", (!) le szokták beszélni az előfizetőket az „utánirányításról".

— Engem nem próbált lebeszélni senki — mondtam.

— Ez, sajnos, nagy mulasztás volt — válaszolta önkritikusan a kedves női hang.

Miután letettem a kagylót, fél lábon ugráltam örömömben, és kiáltoztam, mint annak idején Archimedes, hogy: „Heuréka, heuréka!" Megvan, megvan a megoldása minden problémának, amelyek bennünket szorongatnak, és ezt önöknek, a zseniális hírlapkézbesítőknek köszönöm — az egész emberiség nevében.

Az emberiség előtt azonban elsősorban mi magyarok lássuk hasznát a hazai ötletnek (ennyi önzés megengedhető)!

Minek például metrót építeni, autóbuszokat vásárolni, sofőröket toborozni? Sokkal egyszerűbb *lebeszélni* az embereket arról, hogy a BKV járművein utazzanak, amikor ott az autójuk, a rollerük vagy a lábuk.

Miért kell annyit foglalkozni a kenyérrel? Miért kell tervezni kenyérgyárak építését, miért kell javítgatni a pékek fizetését? Sokkal egyszerűbb az embereket *lebeszélni* arról, hogy kenyeret fogyasszanak.

Miért jártok ti, ellenőrök, a vendéglátóipari egységekbe, közértekbe, csarnokokba? Ne talpaljatok, álljatok föl a hordók tetejére, és *beszéljétek le* az embereket arról, hogy egyenek és igyanak.

Lebeszélés — ez a megoldása minden gondnak, még a legnagyobbaknak is! Itt van — teszem azt — a levegő szennyeződése, amely az egész emberiséget fenyegeti. Miért? Mert az emberiség lélegzik. *Le kell hát beszélni* az emberiséget arról, hogy levegőt vegyen.

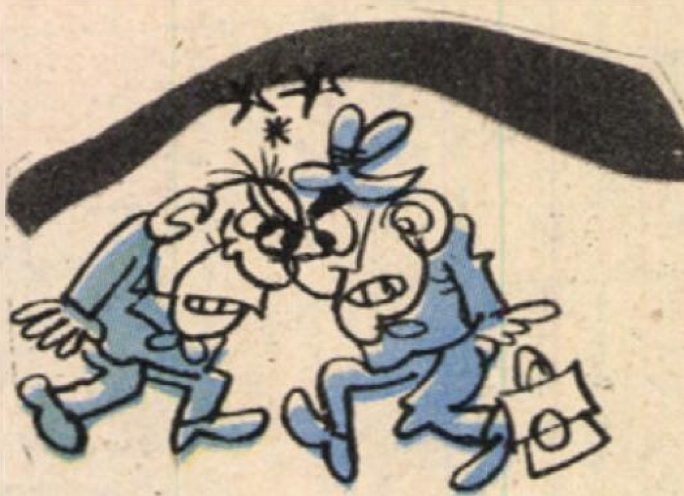
Én a magam részéről már kezdek is leszokni róla, de amíg bírom szusszal, lihegem: Az elkallódott színe... se... kehe... he... t... ké... hé-hé... rem...

Sólyom László

HOMÁLY

A forró augusztusi nyár a bel- és külföldiek ezreit csalja esténként a Margitszigetre.

Ha valaki a 6-os villamossal kíván Pestre vagy Budára utazni, akkor a sziget bejáratánál le kell mennie a Margit-híd aluljárójába. A meglepően barátságtalan „alagút" sivár hangulatát fokozza a sötétség. A széles lámpaburák nagy része hiányzik. A mennyezet alacsony: a bura nélküli égők szinte felkínálják magukat azoknak, akik „gyűjtik" a villany-

körtéket. Bizonyára többen engedtek már a csábításnak, mert gyanúsan sok az égő nélküli foglalat!

Hasonló a helyzet az Árpád-híd aluljárójában. Itt is erős huzat és hangulatos félhomály fogadja az embert. A villanyburák itt is eltűntek, pedig a mennyezet közel sincs olyan alacsonyan, mint a Margit-híd aluljárójában. Rejtély...

A Halászbástyáról szemlélve, kivilágított hídjaink nagyon szépen ékesítik az esti panorámát. Felülről valóban szépek, de nem ártana néha alulról is megnézni őket.

(fenyvesi)

PRAKTIKOL

Több mint egy éve látjuk és halljuk a tévében a *Praktikol* falfesték reklámját. Mi is kedvet kaptunk rá, hogy kipróbáljuk. Városunk összes boltjait végigjártuk, s mindenütt azt a választ kaptuk, hogy sajnos, sehol sincs, hónapok óta. Tessék mondani: miért reklámozzák?

Gaál Károlyné
Baja, Kállai É. u. 5.

CSATORNA

A Vigyázó Ferenc utca 6. számú ház tetőcsatornáját évek óta rozsda marja és szökőkútként ereszti át a csapadékot. Télen a hólé, más évszakokban az eső vízesésként zúdul a háztetőről a földszintre. Három emeleten keresztül áztatja, rongálja a falakat.

A lakóbizottsági elnök frissen festett lakása minden zivatarnál beázik. Lakószobája és konyhája mennyezetén még kánikulában is ott árulkodnak a vízfoltok. A folyosóról a barikádok ellenére is befolyik a csapadék és lassan elkorhad a padló.

Mi történt eddig? Semmi. A lakók és az IKV levelesznek egymással, hatható intézkedés azonban még nem született.

Nyár van még, most szólunk: körültekintő vizsgálatra kérjük fel az V. kerü-

leti Ingatlankezelő Vállalatot. Ne várják meg a telet, hanem sürgősen illesszék be költségvetésükbe a ház tetőcsatornájának a felújítását!

(f. i.)

PADOT KÉRÜNK!

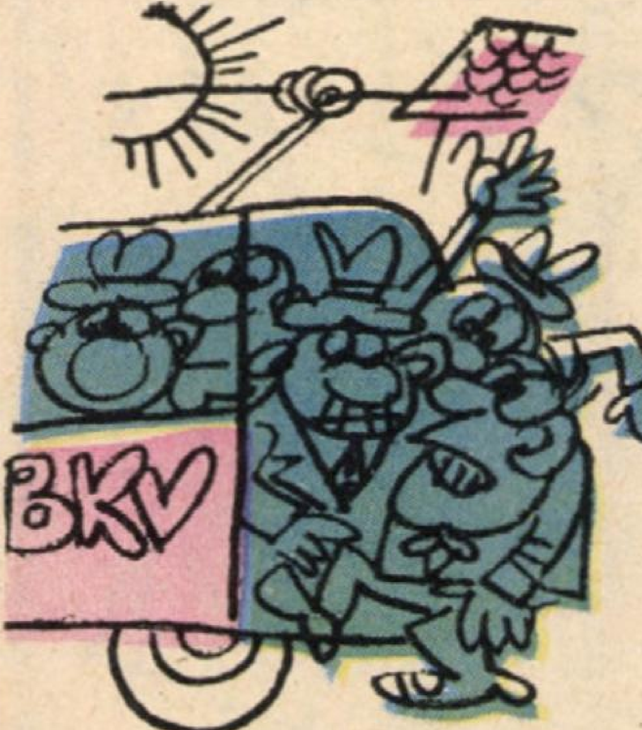

Vidékről járunk dolgozni. Rákosváros megállóhelyen szállunk fel a vonatra, hazafelé menet. Az állomás csarnokában csak egyetlen padot lehet találni. Az utasok álldogálni kénytelenek, mert egy padon még a jó emberekből sem fér el sok. Van ugyan egy váróterem is, de az kicsi és elhanyagolt. A levegő füstös, áporodott. Szeretnénk, ha a MÁV gondoskodna a kényelmesebb várakozásról és tenne még néhány padot a csarnokba!

Talata Mihály
Albertirsa

MI LEHET AZ ELŐNYE?

A 73-as és a 76-os trolibuszok, míg át nem helyezték a Keletinél levő végállomásukat, megálltak a leszállóhelyen, ahol a

kocsi kiürült, majd tüstént beálltak a felszállóhelyre, ***ahol azonnal be lehetett*** *szállni, még abban az esetben is, ha a kocsi csak később indult.*

A végállomás áthelyezése óta a kocsik a leszálló- és felszállóhely között egy harmadik helyen is megállnak, és itt vesztegelnek mindaddig, amíg menetrendszerűen indulniok kell. Csak akkor állnak be a felszállóhelyre, ahol aztán az utasok egymás sarkát tapodva, megrohamozzák a kocsit. Előtte percekig ott áll egy-egy 73-as és 76-os kocsi, az utasok orra előtt, de nem ülhetnek be. Nem. Még esőben is a járdán kell várakozniok.

Mi lehet az előnye ennek az „újításnak"? Lehet, hogy csak minket akarnak bosszantani?

Sz. G.
Budapest

REJTÉLY

Egy este barátaimmal a margitszigeti Nagyszálló csaknem üres halljában ültem le egy kis eszmecserére. Ki-ki megrendelte innivalóját, jómagam egy limonádét kértem (mely egyébként az itallapon is szerepelt).

— Limonádéval nem szolgálhatok — felelte a kiszolgáló kislány. Megkérdeztem tőle, mi hiányzik hozzá: a víz, a cukor, a citrom, vagy a pohár? Hallgatásba burkolódzott.

Lehet, hogy ő sem tudta, miért nincs limonádé?

dr. R. I. Budapest

„TÁVOLODÓ" ÁLLOMÁSOK

Július 31-én feleségemmel és kislányommal Dombóvárról Mezőhegyesre utaztam. Az útvonalunk: Dombóvár—Baja—Kiskunhalas—Kiskunfélegyháza—Szeged—Mezőhegyes volt.

Egy hétig tartózkodtunk szüleimnél Mezőhegyesen, majd augusztus 7-én megváltottam a mezőhegyesi vasútállomáson a három 50%-os jegyet visszafelé, Dombóvárig. Megjegyzendő: útvonalunk ismét a fent említett volt.

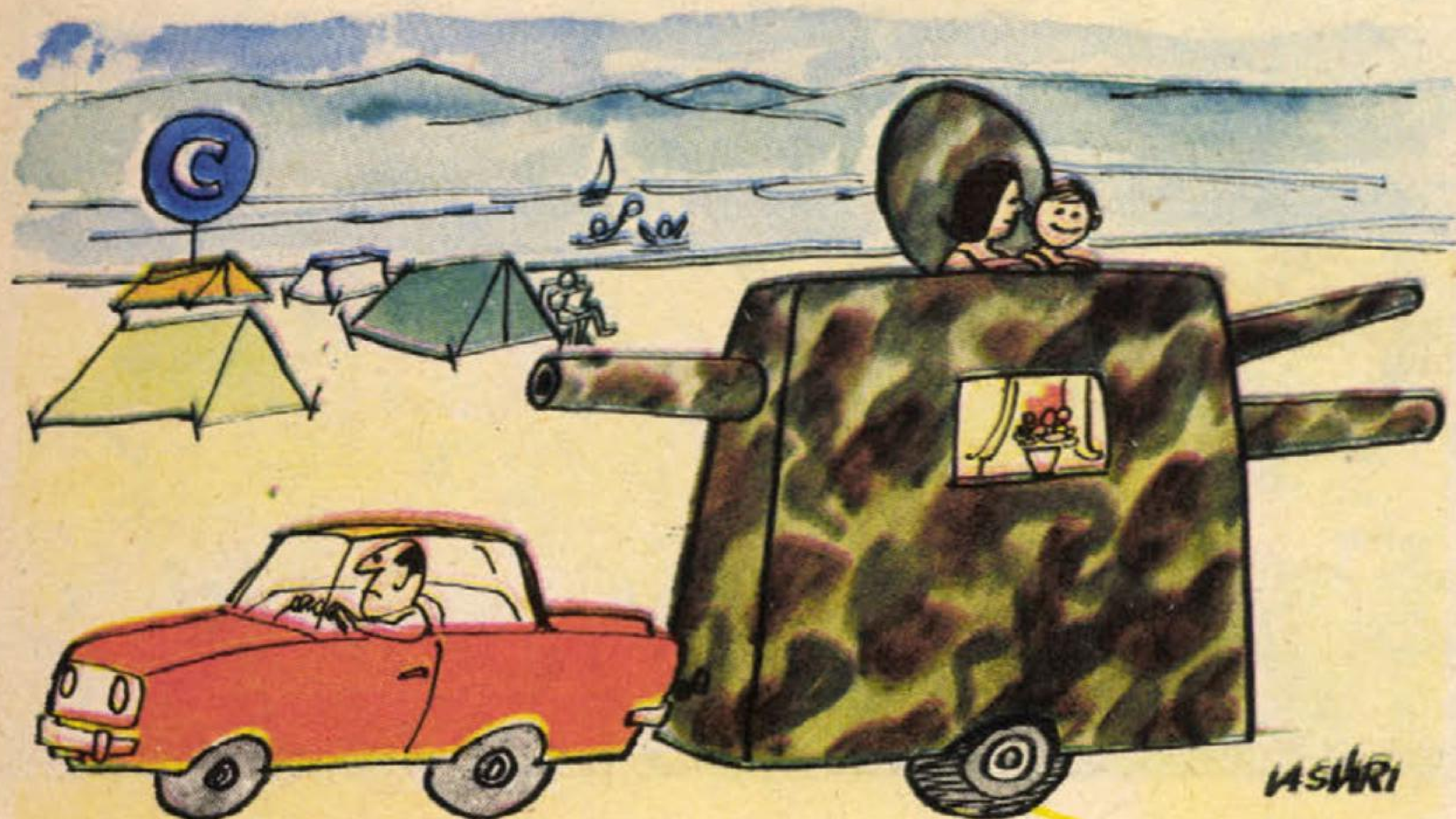
Csodálkozva vettem észre, hogy míg Dombóváron 360 kilométeres jegyet adott a pénztár, a mezőhegyesi már 380 kilométereset. Tehát pontosan egy hét alatt 20 kilométert „távolodott" a két állomás egymástól.

Hát nem furcsa?? Még most is beleborzong a hátam, hogy mi lett volna, ha az egész nyarat Mezőhegyesen töltjük? Hol találjuk meg Dombóvárt? Talán valahol Zalában?

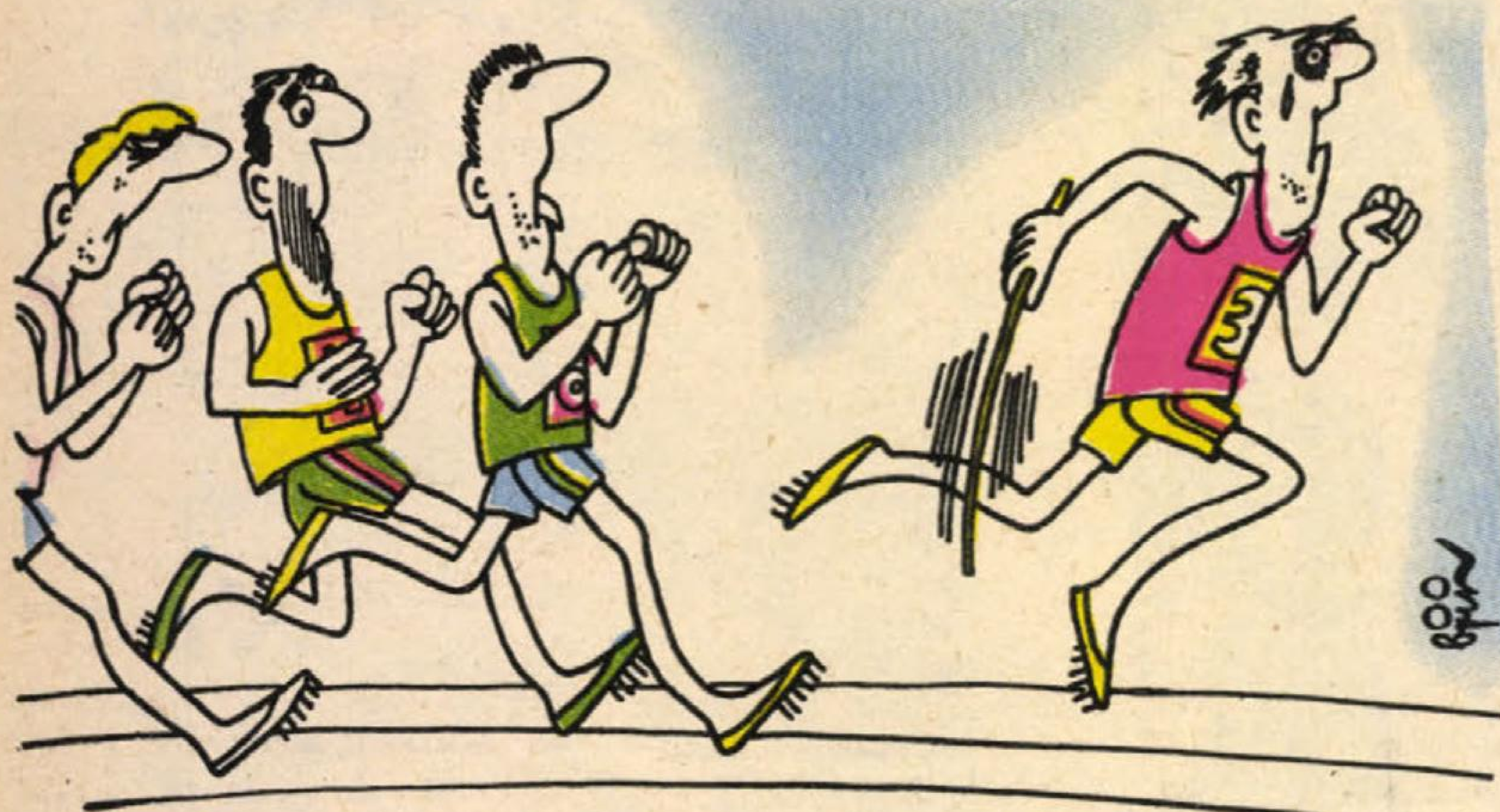
Még csak annyit: a MÁV hivatalos menetrendje szerint, mely érvényes az 1972/73-as évre, a két állomás egymástól ***mindössze 329 kilométer.***

Görgényi István
Dalmand

VENDÉGBIZTOS UTÁNFUTÓ

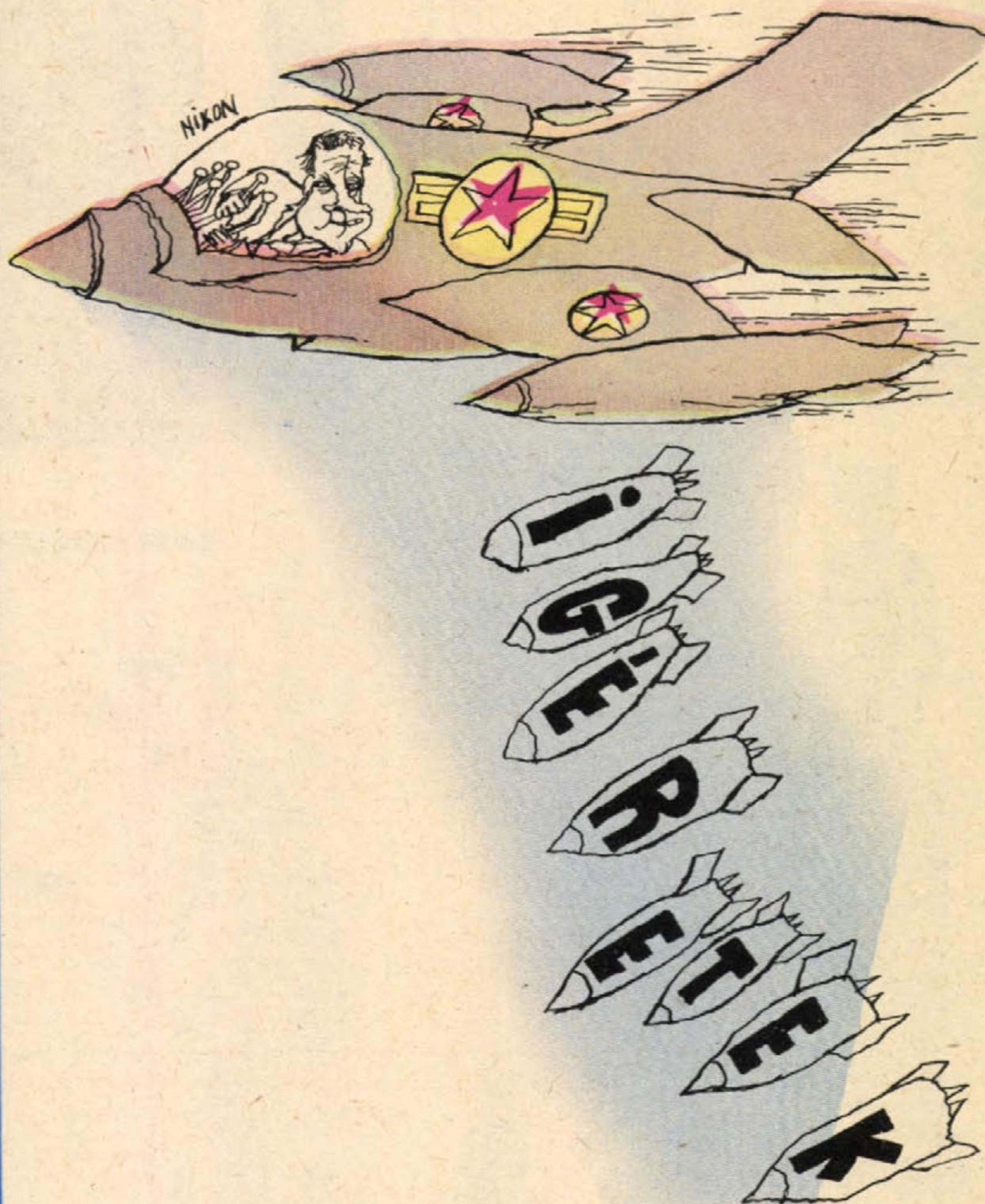

GYŐZNIAKARÁS

NIXON VIETNAMI POLITIKÁJA

Dallos Jenő rajza

HOVA?

1

Képzelhetik a megdöbbenésemet, amikor a Himalája égbe nyúló hegycsúcsai között, egy nehezen megközelíthető, szélfútta fennsíkon egyszercsak szembe jött velem Zimmermann Geyza, az Akácfa utcából. Hosszú ideig szótlanul néztük egymást, aztán örvendezve egymás nyakába borultunk. A borzas nyakú szélmadarak lebuktak a magasból, hogy közelebbről is szemügyre vehessék ezt az érzelmes jelenetet, aztán röhögve felszálltak a felhők fölé.

2

— Itt élek már három éve — mondta csüggedten Zimmermann Geyza, és elmesélte nekem, hogy ezek a hegyek — a helyi néphit szerint — a földlepedő gyűrődései. Amikor a Földatya nászát ülte a Földanyával, olyan hevesen szeretkeztek, hogy összegyűrődött alattuk a föld.

— Ne erről beszélj! Azt mondd el, hogyan kerültél ide?

— Taxin — felelte Geyza.

3

— Az úgy volt, hogy a Rákóczi úton taxira vártam. A menyasszonyomhoz indultam, Budára, a Széna térre, hogy megbeszéljük az esküvőnket. Jó tíz percet vártam, amíg feltűnt az első szabad kocsi. „Na végre!" — mondtam magamban, de korán örültem. A sofőr kidugta a fejét az ablakon és azt kérdezte: „Zugló felé megyek, megfelel?" Mondtam, hogy nem felel meg, mire a taxi elszáguldott.

— De hogy kerültél ide? — kérdeztem türelmetlenül.

Geyza türelemre intett, majd lecsót főzött a Himalája lejtőjén található gugula-fűből. Na, ettem már jobbat is...

4

— Álltam a Rákóczi úton — folytatta az én Zimmermann barátom —, és lestem, mikor jön egy szabad kocsi. Jött, de a gépkocsivezető nem állt meg, csak kiordított: „Pesterzsébet felé megyek. Ha akarja, elvihetem!" Nem mentem vele, mert akkor még célja volt az életemnek. A Széna térre szerettem volna eljutni, a menyasszonyomhoz, Dundovits Stefániához. A harmadik taxis Újpest felé ment, de mondd, mihez kezdtem volna én Újpesten, ahol egy lelket sem ismerek? Megköszöntem a szíves invitálást és tovább várakoztam. Talán egyszer megy egy taxi a Széna tér felé is... A sors útjai kifürkészhetetlenek...

5

A kunyhó, amelyben beszélgettünk, egy szobából állt. Itt lakott Zimmermann Geyza, társbérletben egy jetivel, aki azonban — szerencsémre — nem volt odahaza.

— A havasokban ijesztgeti a turistákat — mondta mosolyogva a barátom, aztán tovább szőtte a történetét: — Az ötödik taxis Rákospalota felé ment, a hatodik Megyerre. Amikor a hatodik kocsi is faképnél hagyott, azon tűnődtem: miért kell nekem épp a Széna térre mennem? Miért ragaszkodom eszelősen ehhez az útirányhoz? „Azt hiszed, te kis parányi ember — mondtam magamnak —, hogy irányt szabhatsz a sorsodnak? Célokat tűzöl ki magad elé, de minek? Messzebbre jutsz velük? Nem. Legfeljebb a Széna térre. Dundovits Stefániához."

6

— A tizenkettedik taxi Cinkota felé ment. „Ha jó magának, elvihetem!" — mondta a sofőr, mire én azt feleltem: „Vajon tudjuk-e, hogy mi a jó? Meg tudjuk-e különböztetni a jót a rossztól? Cinkotát a Széna tértől? Gondolkozz el ezen, gyermekem, és ha választ tudsz adni, jer vissza hozzám!"

— S mit mondott erre a sofőr? — kérdeztem Zimmermann Geyzától, de mielőtt válaszolhatott volna, egy sziklagörgeteg három kilométerrel arréb tolta a házát.

7

— Itt még szebb a táj — állapította meg elégedetten Geyza, amikor kinézett az ablakon. — Hol is hagytam abba? Ja igen! A tizenhatodik taxi jó másfél óra után futott be az állomásra. Akkor már nagyon fáradt voltam, de a lelkembe különös nyugalom költözött. S amikor a taxis azt kérdezte: „A Himalája felé megyek, megfelel?", szó nélkül beültem a kocsiba és most itt vagyok.

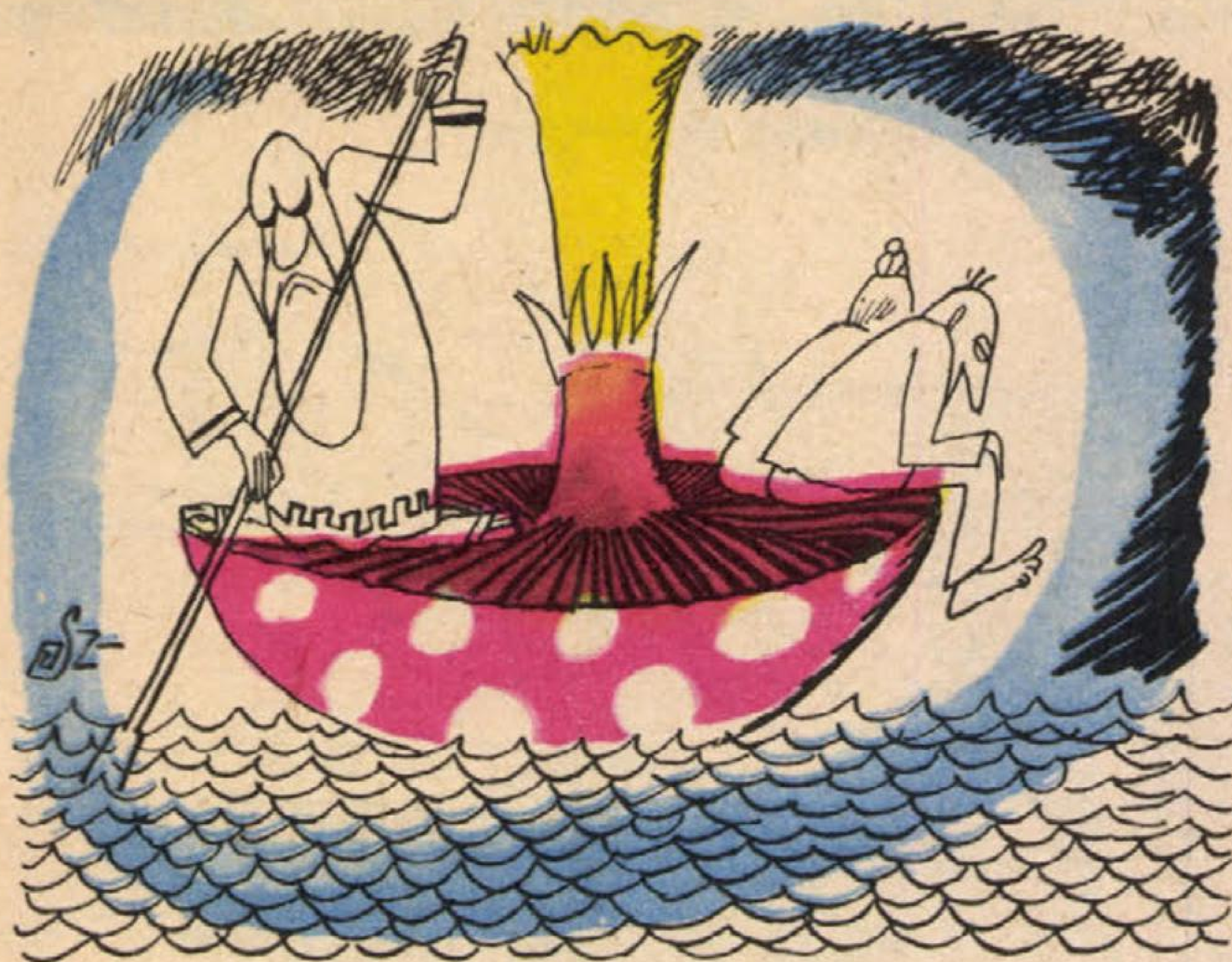
8

— És itt, most, mit csinálsz? — kérdeztem a barátomtól, aki türelmes mosollyal ajkán, kezét imára kulcsolva azt felelte:

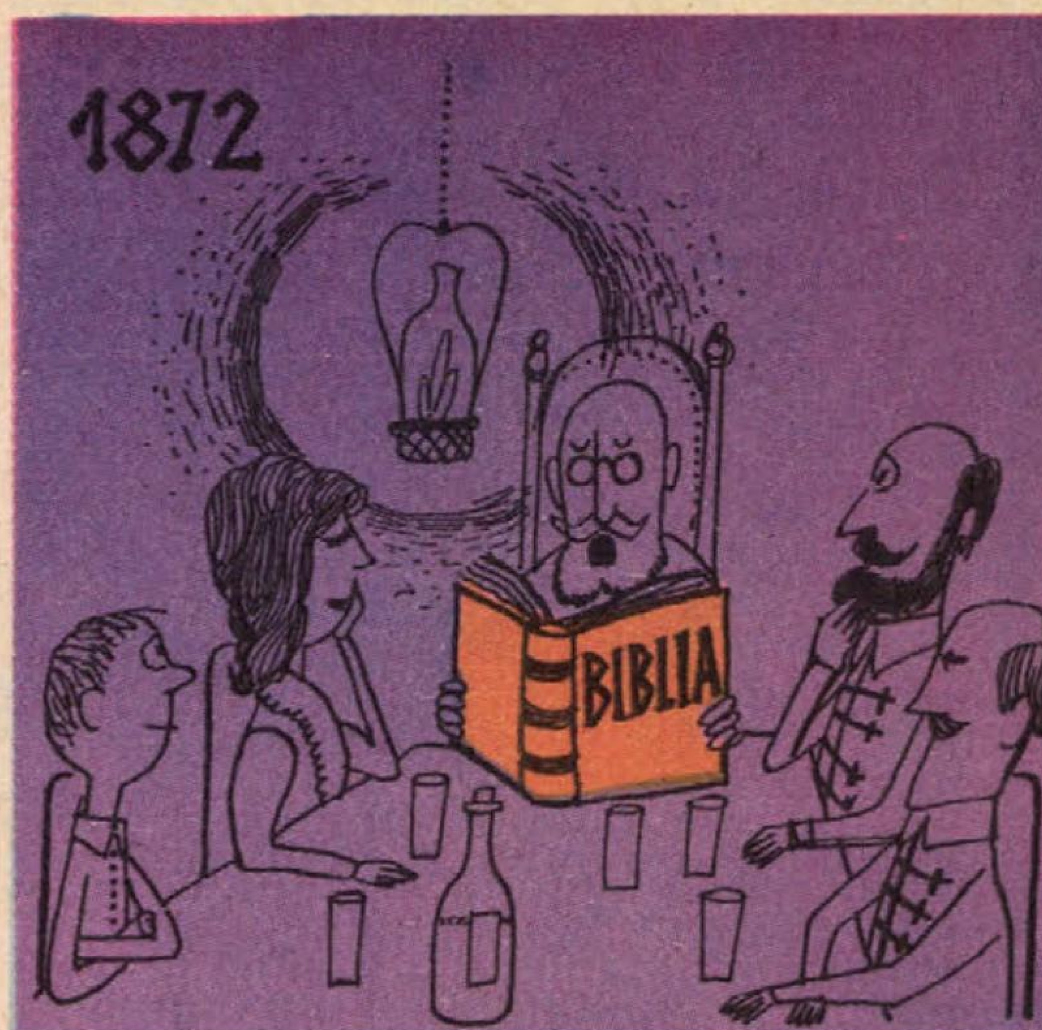
— Egy taxira várok, amely Pest felé megy...

Mikes György

CHARON LADIKJA

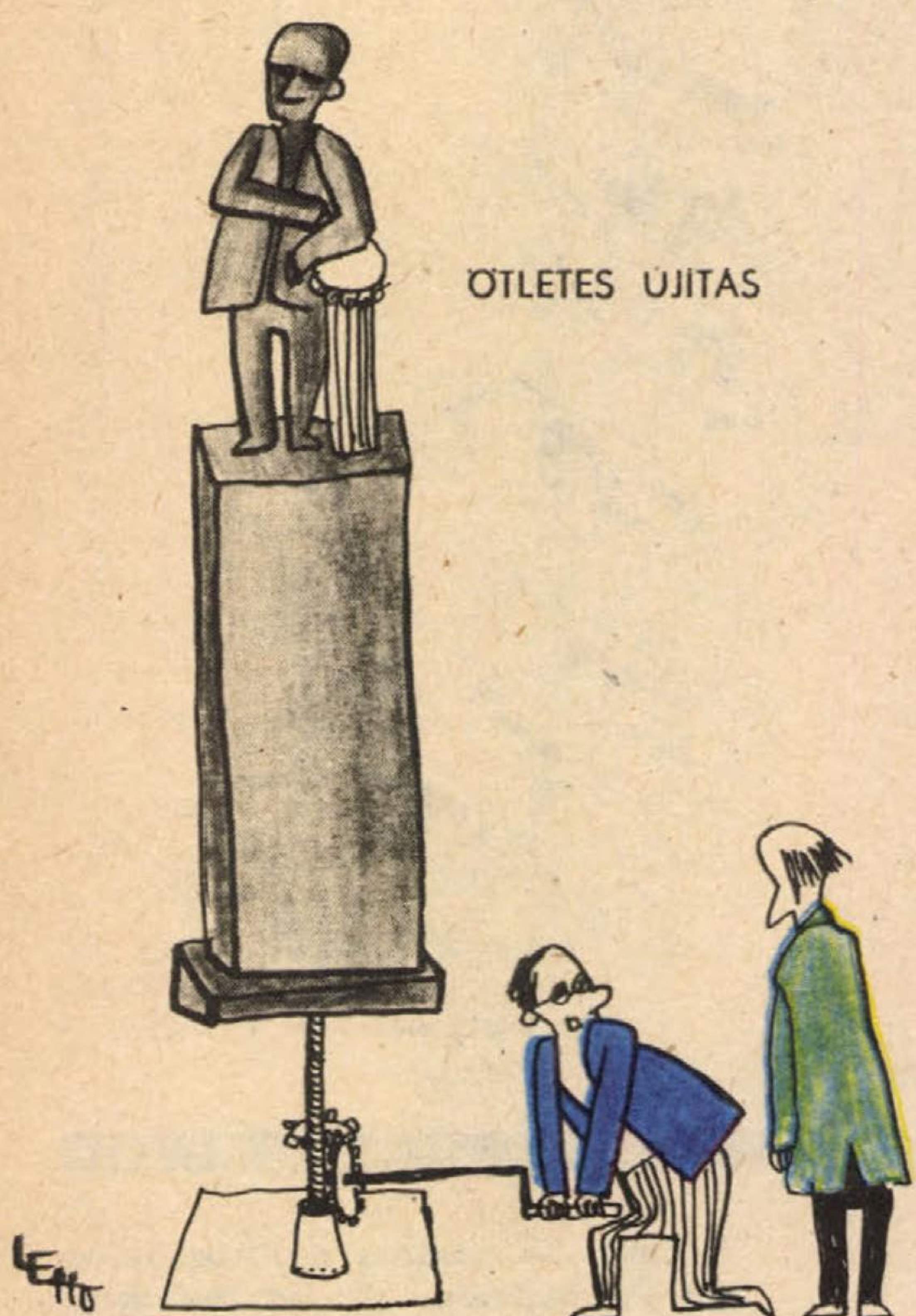
CSÖNDES ESTVÉLI ÁJTATOSSÁG

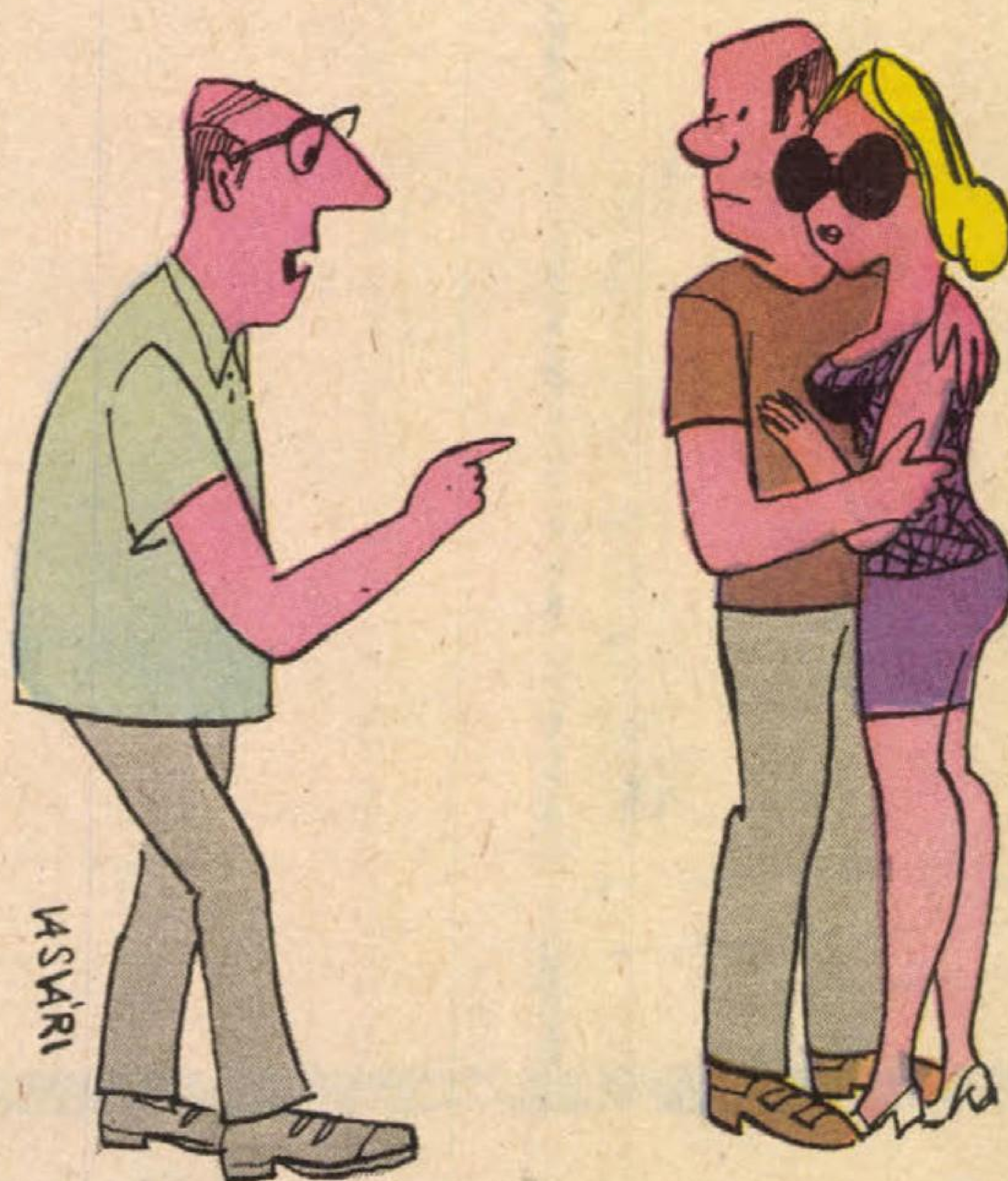

ÖTLETES ÚJÍTÁS

– Mostanában ismét nagyon becsülik a történészek!...

NAGY NAPSZEMÜVEG A DIVAT

– A feleséged, vagy valaki más?

NYÜGÖS SAKKOZÓ

TÖPÖRIZMUS

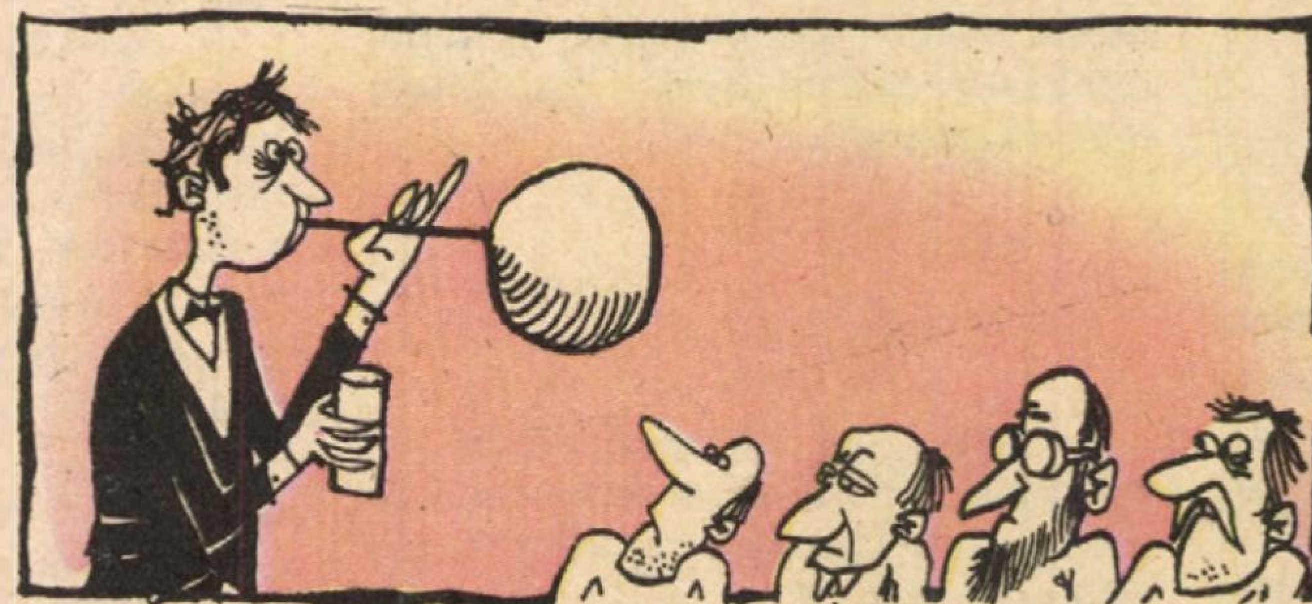
Töpör Tibor mostanában elemében van. Reggeltől estig lótfut, érvel, vitázik, részt vesz, hozzászól, szavaz és válaszol. Mert kérdezik, mert kíváncsiak a véleményére, mert igényt tartanak a voksára.

Régebben senki sem kérdezte meg őt, hogy a gyufaszálnak melyik végén legyen a foszfor. Most azonban vevőszolgálati ankétot hívtak össze e tárgyban, melyen részt vett Töpör és ketten a Gyufaipari Kutatóintézettől. Töpör kifejtette nézeteit, figyelmesen meghallgatták, egyetértettek vele és ígéretet tettek, hogy a jövőben az ő javaslatai alapján a fapálcika másik végét mártják a foszforba.

Ezek után elmesélem önöknek Töpör Tibor egy napját:

Reggel hosszasan tanulmányozza a lapokat, mert mindig akad bennük néhány cikk, melyben az olvasók véleményét kérik. Az elmúlt héten a következő fontos kérdésekben emelte fel a szavát: „Felmenjen-e egy fiatal lány egy vadidegen férfi lakására?" Töpör hosszú tanulmányban fejtette ki, hogy ne menjen, hacsak erre valami rendkívüli ok nem kényszeríti. Töpör élete végéig büszke lesz arra, hogy a lap, mely a kérdést feltette, megemlítette a nevét. Az „Ismerkedjünk-e hajóhintán?" című vitához, melyet az egyik ifjúsági lap indított, szintén hozzászólt, továbbá lelkiismeretesen kitöltötte a Periféria Áruház kérdőívét, mely arra keresett választ, hogy a modern ember nadrágtartót vagy szíjat viseljen-e?

Délelőtt a munkahelyén általában heves vitákat folytat az esti tévé-műsorról. Mostanában a „Ki fújja szebben?" vetélkedő a fő téma. Heves viták tüzében hogy véget érjen a munkaidő, mert rohannia kell a Művész Színházba, ahol a szappanbuborék fújók körzeti vetélkedője folyik és — jól értesült források szerint — a zsüri érdemtelenül akarja továbbjuttatni Pe-

kovácsolja ki a véleményét, mielőtt értékes szavazatát leadná a 768-as számú furulyásra, aki nagyon szépen fújta, bár az ujj-technikája nem volt a legtökéletesebb.

Az ebédszünetben hazaszalad a postájáért és a délutánt a válaszaira adott válaszok megválaszolásával tölti. Közben alig várja, mete Jenőkét, csak azért, mert a papája a zsüri elnöke. Szerencsére a jelenlevő közönségnek lehetősége van a szavazásra, Töpör tehát a szünetben éles hangon leleplezi a zsüri üzelmeit és a tíz főnyi közönség egyemberként adja le szavazólapját ifjú Töpör Tibor mellett.

Este a rádió mellett találjuk Töpört, mert részt vesz a „Szabad-e megverni a kutyát?" című pedagógiai vitában, melynek legutóbbi adásában Töpör hozzászólását is közölte a riporter, amikor azt mondta:

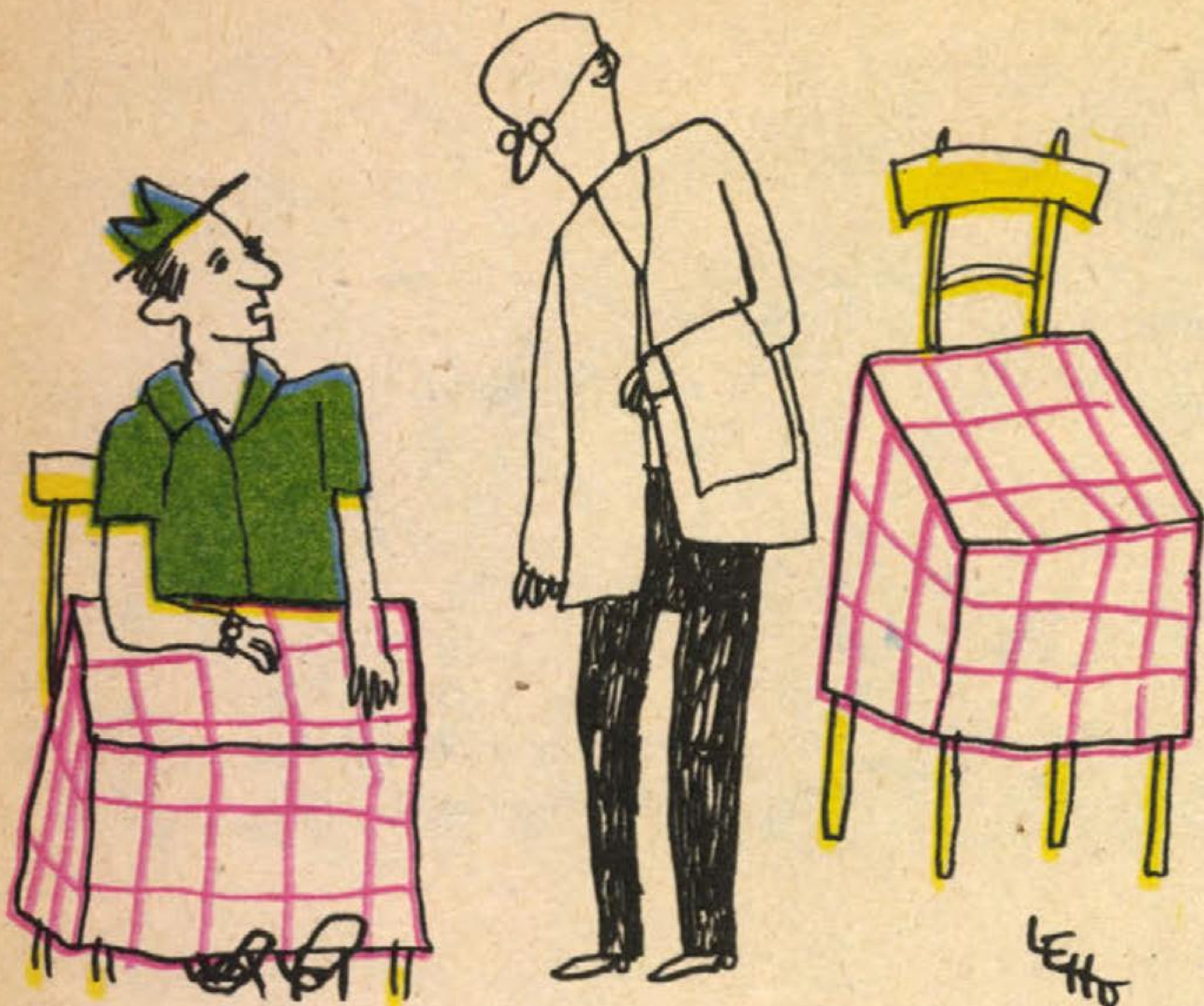
„Sok száz hallgatónk levélben ítélte el azokat, akik verik a kutyát..."

Töpör természetesen nemcsak a köz-, hanem a magánéletben is ilyen demokratikus. Avult, patriarchális családi életét átalakította és a fontos kérdésekben vitát rendez, kérdőíveket oszt ki a felesége és a fia között. A beérkezett válaszokat kiértékeli, azokról családi ankétokon tájékoztatja az érdekelteket, meghallgatja a hozzászólásokat, vagyis pontosan úgy cselekszik, ahogy azt a közéletben megtanulta...

Aztán — úgy, mint azelőtt — azt tesz, amit akar...

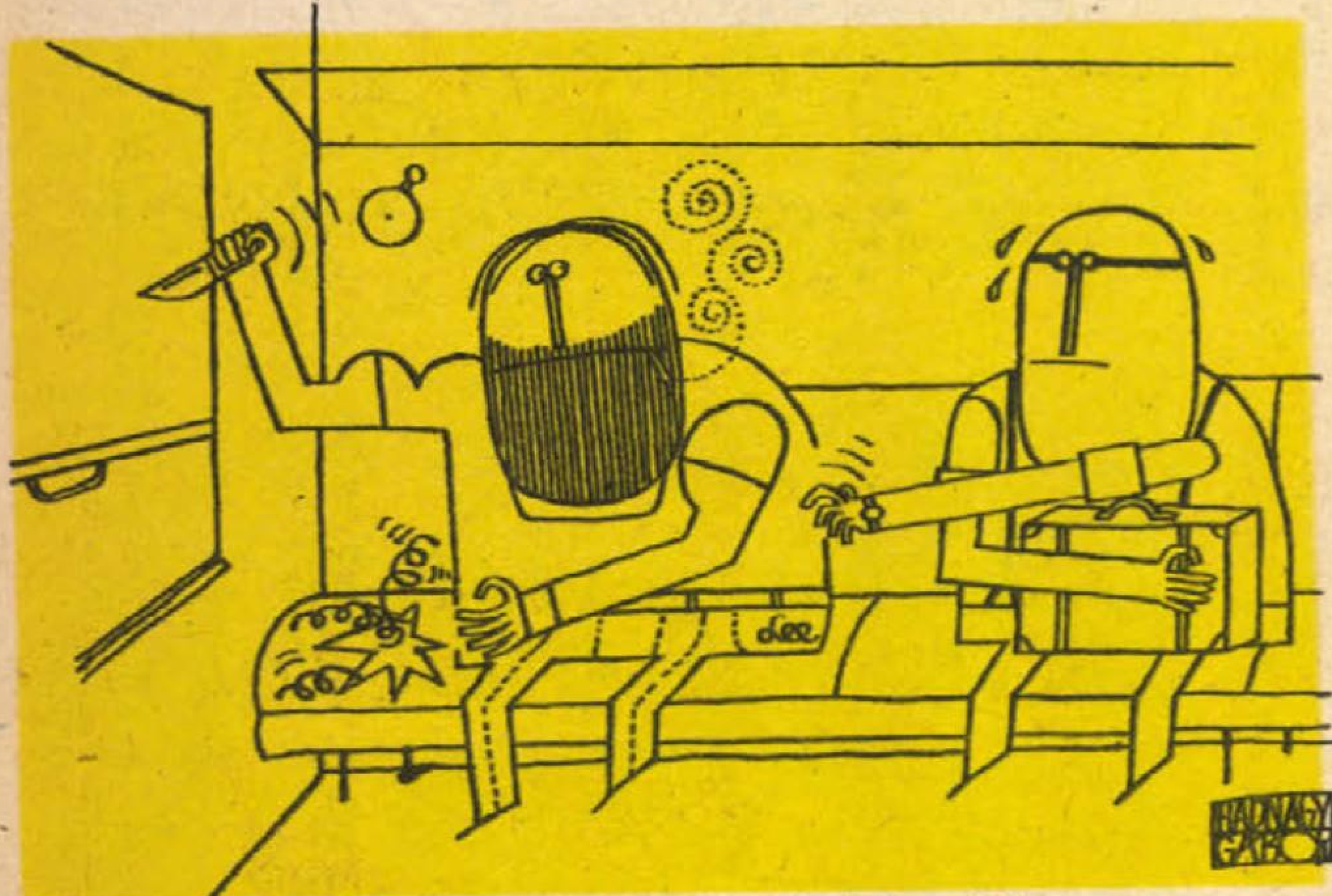
Ősz Ferenc

NAGYIVÓ

– Ameddig nem szólok, tízpercenként hozzon egy fröccsöt!

FIGYELMEZTETÉS

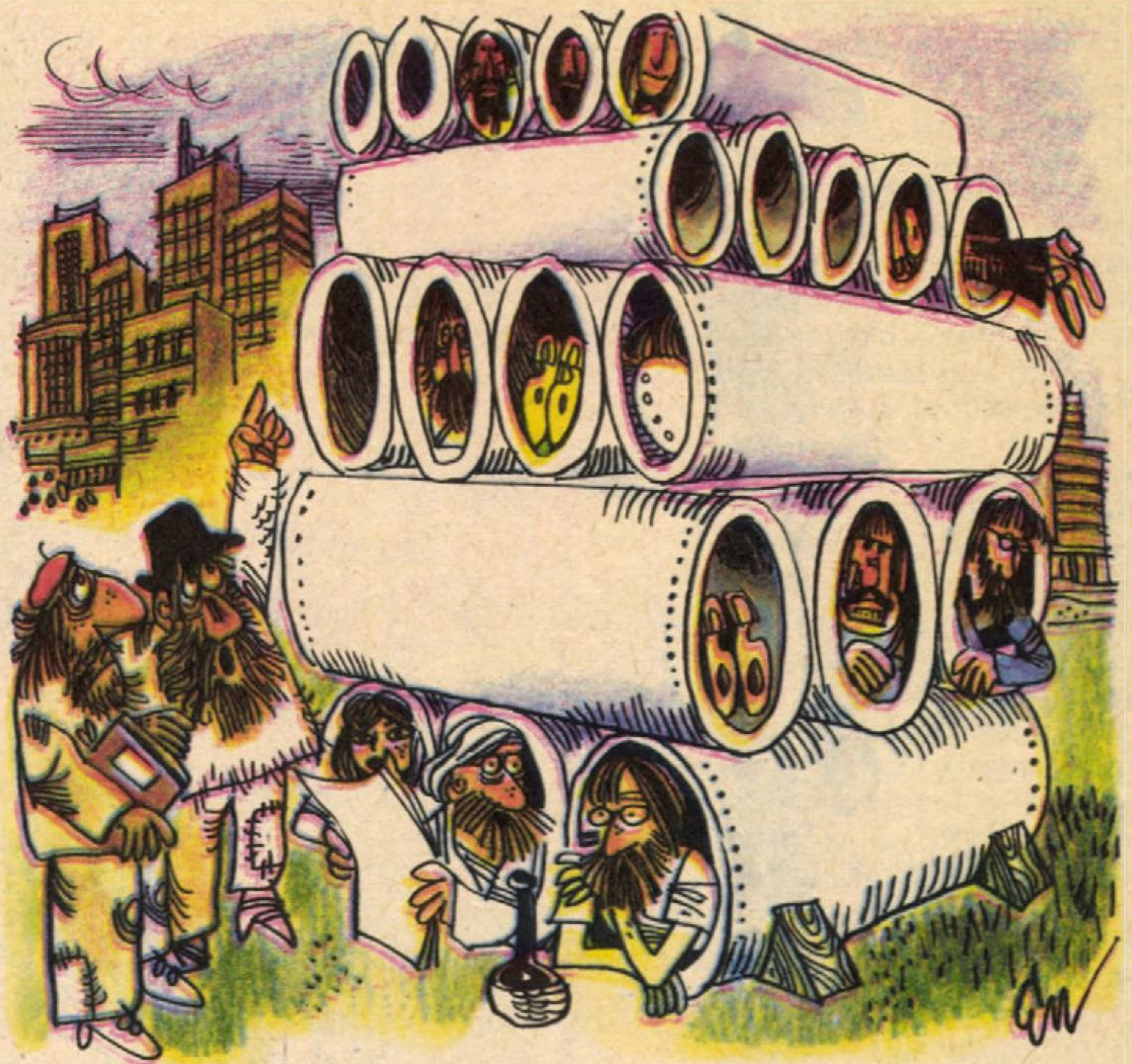
– De uram, ez „nem dohányzó"!

ÜNNEPI MEGNYITÓ

– Mondja, nincs itt valami tévedés? Nem a galambokat kellett volna a magasba engedni?

CSÖLAKÓK

– Képzelje, az ötödik emeleten lakom, és nincs lift...

SZEMET-SZEMÉRT

A minap megyünk hazafelé a kutyámmal, jön ki a házból Nemeszi Árgyél a harmadik emeletről. Amint meglát, felemeli a mutatóujját és így szól:

— A kutya ugat!

Elismerően bólintok:

— Úgy van — mondom. — A kutya ugat, a macska nyávog, a ló rúg. A szél süvölt, úr ír.

Azzal belépünk a kapun, otthagyva Nemeszi Árgyélt a felemelt mutatóujjával.

Másnap megint jön velünk szemben, már messziről felemeli ugyanazt a mutatóujját:

— Panasz van a kutyára — mondja Nemeszi.

— Mondja a szemébe! — mutatok a kutyámra. — Mi a panasz rá?

— Félni lehet tőle — jelenti ki Nemeszi.

— Lehet — hagyom helyben —, de ez szabad elhatározás dolga. Én úgy fogalmaznám meg: lehet, de nem érdemes.

— Baj lesz — tűnődik el Nemeszi a mutatóujján.

— Ki hozza majd a bajt? — kérdem érdeklődve.

— Én — mondja ő. — Fel fogom jelenteni.

Nyomatékosan felfelé bök a mutatóujjával, ezzel jelezve, hogy nem lefelé jelent majd fel, hanem felfelé.

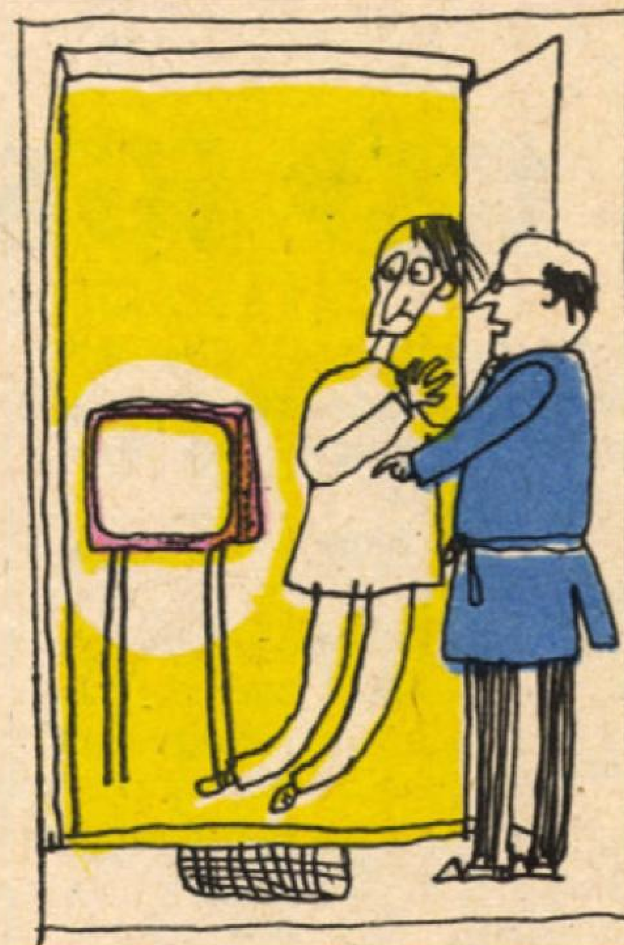
Régi tapasztalatom, hogy a feljelentőket legjobb feljelenteni. Az oroszlánt saját barlangjában kell ártalmatlanná tenni. Ezért még az este becsöngettem Nemeszi Árgyélhoz, a harmadikra.

— Nemeszi úr — mondtam, és felemeltem a mutatóujjamat — én feljelentem önt. Ebtartásért.

Nemeszi hátrahőkölt:

— Nincs is ebem! — kiáltotta.

— Van! — böktem a háta mögé az ujjammal. — A szobájában van, csak

nem sétáltatja, mert nem fizet ebadót!

— Mutassa meg azt az ebet! — hörögte Nemeszi és kitárta a szobája ajtaját. — Keresse meg, csak rajta!

— Pechje van — mondtam mosolyogva. — Be sem kell lépjek a szobába, máris látom. Ottan áll, éppen velem szemben.

Nemeszi a szobájába nézett, amerre mutattam és megtántorodott:

— Maga bolond? — suttogta. — Hiszen az a televíziós készülék!

— Nana! — mondtam korholón — nana! Négy lába van, hangos és sok panasz van rá! Kutyus az, csak valami keverék. Aránytalanul hosszú láb és tömzsi test. Elhiszem, hogy szégyelli az utcára vinni.

— Őrültség — mondta idegesen Nemeszi. — Nem látja, hogy nem él?

— Alszik — bólintottam. — Az enyém is alszik már, meg sem moccan.

— Máskor sem mozog, sohasem mozog! — kiáltotta Nemeszi és a falba kapaszkodott.

— Úgy! — csaptam le élesen Nemeszire. — Akkor hát egy dögöt tart a lakásában! Egy kihűlt, megmerevedett ebet! Azonnal bejelentem a Járványhivatalnak!

— Istenem — lihegett Nemeszi kétségbeesetten —, hát jöjjön be és nézze meg! Tapogassa meg, hogy nem kutya!

— Ezt majd tisztázza a hatóságokkal — mondtam hűvösen.

— Hogyan tisztázzam — vinnyogott Nemeszi és a fal mellett lecsúszott a földre. — Ki hiszi el nekem, hogy maga a tévémet nézte kutyának?

— Az nem az én dolgom — feleltem kíméletlenül. — Bizonyára azt gondolják majd, ami a valóság: hogy ön közben eltüntette a dögöt. Alászolgája.

Könnyedén felemeltem a mutatóujjamat és eltávoztam.

Nemeszi Árgyél azóta mindenféle igazolások után futkos. Legutóbb az Orion gyártól kért egy nyilatkozatot arról, hogy a tévéhez tartozó négy faláb nem kutyából készült.

Amíg a bizonyítékait beszerzi, legalább békén hagy engem és a kutyámat.

Somogyi Pál

KUTYÁK—POSTÁSOK 1:0

Vannak kibékíthetetlen ellentétek, ilyen például az az ellentét, amely a postások és a kutyák között áll fenn. Nyugodtan nevezhetjük ezt az ellentétet acsarkodásnak is, természetesen a kutyák szempontjából. A brit posta nemrég „felfegyverezte" a postásokat a kutyák ellen, nevezetesen egy kis fecskendővel, amely kábító nedűt lövell ki a kutyára, s harapásképtelenné teszi az ebet.

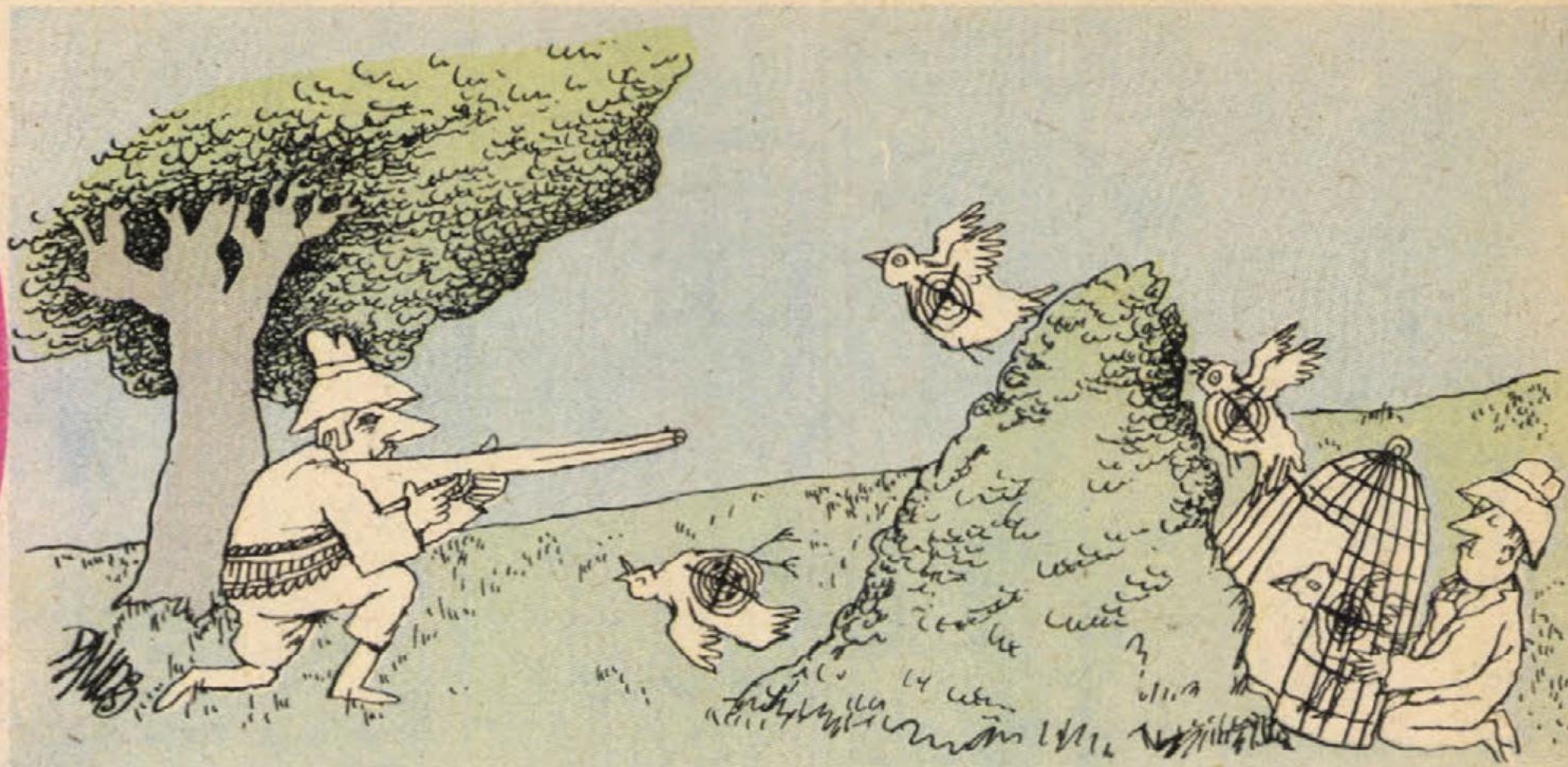
Igen ám, de a Brit Állatvédő Egyesület azonnal tiltakozott, szigorú vizsgálatot követelt annak megállapítására, hogy a brutális orvtámadás nem hat-e ki tartósan a kutyák egészségére, nem okoz-e bennük lélektani törést stb. A kérdést az angol alsóházban is felvetették, s a hangulat a kutyák mellett alakult ki, mert ritka az olyan képviselő, akinek nincs kutyája, a posta pedig néha kellemetlen leveleket kézbesít. Hiába nyilatkozott a tévében ronggyá tépett nadrágjában egy postás, a közvélemény a kutyák elemi szabadságjogai mellett nyilatkozott meg. Így aztán a posta kénytelen volt végrehajtani az általános leszerelést.

Igaz, hogy minden évben legalább 3000 postást harapnak meg a kutyák, ezek közül mintegy 300-at súlyosan, de ez már nem tartozik az Állatvédő Egyesület hatáskörébe. Mint egy levélkézbesítő kijelentette: házőrzőnek képezi át magát.

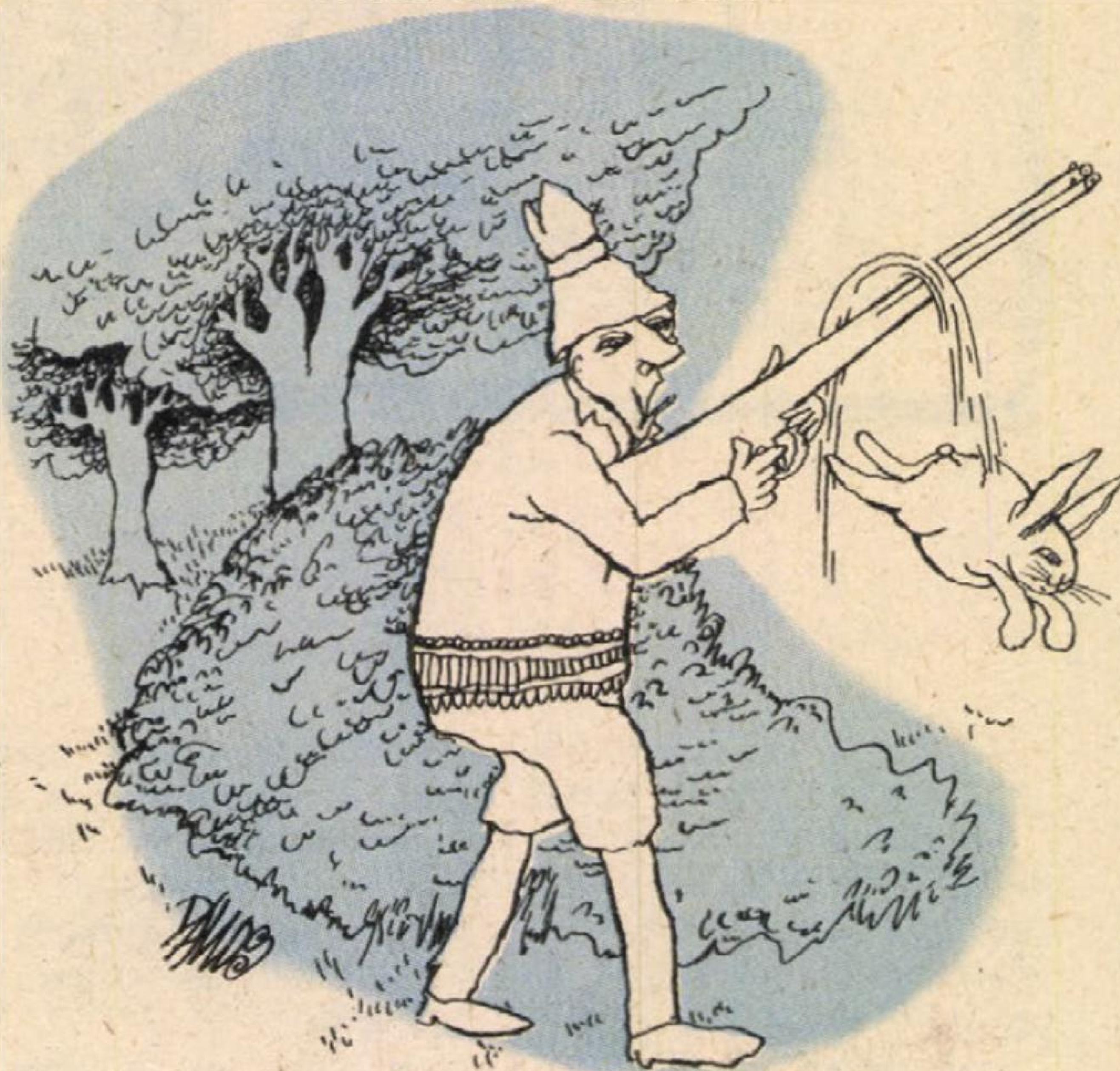
KEZDŐDIK A VADÁSZATI IDÉNY

Dallos Jenő rajzai

MINDENT A KÜLFÖLDI VENDÉGÉRT!

A SZEMTELENSÉG TETEJE

TROFEA

– Ezt a nadrágot tegnap lőttem.

egy kis öreg naplójából

1

Semmi sem új a nap alatt — mondotta egykoron a bölcs hittudós, Akiba, József fia, és én, a korántse bölcs István, Dezső fia, ezt is is hittem neki.

Ugyanis — gondoltam — mi újat és közérdekűt lehetne írni még például az agyoncsúfolt Közértről, az únottá mart Esztékáról,

vagy a közhellyé pocskondiázott Televízióról? Pedig bizony mondom önöknek, hogy lehet!

Mert imé ott állott a Közért Hercege a mirelite-láda és a citromok között, Budán, a körúton, és fehér köpenyében támasztotta a falat. De nem afféle mindennapi herceg volt ő. Inkább olyannak tűnt nekem, mint a Madách-álmodta fáraó, aki elnéz az önkiszolgáló-kosaraik terhe alatt görnyedező rabszolgák feje fölött, és meg se hallja milliók jaját. De az én jajomat — úgy látszik — mégiscsak meghallotta, mikor azt kérdeztem tőle:

— Van tejpor, kérem-szépen?

— Nem tudom — felelte ő a fejem fölé, messze valahová, talán az Angyalok Karának.

— De ha lenne esetleg, akkor hol árulnák? — kérdeztem én esengve.

— Ott hátul — mutatta bal kezével egy mellettem elhaladó rabszolganő, míg jobbjában ő is kosarat vonszolt, kétkilós kenyerekkel és zsákos burgonyával tömötten. — Csak hiába tetszik odamenni — tette hozzá, némi részvéttel — mert már a hét elején elfogyott.

— És mikor lesz újra? — kérdeztem a Herceget, most már kissé remegő hangon.

— Nem tudom — felelte ő jeges nyugalommal és elnézve a bal vállam fölött.

Ekkor valamiképpen hatalmába kerített a gúnyolódás ádáz ördöge, és ujjammal illetve a Herceg köntösét, azt kérdeztem:

— De ugye nem sértettem meg önt ezzel a sok kérdezgetéssel?

— Dehogy sértett, kérem! Hisz azért vagyunk itt! — mondotta olyan büszke öntudattal, mint akit elsőnek szólítottak dobogóra a Nemzetközi Udvariassági Versenyen.

2

És volt egyszer, alig pár hete, az Esztékában, egy valóban említésre méltó kis csoport. Fiatalok voltak ők és jókedvűek. Egy fiatal orvos, aki büszke volt humorára, egy fiatal anya, büszke a gyermekére és egy asszisztensnő, büszke a vadonatúj kardigánjára, amit Kanadában vettek (másnak), és a Bizományi Áruházban adtak el (neki). És szólt az asszisztensnő:

— Hogy hívják a gyereket?

— Rákóczi Ferenc — mondta az anya.

— Mintha ezt a nevet már hallottam volna valahol — vigyorgott a humorára büszke fiatal orvos.

— Igen — ragyogott a büszke anya szeme. — Mert már a múlt héten is itt voltam a Ferikével.

3

A Televízióban pedig filmek vannak és korhatárok.

Korhatár nélküli film: Rusnya véglények táncolnak a mikroszkóp lencséje alatt. Tehát gondosan mossuk meg kezeinket.

Tizennégy éven aluliaknak nem ajánljuk: Kislány felmegy a fiú lakására, egymás felé hajolnak és a kép elsötétedik. Másnap a fiú elhatározza, hogy mégis elmegy vidékre, állatorvosnak, elveszi a lányt, aki egy év múlva gyönyörű gyereket füröszt, és a fiú vadonatúj Trabant-kocsit.

Tizenhat éven felülieknek: Fiú és lány addig csókolódznak, amig a kép idegesen rángatódzni kezd és megjelenik a Bemondónő, aki engesztelően kedves mosollyal mondja:

— A képhibáért szíves elnézésüket kérjük.

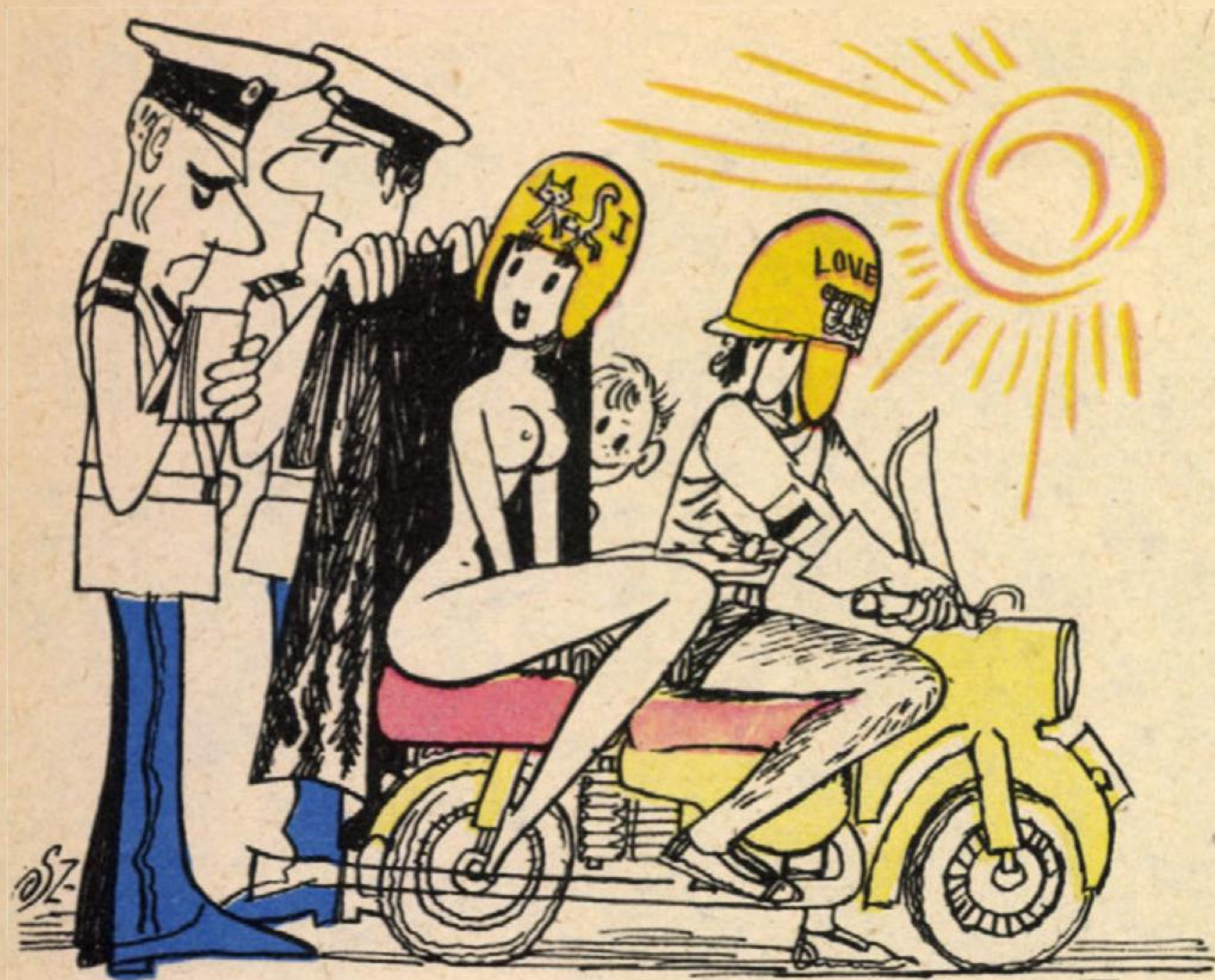

Csak tizennyolc éven felülieknek: Fiú és lány nem is látszanak, csak egy paplan, ami hullámzik. Kiki gondolhat, amit akar. És ilyenkor idősebb urakban állítólag meglehetősen bizsereg a hajdani szép napok emléke. Merthogy — a közmondás szerint — a vén kecske is megnyalja a sót. Bennem azonban — hogy is mondjam csak —, a fent említett esetben semmi se bizsergett. Pedig hát épp elég vén vagyok.

De talán nem vagyok elég kecske.

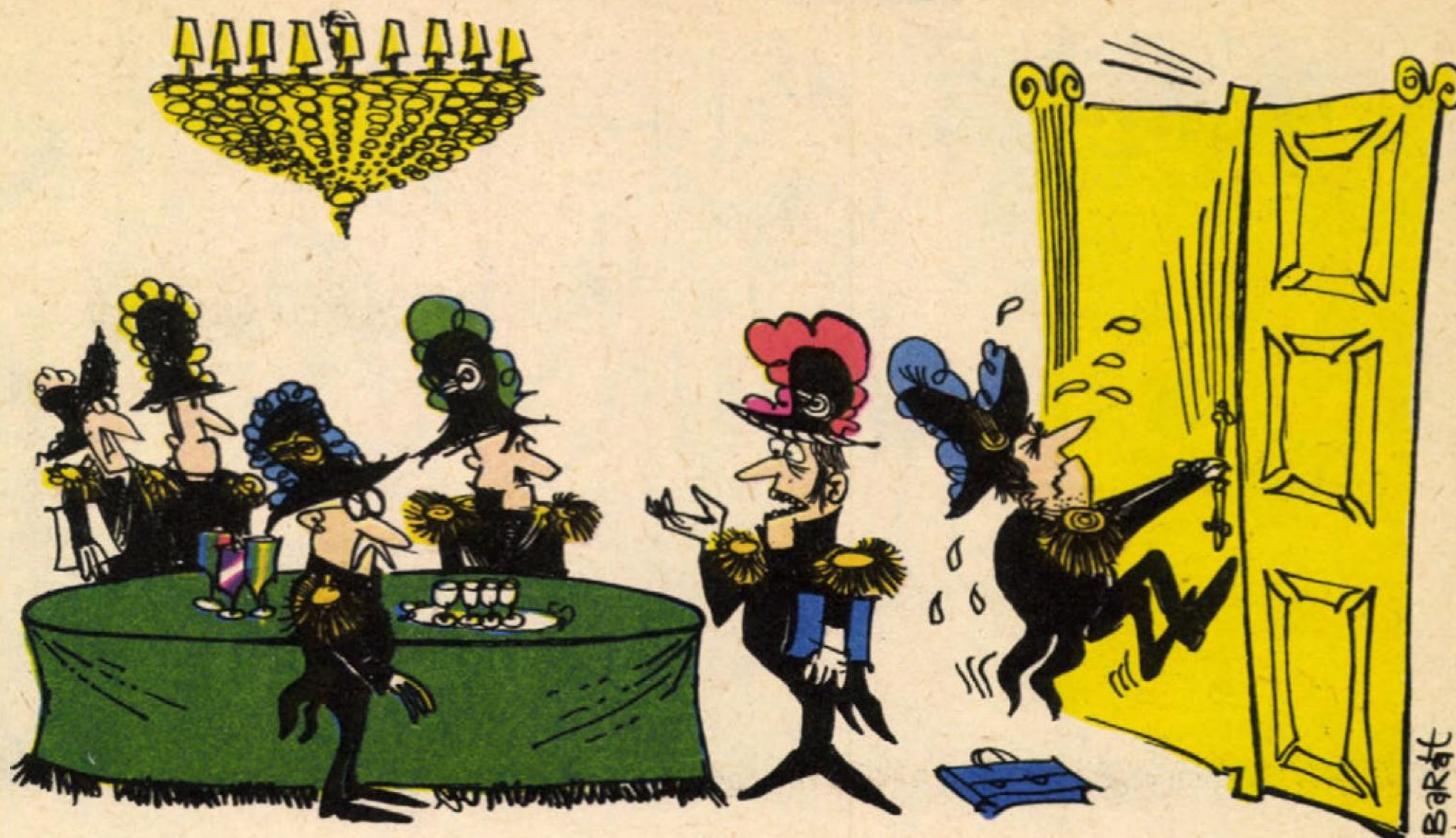
Zágon István

KÁNIKULA

– De biztos úr, én úgy tudtam, hogy csak a bukósisak kötelező!

TÁRGYALÁS ZÁRT AJTÓK MÖGÖTT

– Uraim, ki vágta zsebre a kulcsot, amikor bejöttünk?

SOKAN VAGYUNK, VAGY KEVESEN?

Vége a munkaidőnek, a dolgozó hazafelé indul. Betér az útjába eső Közértbe, s élő óriásgépezet fogaskerekeként sodródva kosarába sodorja ami az útjába esik. Mert mindig tolongás van a boltokban. Mert kevésnek bizonyult azok tömege, akik tömeg-élelmezési boltokat építenek, azokba árut szállítanak, ott árusítanak.

Ezután odaáll a dolgozó a villamosra-, buszra-, metróra váró tömeg végére. Vár, vár, vár. Azután türemkedik, gyürkőzik, tép-rúg, tépetik, rugatik, akaratlanul is, mert ilyen szoros együttműködésben nincs tere az önállósodásnak. Mert a tömegközlekedés egyenlővé vált a tömegtülekedéssel. Mert elégtelen azok tömege, akik a tömegközlekedési eszközöket gyártják, karbantartják, üzemeltetik, s akik a tömegközlekedési eszközöket gyártó gyárakat felszerelő gépeket gyártják és felszerelik — kevés a szakmunkás, a segédmunkás, a téemkás, a kalauz, a buszvezető.

X. megállónál a dolgozó kitépi magát az ömlesztett tömkelegből, s indul, hogy ügyesbajos dolgát ügyes ügyintézőre bízza: az ügyvédi munkaközösségbe. A dolgozó ugyanis vagy válna, vagy építkezne, vagy szerződne erre-arra, vagy vállalkozna valamire, vagy feljelentené társbérlőjét, vagy leválasztódna róla, vagy örököl, vagy örökül hagy — ügye-baja mindig van. Belép tehát az ÜMK ajtaján és vár, vár, vár. Olykor hasztalan, mert estig sem kerül rá sor. Mert kevés azok tömege, akik a tömegek ügyesbajos dolgát ügyvédi szinten ügyintézik.

Dolgát végezve, vagy nemvégezve, most már igazán hazabattyog a dolgozó. Gyarapodó háztartási gépei egyike-másika (egyik nap az egyik, másik nap a másik, vagy fordítva) éppen „meghibásodott". Feltárcsázza a Javszert, a Gelkát — valamelyik javításra hivatott rövidítést, amely rövidített elnevezéséhez híven lakonikus választ ad. Hogy majd a jövő héten. Majd kiskedden. Majd május negyvenedikén. Majd akkor mondja

ezt, ha kapcsolt a központ. De ez olykor félnapi, máskor kétnapi tárcsázást igényel. Mert kevés azok tömege is, akik a tömegigényt kielégítő távbeszélő készülékeket gyártják, karbantartják, ésígytovább — de kevés azok tömege is, akik az egyre szélesebb tömegek által használt s így egyre tömegesebben „meghibásodó" háztartási gépeket javítják-szerelik.

Részletezzem, hova mindenhova megy még napjában a dolgavégzett, pontosabban munkaidejét „ledolgozott" dolgozó? Ki ne tudná: ilyen-olyan üzletbe, intézménybe, hivatalba, hatósághoz, bejelentést, panaszt, kérelmet, igényt, engedélyt kérni, benyújtani, láttamoztatni, átutaltatni, feladni, átvenni. Mindegy a részletezés, a lenyeg mindenütt ugyanaz. A munkaidejét „ledolgozott" dolgozó munkaideje végeztével (egyre többször azalatt) tömegek kígyózó végére áll itt is, ott is. És vár, vár, vár. Mert mindennemű tömegigény-kielégítő mindenféléhez szükséges mindenféle dolgozóból valahogy kisebb tömeg verbuválódott össze, mint amennyi a tömegek igényét kielégíthetné.

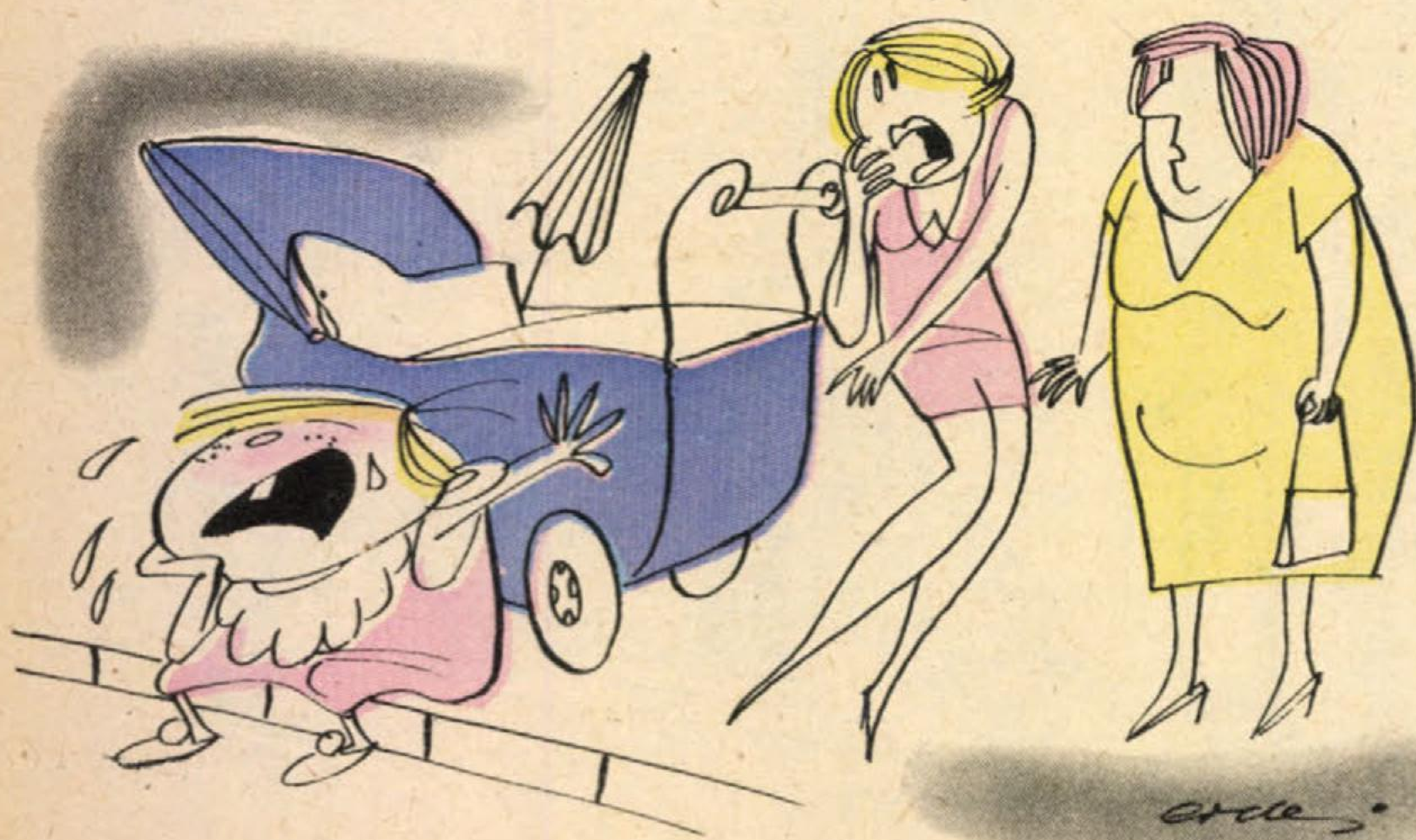
Az ehelyt csupán hézagosan felvázoltak folytán egyre nagyobb tömegek keresik fel a tömegbiztosítás által elérhető rendelőintézetek bel-, ideg-, gyomor és egyéb osztályait, ahol... a dolgozó legalább nyugodtan ül, s miközben vár, vár, vár, vár — eltöprenghet egy hihetetlen összefüggésen.

Éspedig azon, hogy ha egyszer az élet minden pillanatában, minden talpalatnyi mindennemű helyén mindig kevés a dolgozó a fokozódó tömegigényekhez képest — ki lehet az a töméntelen tömegű ember, aki miatt neki, a dolgozónak, sehol sem jut hely, ügyintéző, javszerelő, ügyvéd, fodrász, orvos, kalauz, vagy más elnevezéssel munkaerő.

Esetleg megkérdezhetné egy közgazdásztól is. De minek? A jelek szerint ahhoz képest, hogy a tömegek igényei milyen tömegesen gyarapodnak, s a munkaerő milyen rohamosan csökken, nyilvánvalóan kevés a közgazdász az ilyennemű kérdések megválaszolásához.

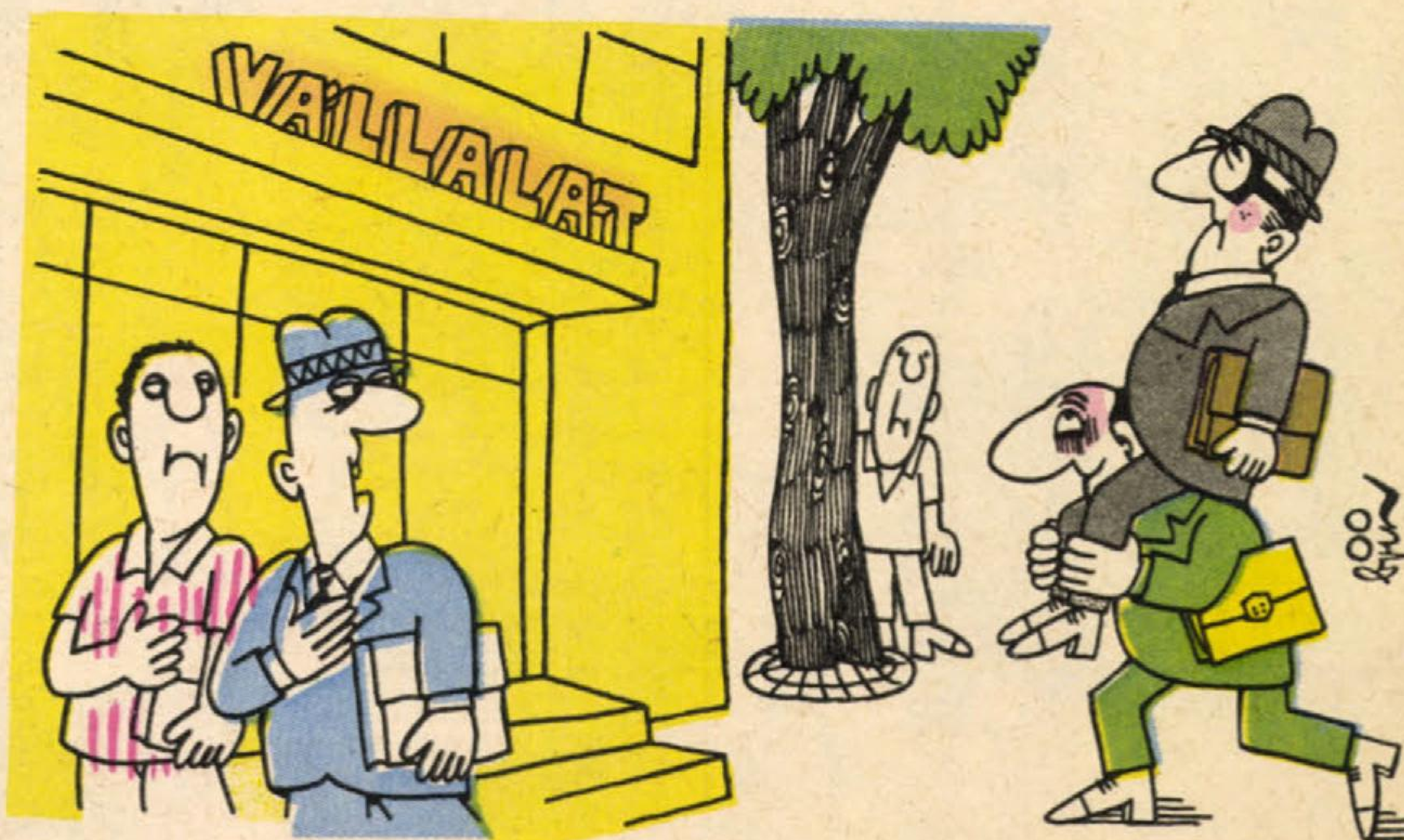
Péreli Gabriella

NŐNEK AZ IGÉNYEK

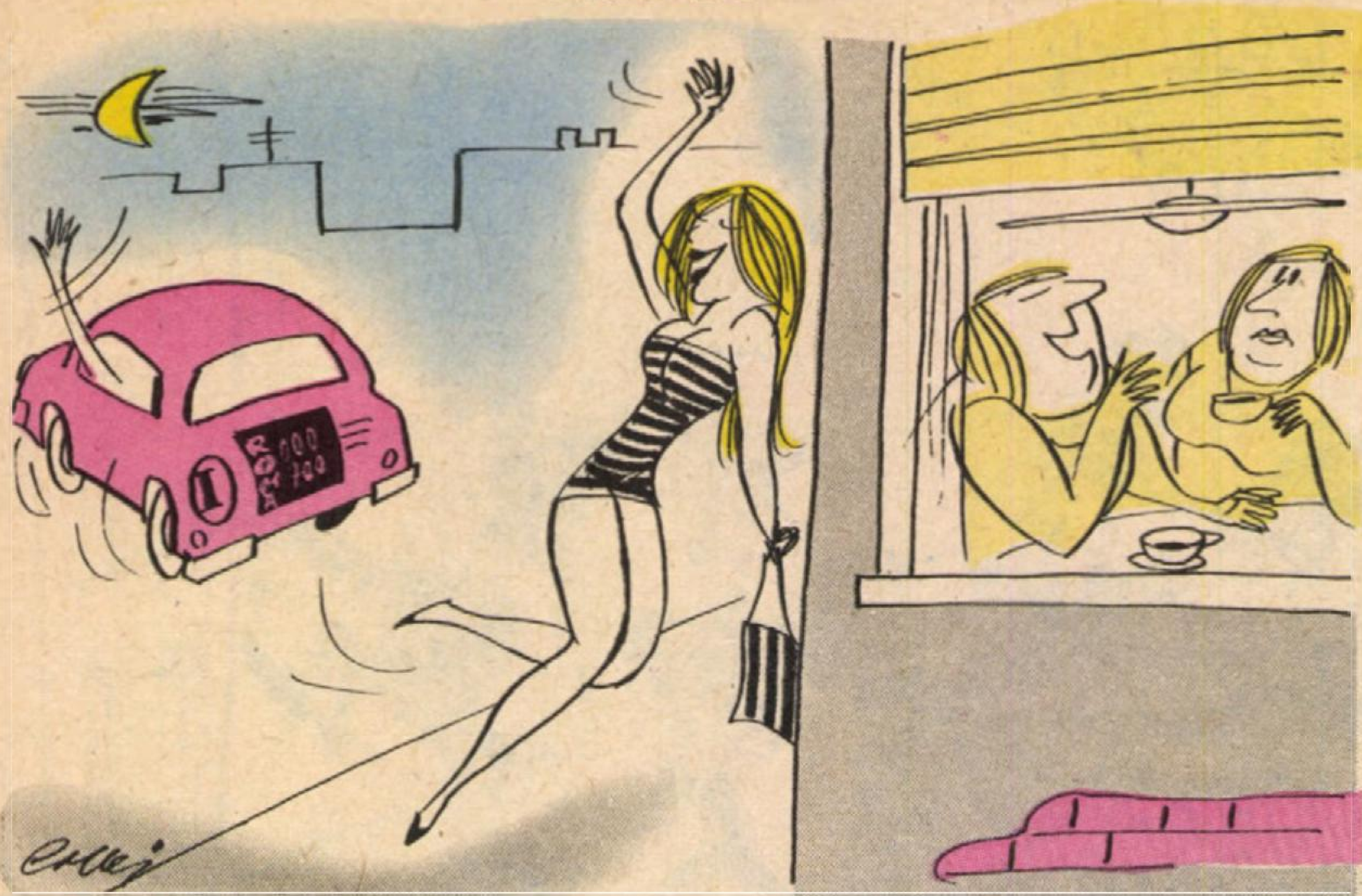
– Nem bírok a gyerekkel, a Balatonnál látott egy Volvót!

A BEOSZTOTTAK GYÖNGYE

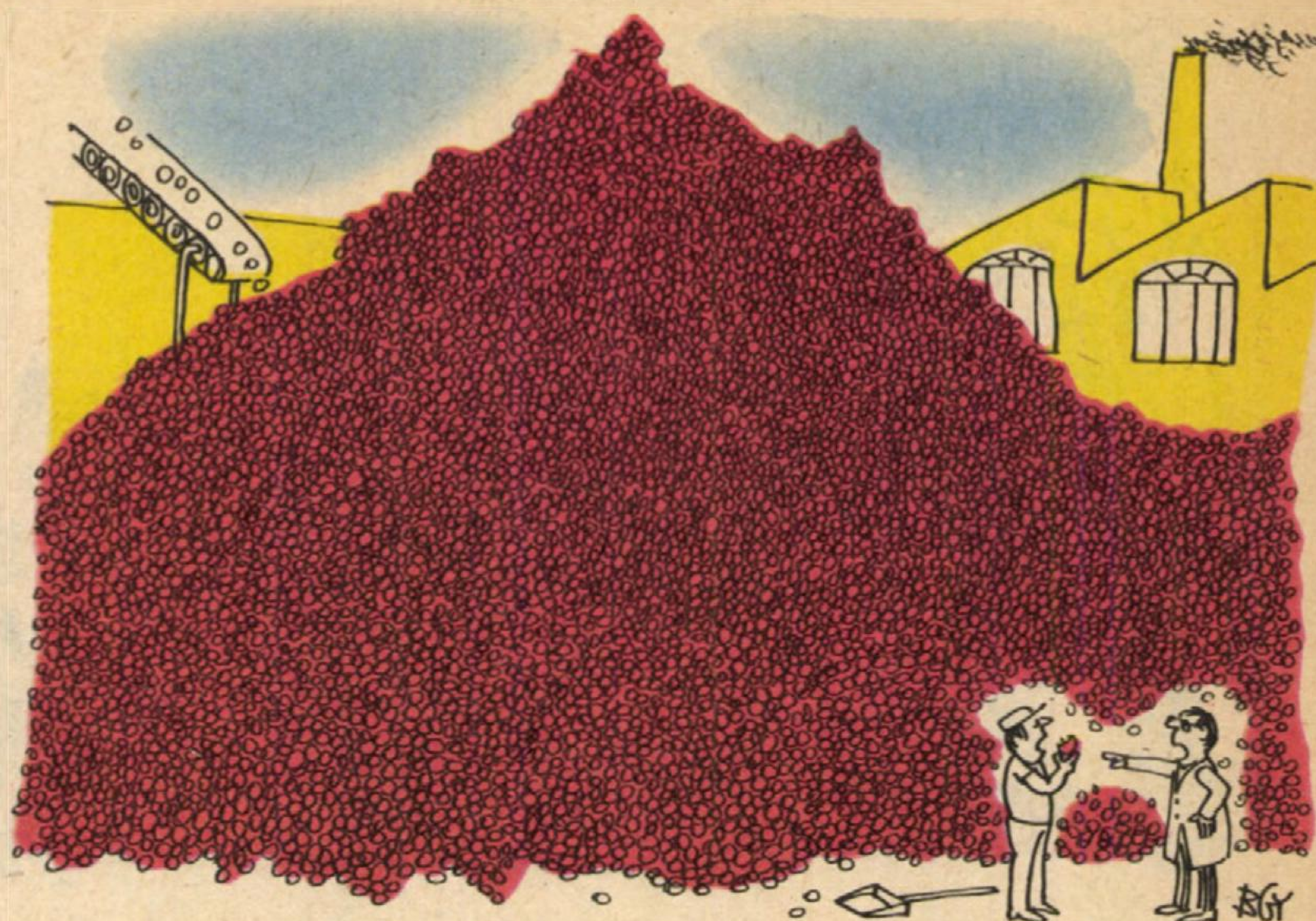

– Mihelyt megtudta, hogy a főnöknek le kell adnia a kocsiját, rögtön felajánlotta a szolgálatait...

DICSEKVÉS

– A mi lányunk kitűnő tanuló. Idén nyáron megtanult németül, angolul és olaszul.

KONZERVGYÁRBAN

– Most végre elcsíptem, maga üzemi szarka!

ÚJ SZOLGÁLTATÁS

A napokban, megéhezvén, betértem kedvenc törzsvendéglőmbe, a „Vidám marhafelsál"-ba. Legnagyobb meglepetésemre már nem volt ott a régi vezető, s a felszolgálók között is csupa új emberrel találkoztam. Leültem egy hófehér abrosszal terített asztal mellé. Hatvan másodperc múlva megjelent egy rokonszenves pincér:

— Jónapot kívánok. Szabad a kedves vendég kabátját lesegítenem?

— Amint látja, ingujjban vagyok.

— Látom, de ha kabát lett volna a kedves vendégen, örömmel lesegítettem volna.

Kényelmesen hátradőltem a széken:

— Igazán jól esik ilyesmit hallani. De most sürgősen enni szeretnék valamit. Hozzon nekem egy gyönyörű adag fokhagymás lacipecsenyét, mellé egy gusztusos, ropogós kovászos uborkát, és mindezt hadd öblítsem le egy jéghideg nagyfröccsel.

A fiatalember szemében őszinte kétségbeesés tükröződött:

— Igazán sajnálom, de nem tudok eleget tenni a kedves vendég óhajának. Ennek a vendéglátóipari egységnek ugyanis új profilja van. Étlapot sem tartunk, mert teljesen felesleges. Kizárólag köménymagos levest és habart paszulyt tudunk felszolgálni. Megmondom őszintén, pocsék a konyhánk. A vendégek mégis özönlenek hozzánk: mi valódi udvariasságot és megbecsülést nyújtunk másodosztályú áron. Szíveskedjék megtekinteni árlapunkat — nyújtott felém egy ízléses kivitelű kartont, melyen a következőket olvastam:

Köszönés a vendégnek: Jó napot, jó estét	1,80
Ugyanaz: Mély tisztelettel üdvözöljük	3,40
Kérdések a vendéghez:	
Hogyan méltóztatik lenni?	2,70
Miként szolgál kedves egészsége?	3,—
A kabát lesegítése	3,50
Elragadtatott tisztelet, extázismódra	5,50
Barátságos, de mértéktartó mosoly	1,90
Boldog mosoly	2,90

— Ez mind nagyon szép — jegyeztem meg elismerően —, de nagy kár, hogy maguknál az udvariasságnak, a figyelmességnek ára van.

— Szó sincs róla, kedves vendég, az árlista csak formaság. Nálunk mindenki tetszése szerint fizet. S mondhatom, nem panaszkodhatunk a bevételre. Persze, van néhány kötelező díj is, például a csend-díj. Sok erőfeszítésbe került kiharcolni, hogy ne legyen zene. A központ ugyanis mindenáron ránk akart erőszakolni egy zenekart. A vendégek nagyobb része viszont boldog, ha a napi munkája után egy csendes, nyugodt helyen üldögélhet.

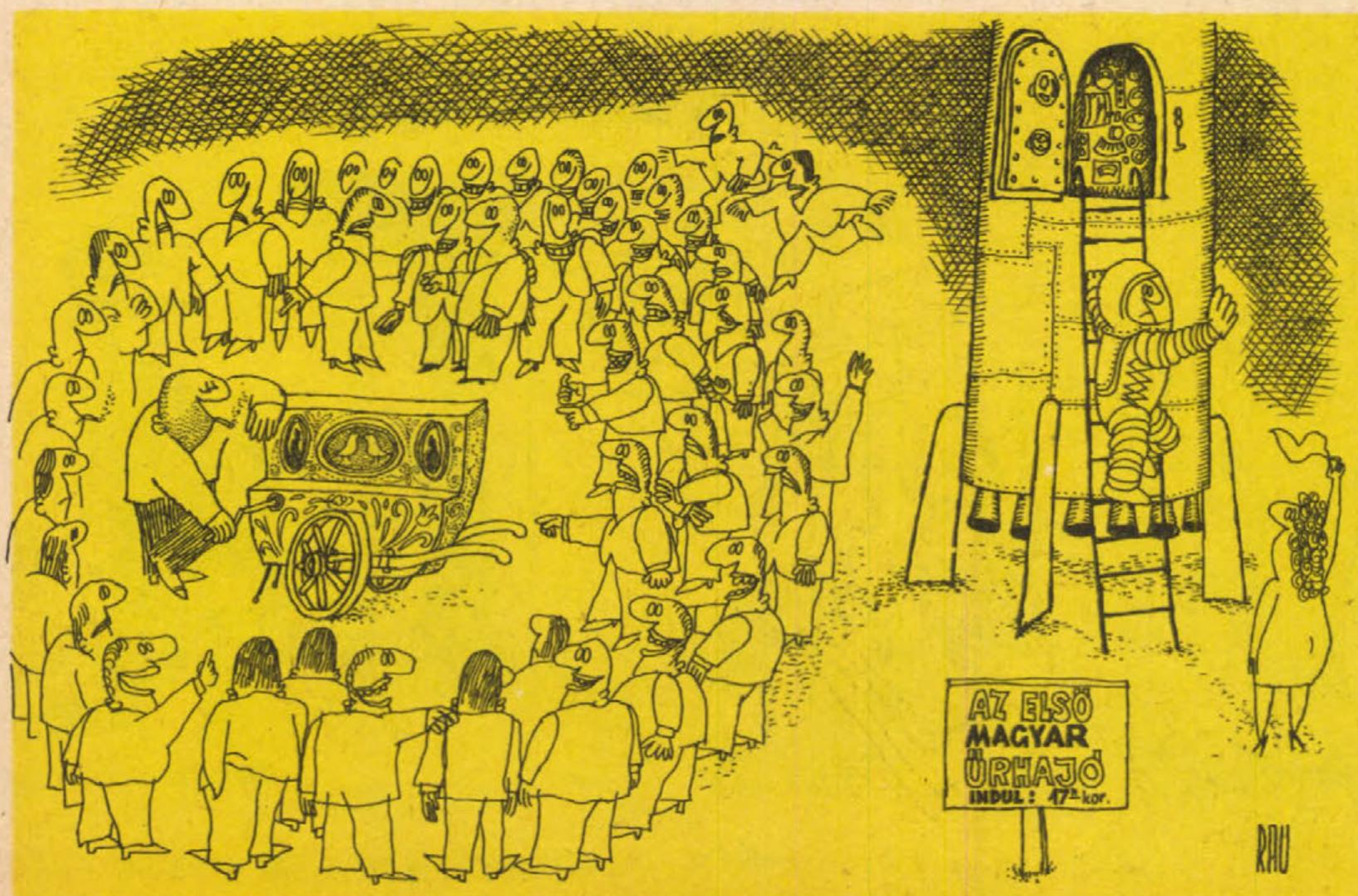
— Le a kalappal maguk előtt! — bólintottam őszinte elismeréssel.

Fiatal barátom most egy kicsit komolyan nézett rám:

— Egy problémánk van: kevés a személyzet. Nem akarnak nálunk dolgozni, mert azt mondják: minek jöjjenek hozzánk udvariaskodni, amikor máshol ugyanezt a pénzt megkereshetik anélkül is...

Galambos Szilveszter

SZENZÁCIÓ

PANASZ

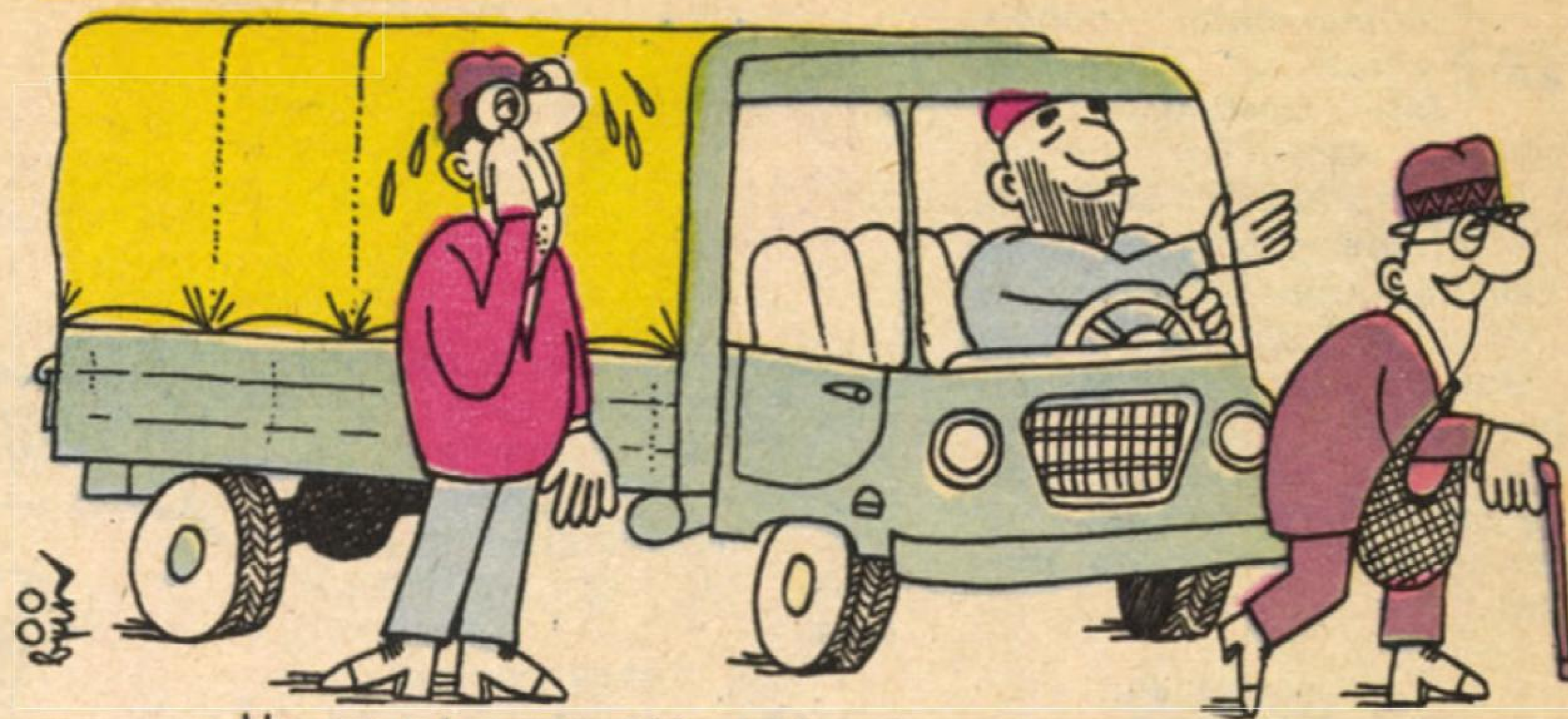

– Hogy megy a sorod?

– Nem a legjobban. Már majdnem csak annyit keresek, mint amennyit be szoktam vallani...

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mitől hatódnak meg?

Balázs-Piri Balázs:

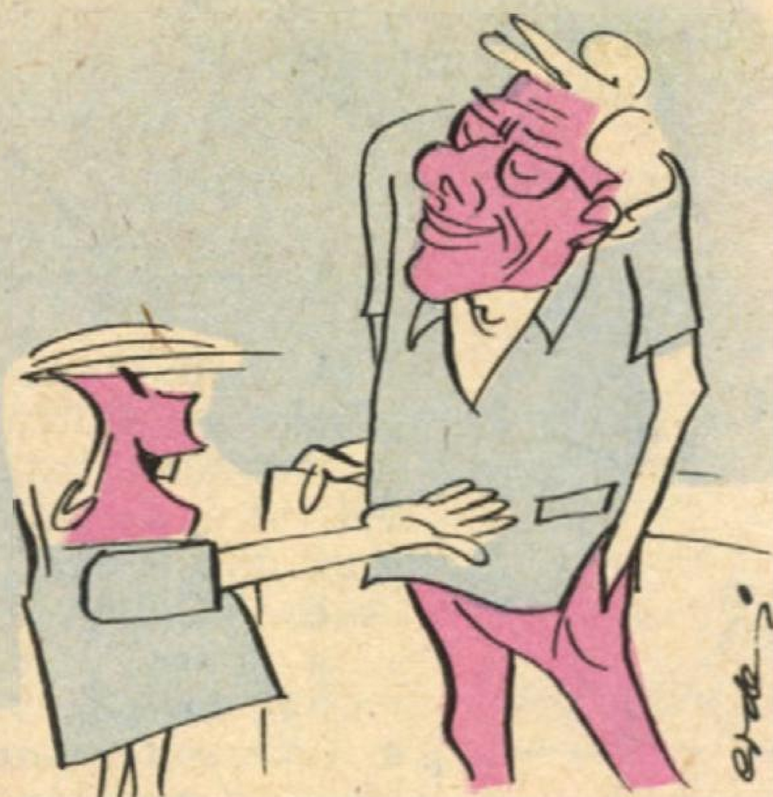
– Ha egy teherautó-sofőr elsőbbséget ad egy nyugdíjasnak.

Lehoczky István:

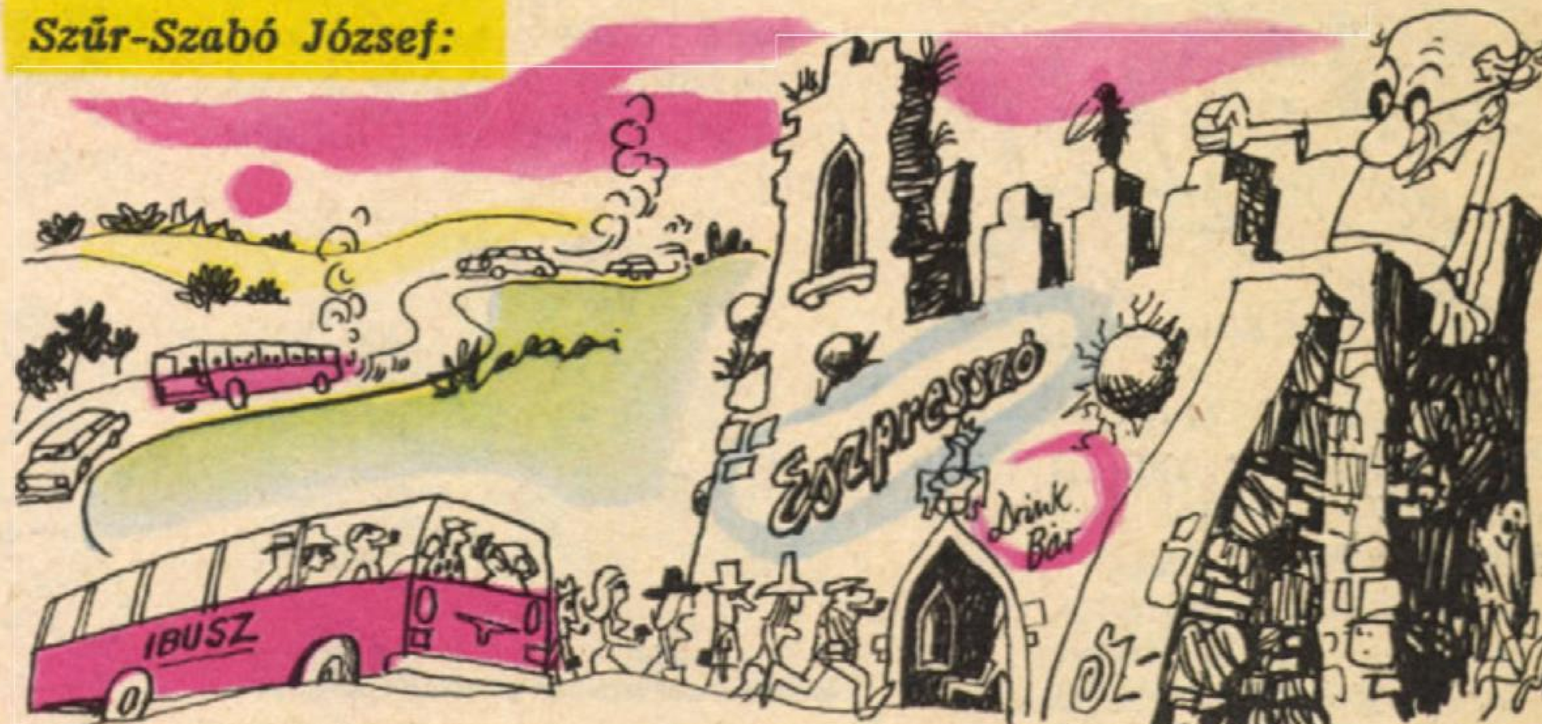
– Ha az eladó azt mondja: természetesen kapható...

Erdei Sándor:

– Ha a gyerek pénzt kér tőlem, hogy meglephessen valamivel...

Szűr-Szabó József:

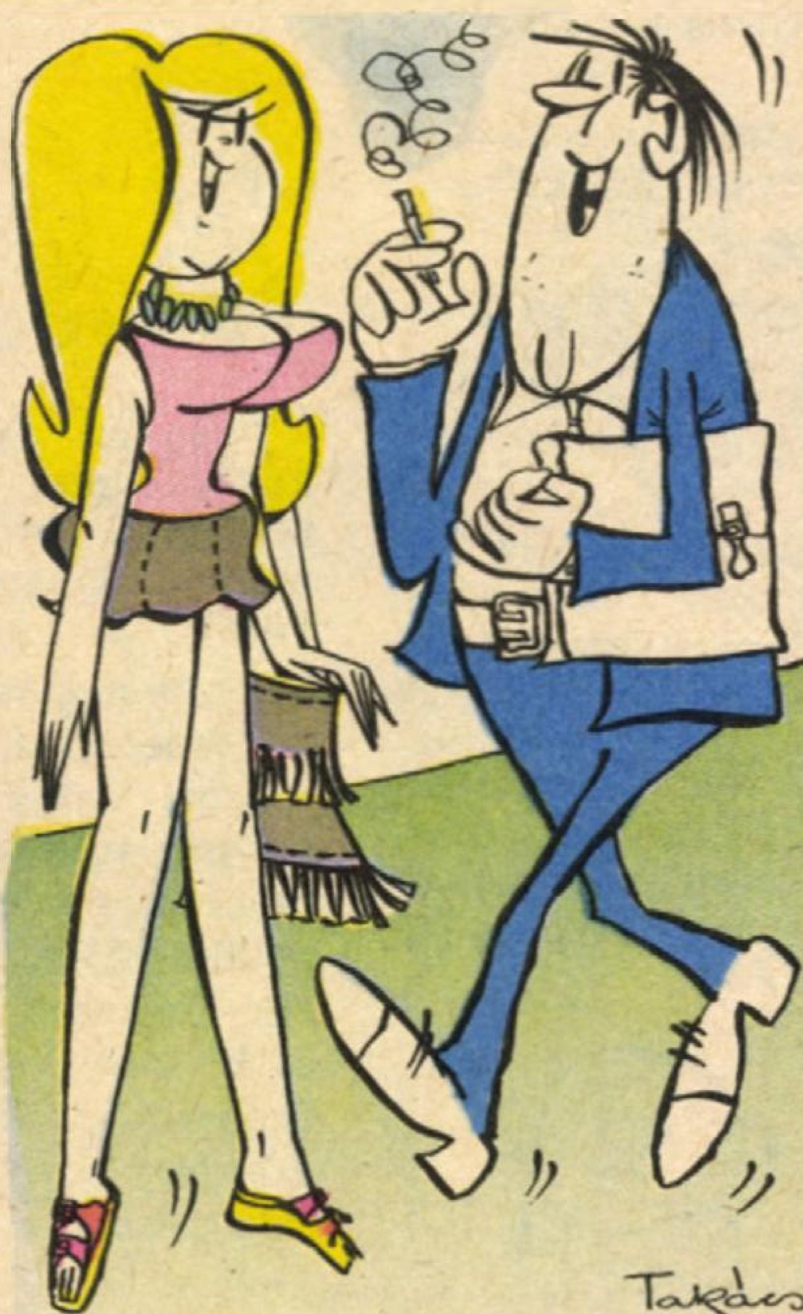

– Attól, hogy mennyire érdekli a nyugati turistákat a mi vérzivataros történelmünk!

Hegedűs István:

– Ha egy cipőüzletben hellyel kínálnak meg.

Takács Imre:

– Ha a szomszédom Ilonkája a kezitcsókolomra kezitcsókolommal köszön...

Endrődi István:

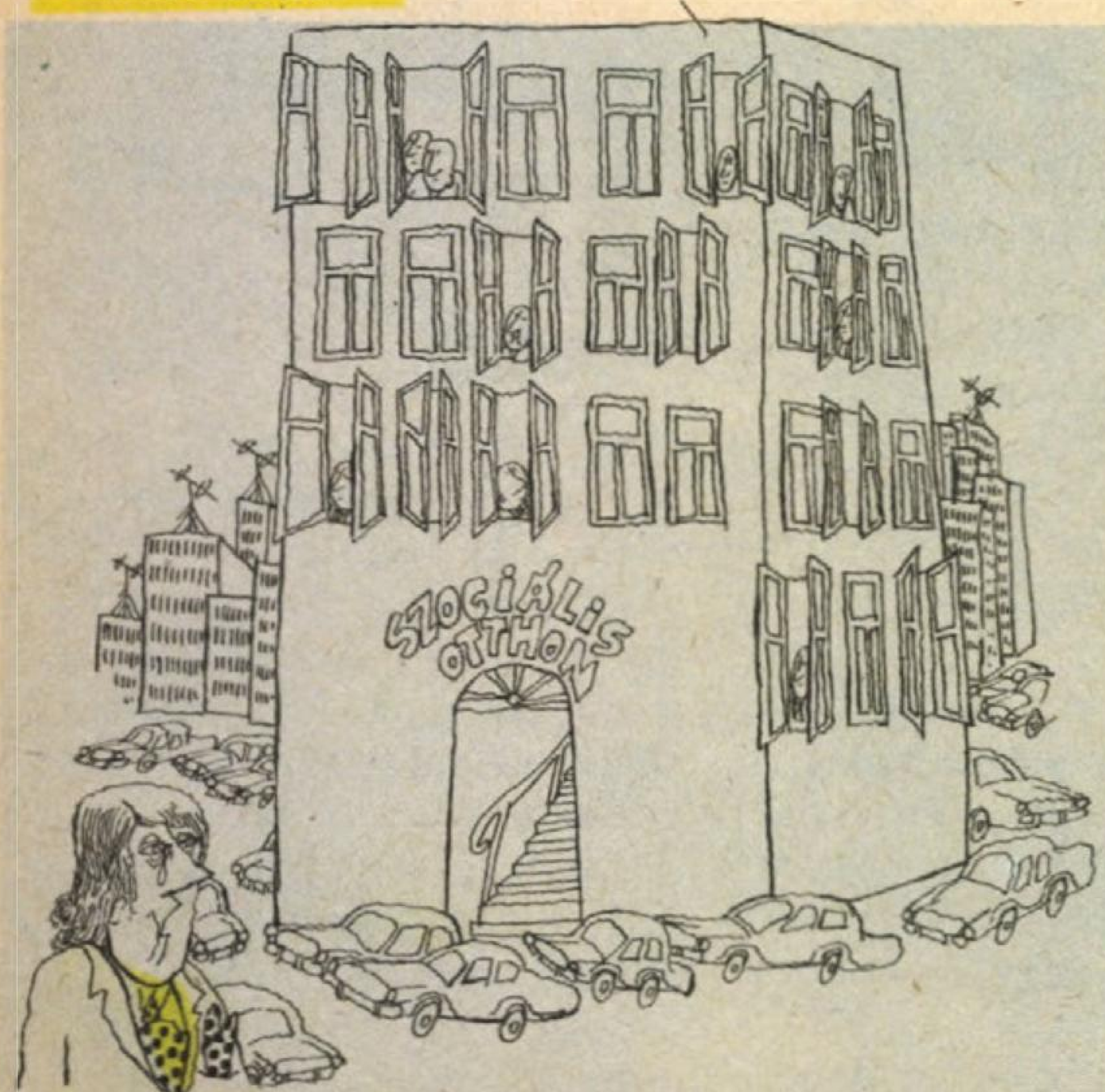
– A rablógyilkos választékos modorától.

Tót Gyula:

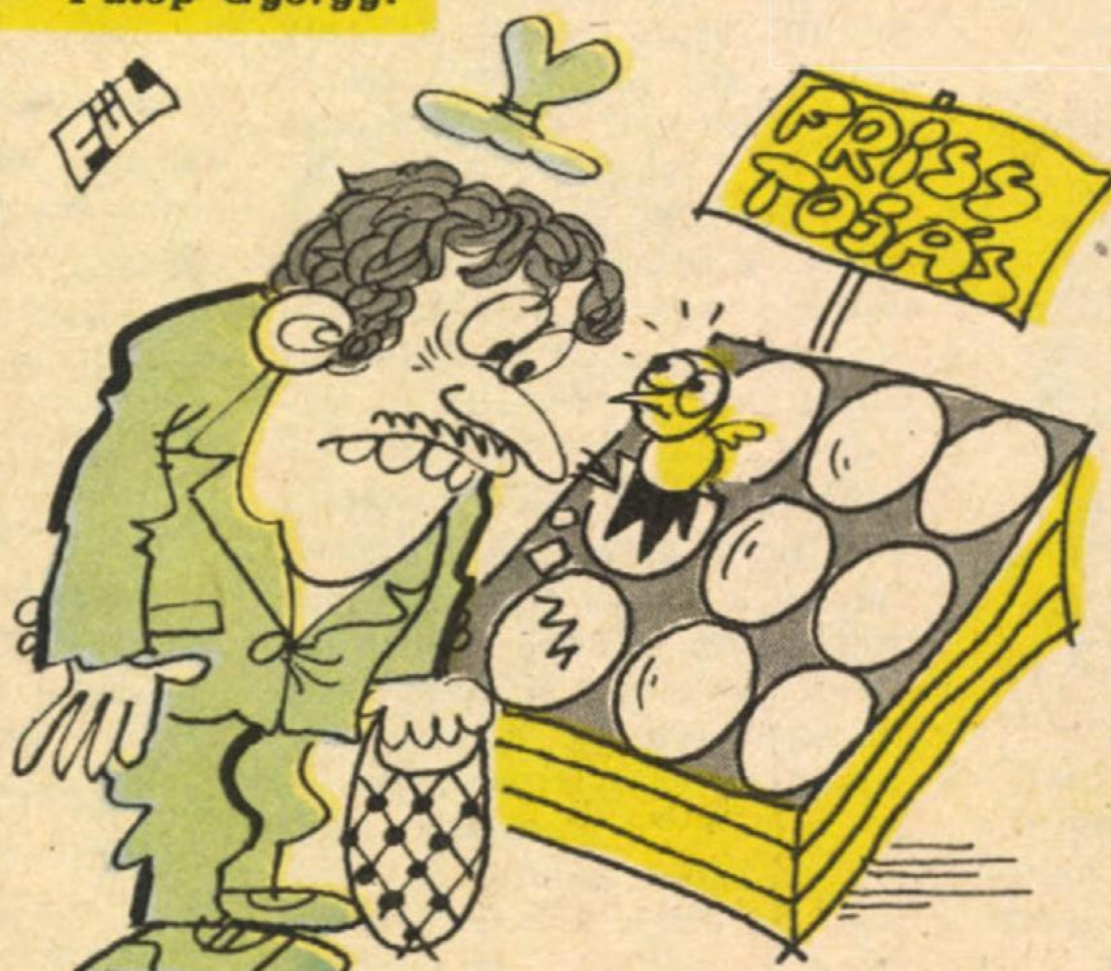

– Elnézést kérek, kedves vendég, tévedésből többet számoltam tizenhét forint és negyven fillérrel...

Dallos Jenő:

– Ha sok autót látok a szociális otthon előtt. Mennyire szerethetik a szüleiket!

Fülöp György:

– Ha új élet születik...

Vasvári Anna:

– A rövid hajú kamasztól, aki segít a mamájának...

Körös-körül kánikulában

A hőmérséklet döbbenetes, a páratartalom valóságos merénylet, melegvízbe mártott frottírtörülközők lengenek a Balaton felett. Ez már nem is kánikula, ez már trópus. A Volkswagen meg szauna a dzsungelben. Elhatároztuk, hogy körülgurulunk az aranylavór peremén és csak akkor állunk meg, ha nagyon muszáj.

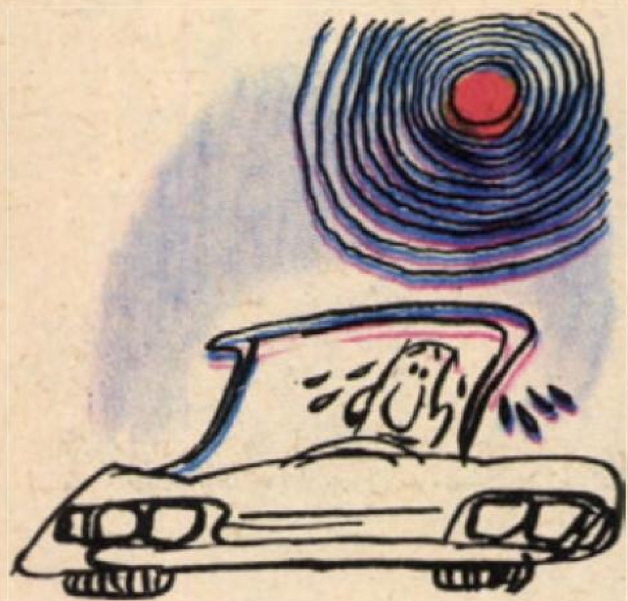
Akarattya. Nagyon muszáj. Tankolni kell. A kútnál ideges Opelek és hipertóniás Mercedesek sora. Pápaszemes leányka vakargatja hipós kefével az üvegre kenődött ízeltlábúakat. Nagyszerű az idei rovartermés.

— Bogarasak az ablakok?

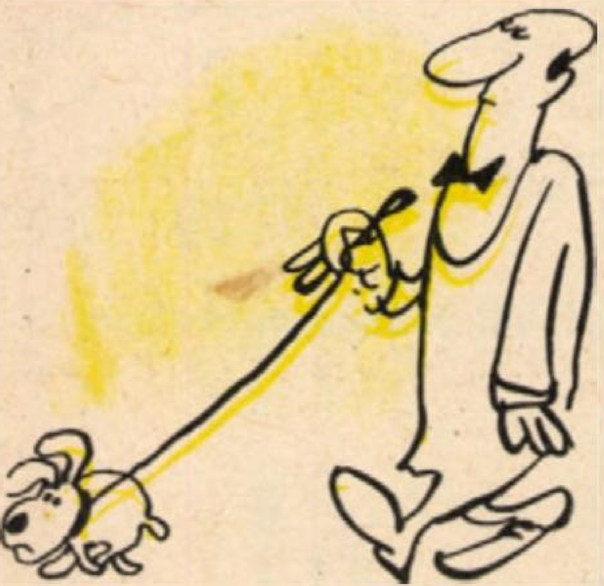
— Nagyon.

— Hát a kuncsaftok?

— Hajaj.

Almádi. Az Auróra tornya távolról úgy hat, mintha örökké állványok vennék körül. Másfélmázsás francia izzad egy hatalmas Chevrolet volánja mellett. Pucér Jónás, aki egy kicsit már maga is cethallá vált. Alul csak egy csúnya zöld úszógatya. Felül csak egy csúnya vörös szakáll. Most azt is levetné.

Füred. Ezernyelvű megalopolis. Marina, Annabella, bábel. Elegáns szobapincér kiskutyát sétáltat. Ez is szolgáltatás, benne van az árban. A kiskutya túl van már férfikorának delén, mégsem nyomhat többet tíz és féldekánál. Tranzisztoros eb, közérthetőbben: zseboroszlán. Amúgy semmi kutyaszerű nincs benne, guvadt szemével, reszkető kis cérnalábaival, gusztustalan pókféleségre emlékeztet inkább. Gyanakodva nézik egymást, a füredi szobapincér, meg a milliomos kutya. Tekintetükben a rokonszenvnek még a nyomát sem lehet felfedezni.

— Pimpi — mondja a fiú összeszorított foggal. — Mi lesz már, Pimpi? No nézd csak, ott egy alkalmas fácska!

Pimpi tűhegyes kis sikolyokat hallat és csakazértis elkerüli az alkalmas fácskát.

Lejjebb, az út mentén, savanyúvizes kút, bárki odatarthatja a poharát. Ez az, ami Füreden ingyen van.

Örvényes, Udvari, Akali, Zánka... Figyeljük a köveket, nyolc teljes kilométeren át teremtett lelket nem látni a betonon és környékén. A senki földje. Pedig a Balaton Siófokon sem balatonabb, a kánikula Füreden sem kánikulább és a sirály Almádiban sem sirályabb. Sajátos ügy: a nyolc-tíz góliát minden forgalmat magába szippant, de a part egész vetésterületének ma is csak tíz százaléka a turista. A többit a szőlő, a kukorica, a napraforgó, a nád adja.

Révfülöp. A régi kis Hullám szálló sárga emelete szolidan támaszkodik a szőlővel futtatott tornácra, az ablakon emlékek könyökölnek ki. Vigasztaló tünet, hogy csak az ablak öregszik, az emlékek viszont mind délcegebbek lesznek az idők múlásával. Római fürdő romjait kínálja egy tájékoztató tábla. Itáliai vendégeink már kétezer éve Révfülöpre jártak fürdeni. Ezek a rómaiak tudták, mitől döglik a légy.

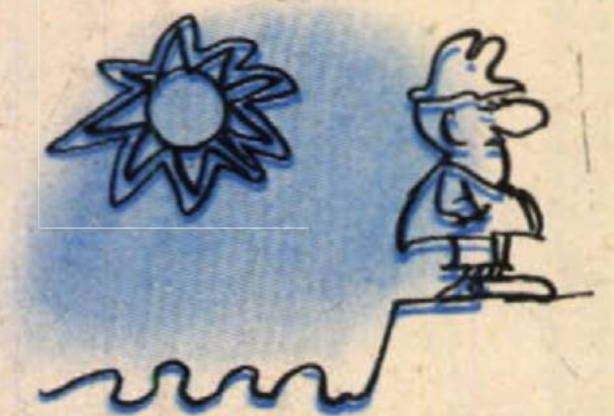
Badacsonytomaj. Gutaütött kis présház lécajtaja mellett baracklekvár színű sportkocsi áll. IH-s rendszámú. Fekete kalapos, lajbis bácsika kászolódik ki a volán mellől. Autókorszak!

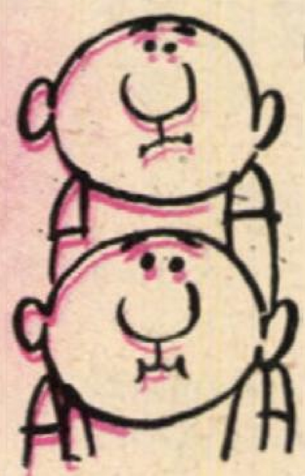

Badacsonytördemic. Masszív szürke dzsip kanyarodik a Kisfaludy-ház felé. Az oldalán kék betűkkel: „Iránytaxi."

Gyenesdiás. Picinyke téren szorosan egymás mellett három fontos intézmény: takarékpénztár, templom, temető. Érdekes együttes. Az élet meglehetősen egyszerű Gyenesdiáson.

Keszthely. Harmincöt fok. A technikum kapujában vérmes bácsika izzad, tetőtől talpig vastag, fekete posztóban. Háttal a Balatonnak. Azt mondják, akadnak partmenti bennszülöttek, akik évekig nem látják a tavat. Nekik elég, hogy ott van.

Berény. Most már sistergő serpenyő a kocsi, meg kell fürödni. Ha a víz alól a nap irányába nézel, csillogóan sárgászöld a tó, olyan, mint az északi part borai. Az alján mikrohullámokba gyűrődik a finom homok. Hínár úszik előtted. Kedves és formás növény, zöldacél levelek hajlékony száron. Amint kiveszed a vízből, nedves cafattá válik. Sápadt hulladékká. Hát így próbálj kiszakadni a környezetedből. A fűben nagypapa lovacskáztatja kis unokáját. A nyakában. Kerek fejű, kopasz, pocakos. A nagypapa is, az unoka is. Még a karjukat is egyformán fonják keresztbe a hasukon. Még a gerincük vonala is azonos. Mintha két nagypapa ülne egymás nyakában. Nyugat felé olvadt ezüst a víz felszíne. Fekete-fehér villámként fecske zuhan rá, horzsolja a tetejét, japán írásjeleket hagy a Balatonon.

Máriafürdő. Előttünk sötétzöld Alfa Romeo, farán az ominózus nagy I-betűvel. Az út szélén őszibarack arcú kis csoda, forrónadrágban. Őszibarack integet, Alfa Romeo fékez, forrónadrág beszáll. Találgatjuk a történet folytatását s úgy hisszük: nem tévedünk.

Fenyves. Emeletes munkagép caplat valahol messze elöl, őslényszerű csápokkal. Sebessége óránként kettő és fél kilométer. Szembeforgalom árad, előzni lehetetlen. Az ősbogár mögött tehát összetéremlik pár száz kocsi, a tempó csökken, a vérnyomás emelkedik. Eljön majd egyszer egy rettentő okos ember, és ki fogja találni, hogy az ősbogarak csak az éjszakai órákban tehetik talpukat a sztrádára. De ez még odébb van.

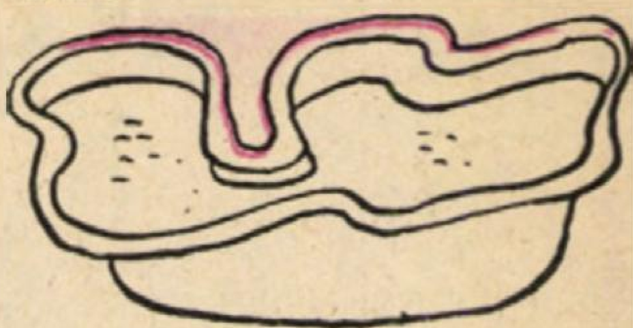

Fonyód. Egy történet második felvonása. Alfa Romeo megáll, őszibarack búcsúzik. Homlokpuszi, Alfa Romeo kiugrik, kerüli a kocsit, nyitja az ajtót.

— Ciao amore! — kiáltja szívtépő hangon. — Ciao! Arrivederci...

És klasszikus arcán végigcsorognak a könnyek.

Végig ott kocogtak előttünk. Fél órát ha tartott az ismeretség, semmi sem történt, ami nagy és végzetes szerelemnek vethette volna meg az alapját. A tanulság érdekes. Az olaszok olyanok, amilyenek, de érzelmi feleslegükkel törpe erőművet lehetne üzemeltetni.

Boglár. Útmenti kertben az Eiffel-torony kicsinyített mása. Háromméteres. Elképzeljük egy versailles-i kertben a Balatont. Ötméteres pléhlavórban.

Lelle. Szürke Trabant dagadt gazdája nyomja az öthangú kürtöt. Az öthangú kürt a Kwai-folyót játssza. Szürke Trabant kiugrik balra, ötszáz métert tesz meg a záróvonal túlsó oldalán, majd visszacsörtet és vad marsokat dudálva, befúrja magát a karavánba. A dagadt úgy néz maga elé, mint aki most vásárolta meg Onassis flottáját. Kevés pofoznivalóbb emberfajta akad a gőgös öngyilkosoknál.

Földvár. A Jókai utcán túl vadonatúj luxusüdülők sora. Van, amelyikben minden szobához beépített hűtőszekrény és beépített kávémasina jár. Beépített út viszont nincs, holdbéli tájon zötyög a kocsi, a sziklává kövesedett sár féltengelyeket morzsol. A távoli szemlélő ezt úgy hívja: egyenlőtlen fejlődés. A közeli szemlélő sehogyansem hívja, mert rég leharapta a nyelvét.

Siófok. Hömpölygés, duda, fék, a szekszárdi bekötőútnál kétségbeesetten tornászik a rendőr, hogy valami értelmet dirigáljon a kavargásba. A kempingben sátor sátor hátán, egymás bordájába ér a könyökük. Az ember elhagyja a zsúfolt várost, hogy egy másik zsúfolt városba kerüljön, és ezt nevezzük manapság kikapcsolódásnak. Nna...

Peterdi Pál

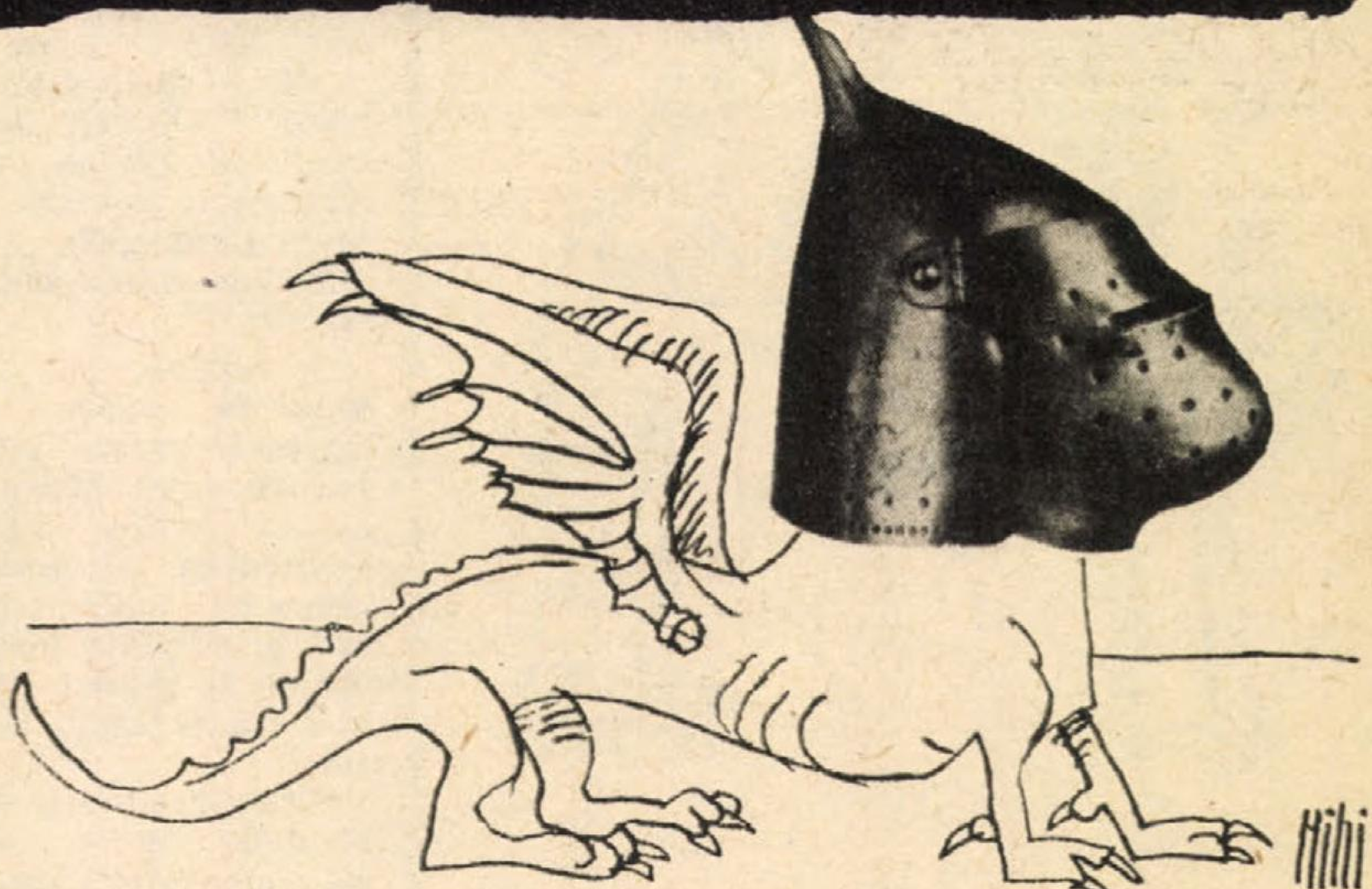
FOTO+GRAFIKA

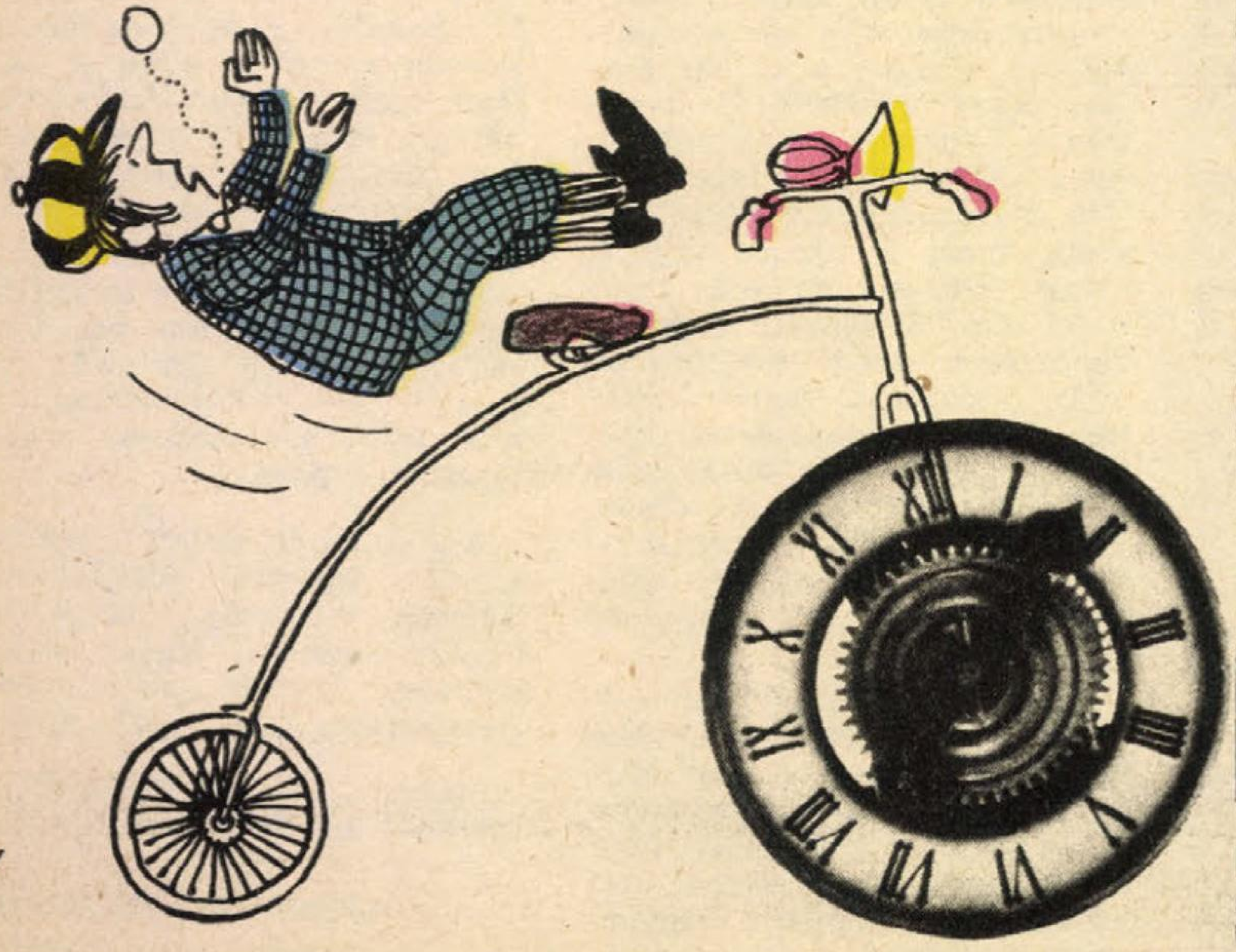

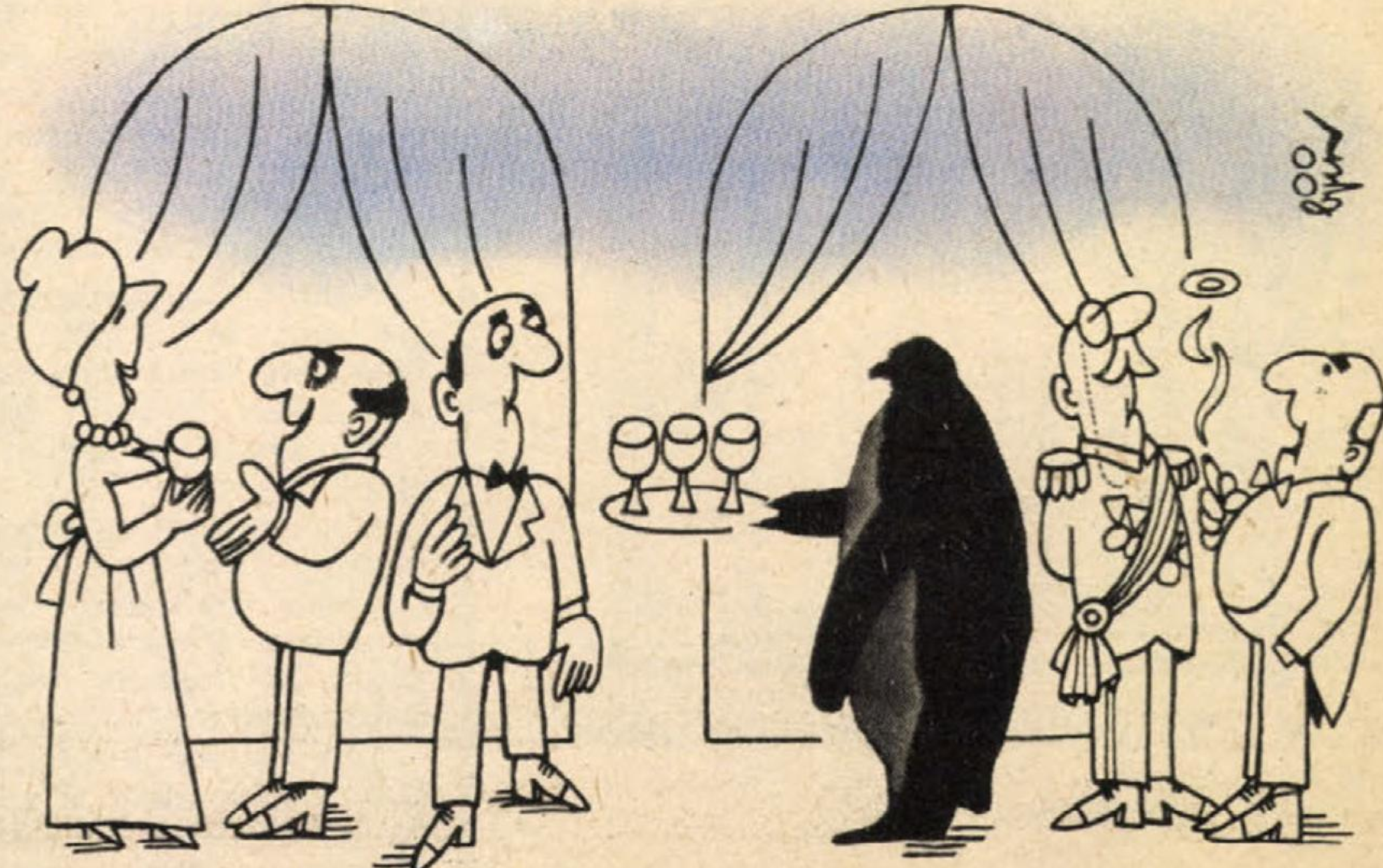

TÓT, SZÜR-SZABÓ, DALLOS, VÁRNAI, HEGEDÜS, BRENNER, BALÁZS-PIRI

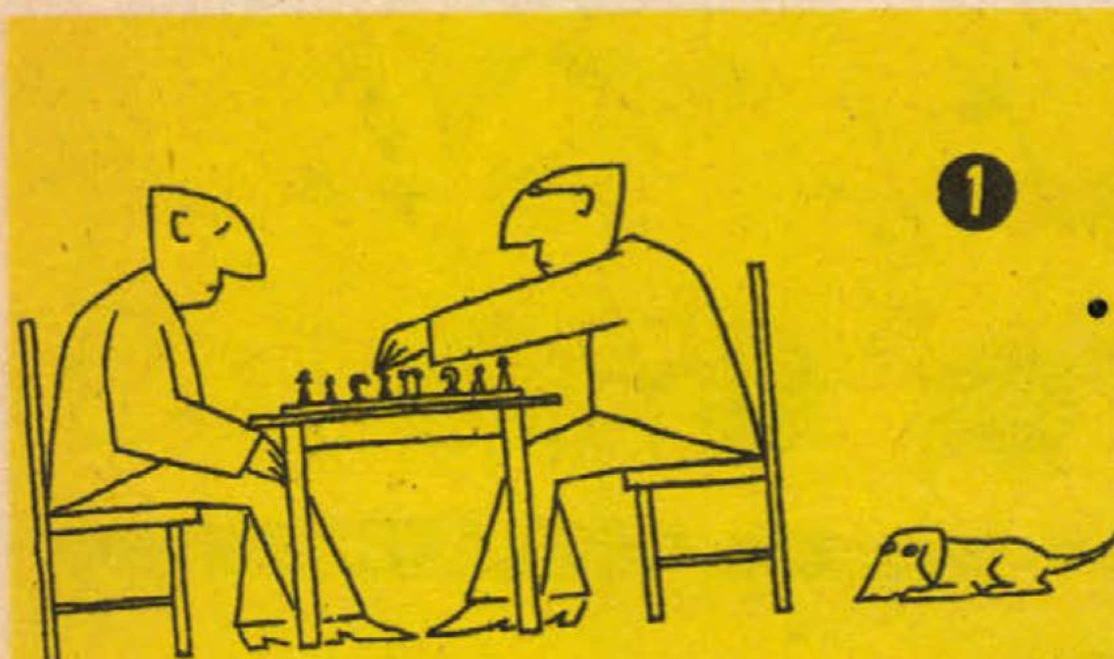

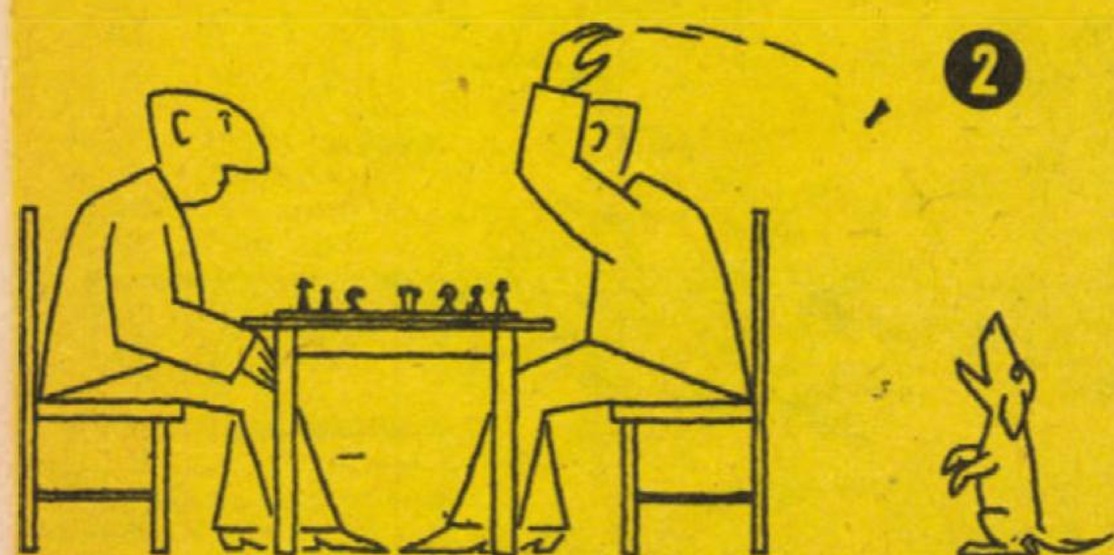

IMPORT HUMOR

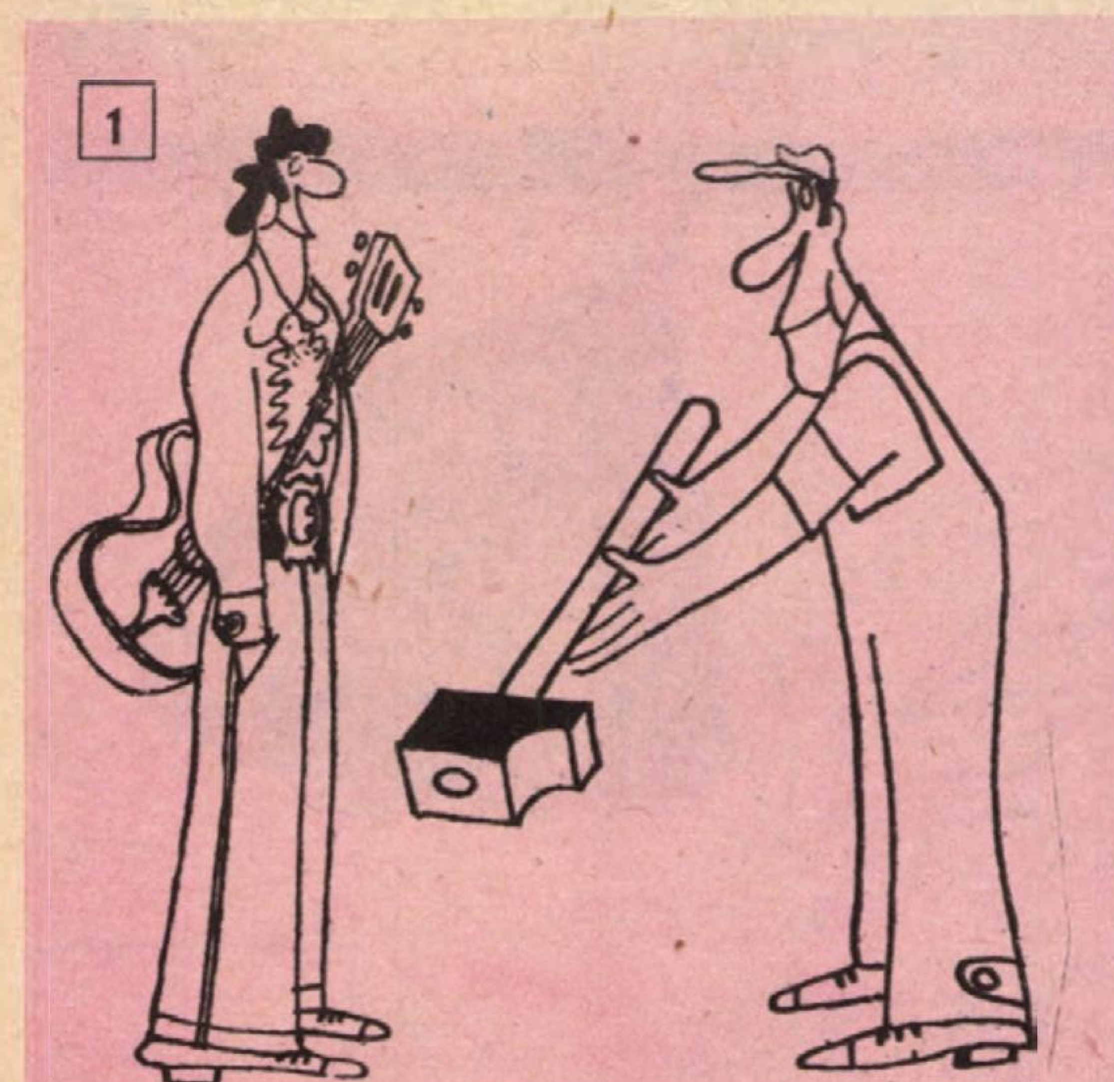
FIGYELMES GAZDI

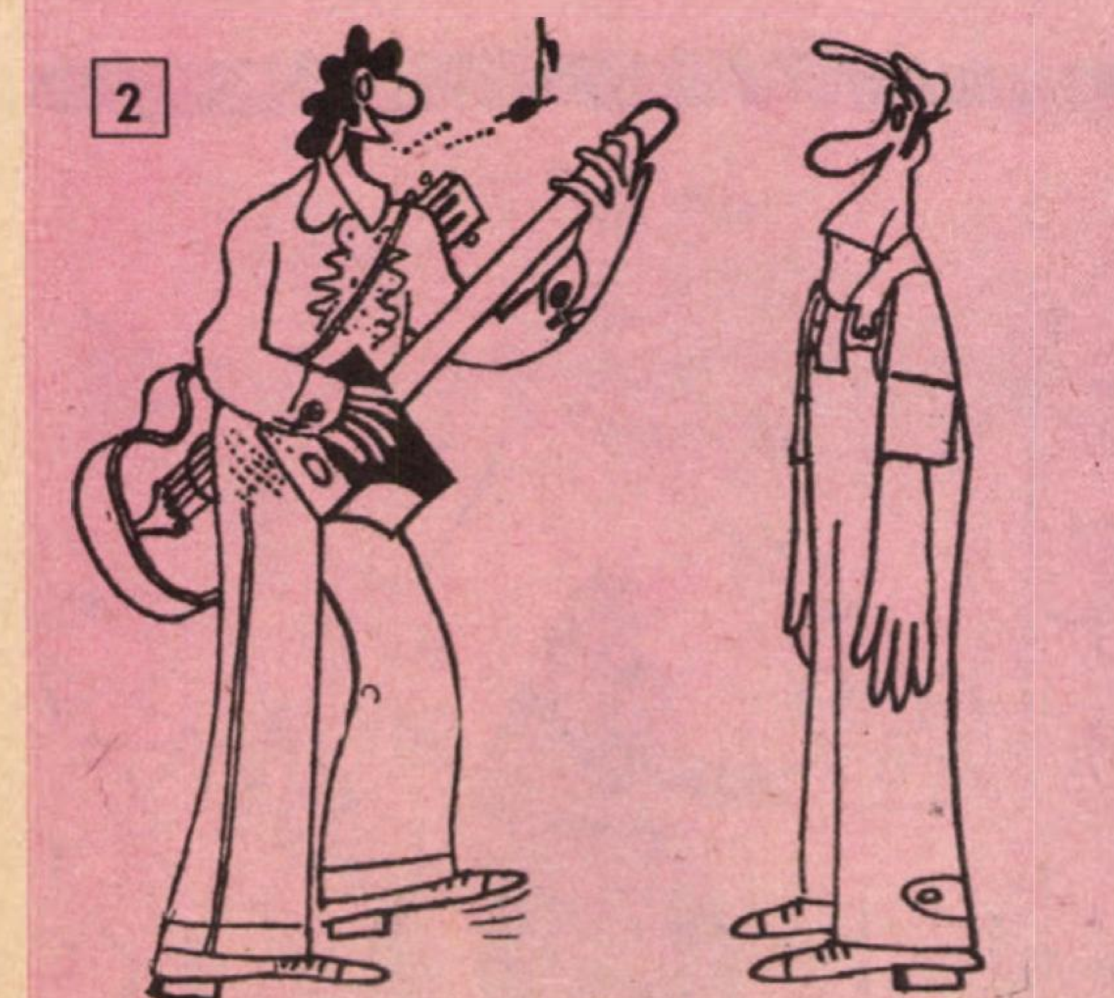

(„Stern", Hamburg)

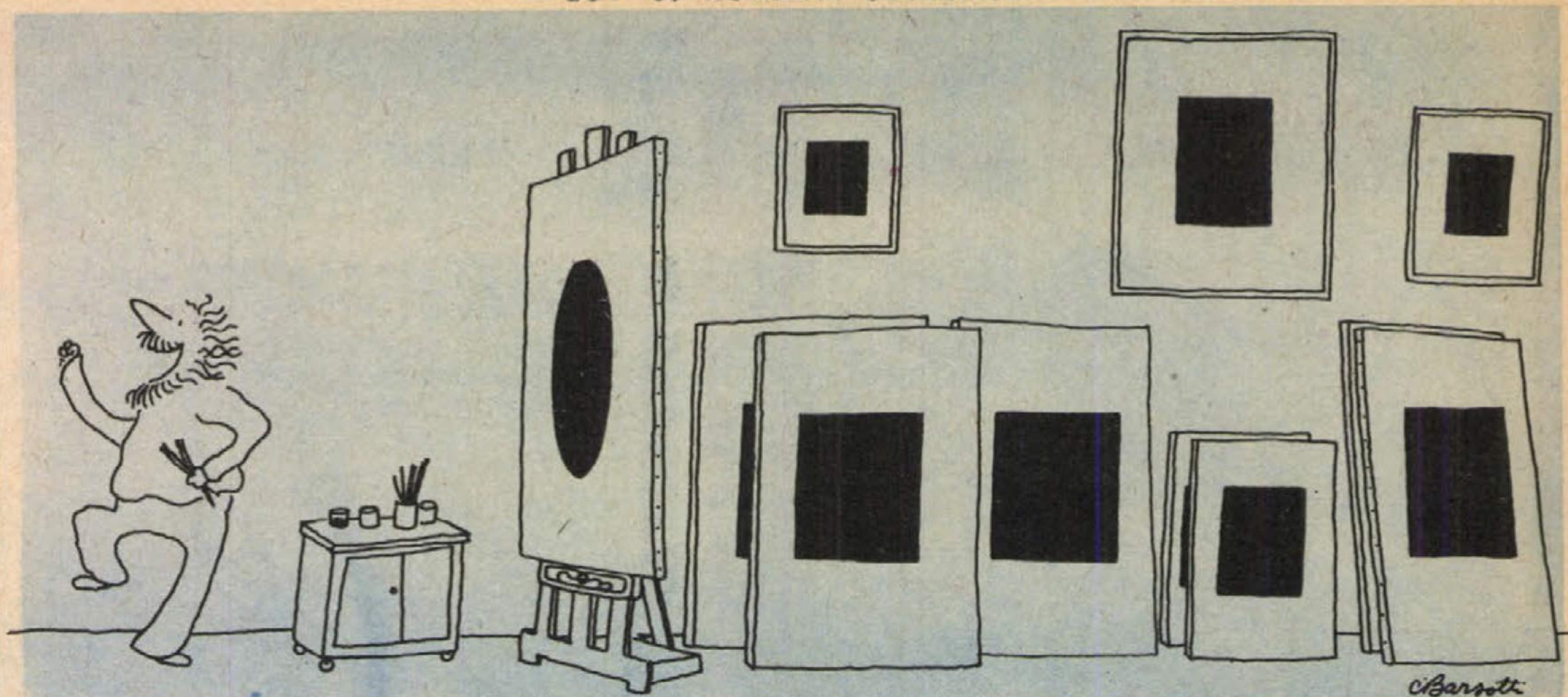
JAVÍTHATATLAN IFJÚ

(„Sztrsel". Szófia,

EGY ÚJ KORSZAK SZÜLETÉSE

– Mary! Mary! Nézd, mit festettem!

(New Yorker")

ALPHONSE ALLAIS:

A PÓRULJÁRT ÁL-HUSZÁR

Az igazság az, hogy pár hete szerelmes lettem. Nem valami életre-halálra szóló, fenenagy szerelemmel, de hát... szóval beleestem egy aranyos kis szőkébe, édes kis frufrukkal a homlokán.

Annyit csellengtem az ablaka alatt, annyit mosolyogtam rá, hogy a végén azt hittem: visszamosolyog. Ebben nagyon, végzetesen tévedtem — mint kiderült. Gondoltam: „itt az ideje, hogy közelebbről szemügyre vegyem a menyecskét." Ügyesen tájékozódtam, megtudtam, hogy egy nehéz pasas neje. Férjeura egy nagy géppuskagyár bemutatója. A nehéz illető este nyolc óra tájt a kaszinójába megy, s csak késő éjjel tér haza.

„Na — gondoltam — ez kell nekem!" Éppen farsang volt. Meg is hívtak egy bálba. Álarcosba, persze. Barátaim azzal invitáltak: „Próbálj valamilyen mulatságos jelmezt szerezni!"

Szereztem is: beöltöztem *monacói vörös huszárnak.* Egyesek persze ellenem vethetnék, hogy Monacóban nincsenek vörös huszárok, sőt egyáltalán nincsenek huszárok, s ha netalán lennének, akkor is civilben járnak. Mindezt én is tudom, de hát azért móka a farsangi bál, hogy... stb.

Amikor szépen beöltöztem, eszembe jutott: „na most lenne a nagyszerű alkalom, hogy meglátogassam a kedvesem. A szép szőke hölgy csak nem tagad meg egy csókos éjszakát egy vörös huszártól?" Elmondhatom: csinosan festettem ebben a vörös mundérban. Nos, jó kiadós vacsorát költöttem el, hogy erőt gyűjtsek az expedícióhoz, s megöntöztem jó vörös bordeaux-ival.

Felkötöm a derékszíjam, felcsatolom a kardom, s máris bevetésre kész vagyok. Amikor a ház elé érek, éppen távozni látom a férjét. Nagyszerű! Hagyom, hadd menjen. Aztán szépen felmegyek, de nagyon vigyázok, hogy ne csengjen túl harsányan a sarkantyúm. Tapintatosan csengetek be, nehogy megijedjen a kis szőke...

Már hallom is a topánkáját. Kinyitja az ajtót. Ő az! Ő, az én drága kis szőkém! Már nem is emlékszem, mit mondtam, hogyan mutatkoztam be. Olyan izgatott és megilletődött valék, hogy azt sem tudtam, mit beszélek. Arra viszont nagyon is jól emlékszem, hogy ezt válaszolta:

— Uram, ön megbolondult! Mit képzel? Különben is, ma korán jön haza a férjem...

Erre be is csapta az ajtót az orrom előtt. Én meg valóban hallom, hogy valaki felfelé igyekszik a grádicsokon. Akármilyen vörös huszár voltam is, kis híján berezeltem. Persze, a nyájas olvasó azt gondolhatná: a legegyszerűbb az lett volna, ha lerohanok a lépcsőn és eltűnök. Igenám,

de ilyenkor az ember éppen a legegyszerűbbre nem gondol. Mindenre gondoltam, csak éppen erre nem! Egy pillanatra még az is felvetődött bennem, hogy kirántom a kardom, s úgy várom a géppuskást. „Képtelenség!" — vetettem el az ötletet, amely — ezek szerint — halva született... Közben a súlyos léptek egyre közelebbről hangzottak. Hirtelen észrevettem, hogy valamilyen tapétaajtó van a lépcsőházban. Alig látszott, mert a tapéta ugyanolyan ütött-kopott volt, mint a fal. De hát igazán nem engedhettem meg magamnak, hogy válogatós legyek. Felrántottam és beléptem. Épp ideje volt, a férj bika-léptei már közvetlen közelről döngtek. Aztán hallom, hogy nyílik egy zár, majd egy ajtó. Bizonyára az én szépséges kedvesemé...

Csak most gondoltam rá, hogy megvizsgáljam, miféle helyiségbe menekültem. Különben, ha nem lettem volna olyan izgatott, már belépéskor tudhattam volna, hiszen volt valami, ami roppant kegyetlenül árulkodott... Szóval éppen oda luykadtam ki, ahova a huszár is gyalog jár.

Szép csendesen, hogy ne hallja senkisem, megpróbáltam kinyitni az ajtót. Nem sikerült! Nekidőltem, nekifeszültem... Nem ment: az ajtó nem engedett! „Tán a nedvességtől dagadt be..." gondoltam kétségbeesetten (mert nedvesség, az volt ott!). Aztán rémülten találgattam: „Csak nem a férj zárt be?" Szép kis eset. Éppen farsangkor, amikor álarcos bálba várnak! Nem, ez nem lehet. A sors nem lehet ily kegyetlen! Mégegyszer nekilendülök ennek a fránya ajtónak. Nem, és nem! Nem nyílik ki az istennek se, sőt még egy huszárnak se!

Végül is fáradtan lerogytam. (Szerencse, hogy ezeken a helyeken le lehet ülni...) Majd csak jön valaki, és kiszabadít... De nem jött senki. Ugyan mit esznek ezek ebben a házban? Bizonyára birsalmasajtot... Az utcáról felszáll a karneváli zenebona vidám hangja, trombita, kürt, meg egy közeli toronyóra hangja. Negyed, fél, óra... De senki emberfia be nem teszi a lábát az én kis helyiségembe! Olykor fel-felkelek és kétségbeesett erővel esem az ajtónak. De nem nyílik, nem és nem! Végül teljesen kimerülten lemondok a harcról (szép kis huszár!). A kardom a kilincsre akasztom. A fáradtságtól elnyom az álom. Lassan künn is elhal a zaj. Csak egy messzi vadászkürt hangja hallatszik olykor-olykor. Aztán ő is pihenni tér, mint minden rendes ember.

Felébredek. Már itt a hajnal. Megdörzsölöm a szemem, és minden eszembe jut. Fáradt ereimben meghűl a huszár-vér... Leakasztom a kilincsről a kardom, hogy visszacsatoljam...

Azt a láncos-lobogós teringettét! Milyen tökkelütött, félnótás, mälészájú, mulya álhuszár valék! Egész éjjel nyomtam, toltam, taszítottam, feszegettem azt a büdös ajtót!

Holott... Holott egész egyszerűen: befelé nyílt!

(Franciából fordította Bajomi Lázár Endre)

RÍM-HÍREK

SÖTÉT ÜGY

Két hónapi villanyszámla,
Hogyha szemem erre pillant,
Sötét lesz előttem minden,
Rögtön eloltom a villanyt.

MINDENNAPI KARRIER

Mit ért el az életében,
Ami egy regénnyel felért?
Sok kudarc után a héten
Nyugdíjkorhatárt is elért.

PESTI SZOKÁS SZERINT

Vennék egy cső kukoricát,
De aggállyal vagyok tele,
Ez is csőtörést szenvedhet,
Mire hazaérek vele.

Hidvéghy Ferenc

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Tetszik tudni, hogy van ez? Erre közelebb, arra hamarabb.

(Szolnokon fényképezte Módos József monori olvasónk)

Elképzelhető még óvodás-lebuj és bölcsődés-pálinkakimérés is!

(Köröshegyen fotózta Balogh Béla budapesti olvasónk)

MENUETTE: I.
Kesselgulasch
Topfennudeln
Qwitte Kompott

MENUETTE: II.
Kraftbrühe
Kalbspaprikasch mit Nockerln
Linzer Fleckerln

Muzikális egy étlap. Konyhafőnök — alighanem — Wolfgang Amadeus Mozart. Vagy ily módon lehet zenés árakat számítani?

(A Várkert Kioszk étlapját beküldte Berki Ádám)

MŰANYAG FATIPLI
8-as 10 db
ár: 5.70 Ft

Ebből a műanyagfából bizonyára műanyagvaskarikát is lehet készíteni.

(Beküldte Pratte György)

Hiszen értjük mi: a több nyelvű tábla arra szolgál, hogy a külföldi vendégek is pontosan értsék, miről van szó.

(A miskolc-tapolcai barlangfürdőben fotózta Őri Péter)

Hol csókolózzanak a fiatalok?

Felháborító-e, ha két fiatal csókolózik a villamoson? Földes György szerint egyértelműen: i g e n — bár megjegyzi, hogy tudja, nem mindenki fog egyetérteni vele és kap néhány elmarasztaló, vagy esetleg fenyegető levelet. Nos, én sem elmarasztalni, sem fenyegetni nem akarok, csupán hozzászólni azzal, hogy a kérdés — mint annyi más kérdésre is mondani szokás — bonyolult.

Ha jól emlékszem, mi, mai negyvenen felüliek, annak idején nem csókolóztunk villamoson. Sőt, dédapáink még elképzelni sem tudtak volna ilyesmit, mivel akkor még nem volt villamos. Mi már el tudtuk volna képzelni, mégsem jutott eszünkbe. Hogyisne! Majd bolond lettem volna a kislánnyal villamosra szállni, amikor 24 fillér volt egy átszálló és éppen egyik nagy szerelmem idején emelték 40 fillérre. Csakis gyalog mentünk a kis cukrászdába, ahol két átszálló áráért 3 szelet tortát lehetett rendelni, illetve ami még gazdaságosabb volt, 2 szelet tortát és 2 mignont, aminek az árát akkoriban emelték 10 fillérről 12-re. De ami az árnál sokkal lényegesebb: a kis cukrászdákban boxok voltak és félhomály. Ott sokkal jobban lehetett csókolózni, mint a villamoson. Sőt. Hajjaj! És jóval kisebb ellenőrzés mellett — ami nemcsak a nézőknek, de a csókolózóknak is kellemesebb. S „verték" a villa-

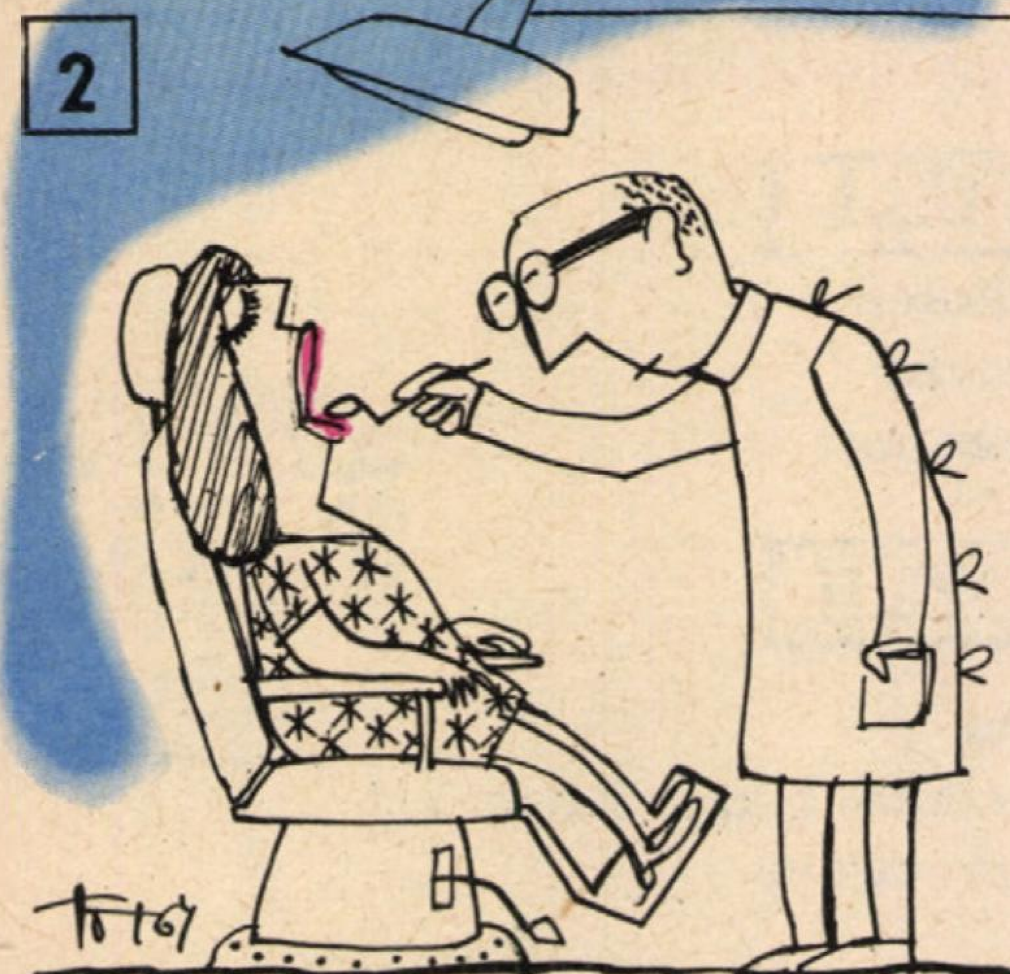
most e téren a kis mellékutcák, amelyek ma terelőutak, vagy holnap lesznek azok és jóval világosabbak, mint annak idején voltak. S jobb hely volt a villamosnál a Duna-part is, ahol ma nagy apparátussal metró-, HÉV- vagy útépítés folyik. Persze, nem féltem a mai fiatalokat: akadnak ma is helyek a villamoson kívül, ahol csókolózni lehet. De el tudom képzelni, hogy vannak, akiknek főként csak villamoson van alkalmuk csókolózni és c s a k villamoson csókolózni nem lehet túl nagy élvezet. Legfeljebb i s.

Egyes rossznyelvek szerint — állítólag — nemcsak villamoson, hanem munkahelyen is előfordul csókolózás és nemcsak az egész ifjú korosztály tagjai között. De erről nincsenek megbízható adatok, erről még nem érkeztek felháborodott jelzések, lehet, hogy ez még nem tűnt fel. A villamos-csókolózás már igen. S valamit tenni kell ellene a szerző szerint. Én úgy látom, hogy az illetékesek nem tétlenkednek ez ügyben sem: a Rákóczi úton a nem távoli jövőben megszüntetik a villamost és nem telik bele egy évtized, több más vonalon is búcsút mondhatunk a szerelmi életre is alkalmassá vált kocsiknak. Közben a mai fiatalok sem lesznek már olyan fiatalok, az utánuk következőknek pedig a jelenleginél jóval kevesebb villamosjárat áll rendelkezésére. Lehet, hogy a mai fiatalok unokáinak ugyanolyan elképzelhetetlen lesz villamoson csókolózni, mint dédapáinknak volt.

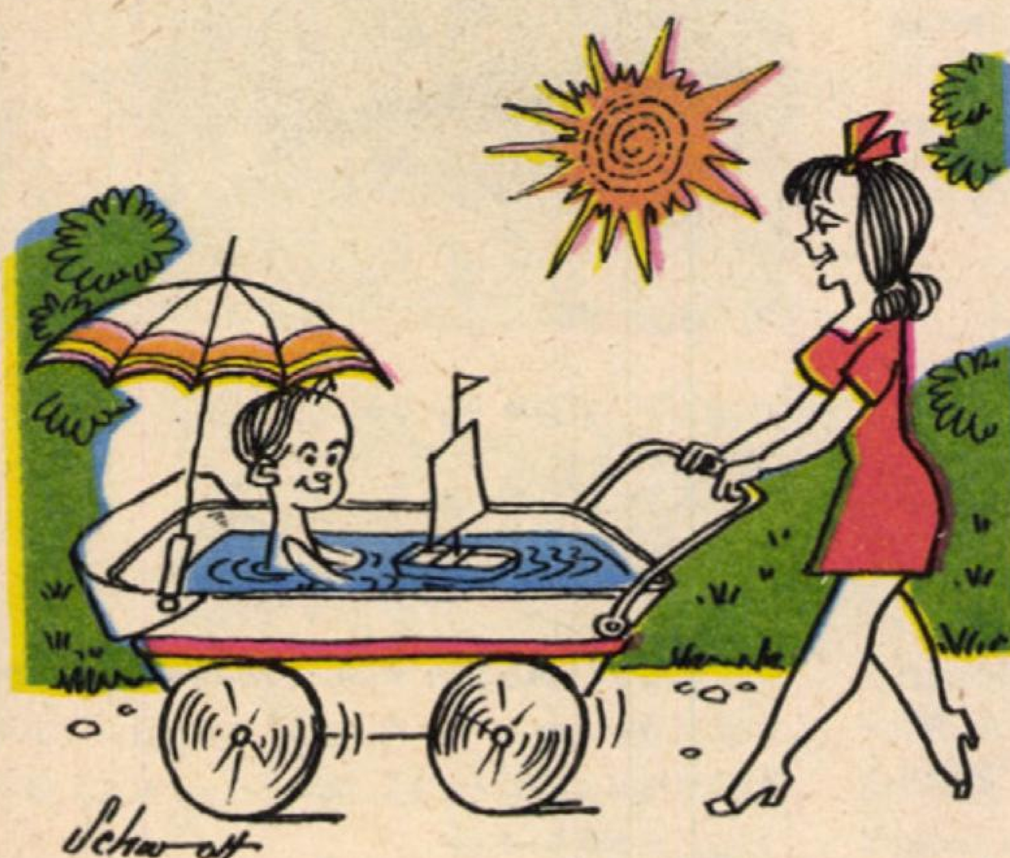
Földi Iván

ALAPOS NŐ

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

TERVEZGETÉS

– Ha ma elengednek a fizikaóráról, összeházasodhatunk . . .

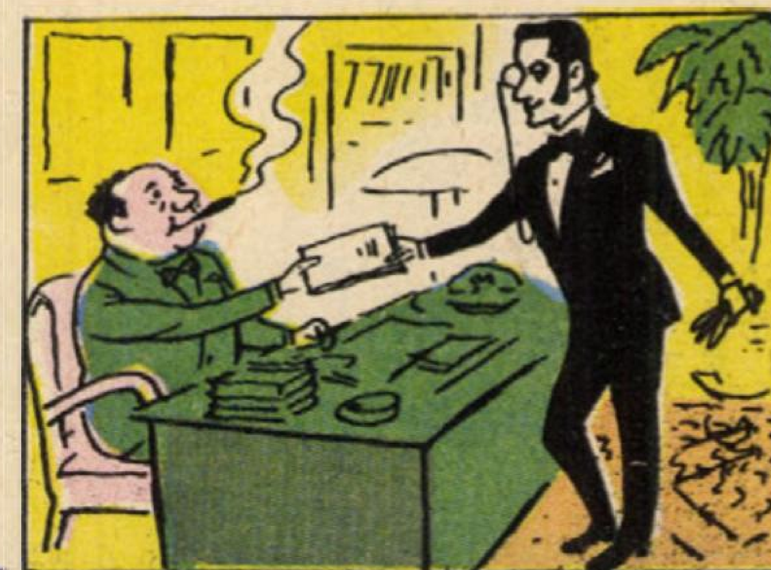
Mi a hibája?

Faludi Gábornak, a Vígszínház hajdani neves igazgatójának egyszer darabot nyújtott át egy fiatal arisztokrata. Az igazgató elolvasta a dráma kéziratát s aztán napokig törte a fejét, hogy milyen kegyes kifogással adja vissza a használhatatlan művet. Amikor a fiatal szerző jelentkezett a válaszért, az igazgató így nyilatkozott: „Báró úr, a színműve kiváló, tehetséges munka, nagy gyönyörűséggel olvastam." És gyorsan így folytatta: Függőleges 1 — vízszintes 5.

Megfejtésül csak az igazgató válaszának befejező részét kell beküldeni, legkésőbb szeptember 4-ig, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 8. Pf. 53. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

MI A HIBÁJA?

– Báró úr, a színműve kiváló, tehetséges munka, nagy gyönyörűséggel olvastam. Függőleges 1 — vízszintes 5.

VÍZSZINTES

1. Fa, jószagú virágja van
15. Beszédhibája van
17. Ötlet — közkeletű idegen szóval
18. A fájdalom kiáltása
19. Szem — angolul
20. Úgy is mondhatnók, hogy relatíve
22. Két németalföldi festő viseli ezt a családnevet
25. Azonos mássalhangzók
26. Egy hindú eposz főhőse, királyfi
27. Japán világváros
29. D. S.
30. Régebben súroláshoz gyakran használatos volt
32. Német prepozíció
33. Színpadi mű fontos kelléke
36. Kellemes a fülnek
37. Világhírű francia filmszínésznő „beceneve"
38. A görög ábécé egyik betűje
39. Pusztítja — de fordítva
40. Például: valamilyen hangszeren játszik
42. Jolán — kissé előkelően írva
44. A francia köztársaság elnöke volt, az első világháború egyik „szervezője"
47. Dráma, zenében elbeszélve
49. Á. L. E.
50. Kisfiúnak való játék
51. A hatnál és nyolcnál között van
52. Amerikai vígjátékíró (nálunk is több darabját adták)
54. Gyermeke van
56. R-rel: ollós állat
60. Szopóka a pipaszár végén
62. . . . eumatik
63. Görög sziget a Jón-tengerben
68. Itt ül a masiniszta, ki a gőzöst igazítja
69. Hajdani amerikai bíró, nevét a „lincselés" szó őrzi
71. Csinált női név
72. D. Á. A.
73. P-vel bogártojás
74. Egy szoros neve a Keleti-Kárpátokban
75. A nagy ajándékozó
77. Méhek alkotta édesség
80. Vízzel, kefével tisztít
81. Illegálisan kereskedik

FÜGGŐLEGES

2. Sajnálatos közlekedési esemény
3. Paradicsomi férfinév
4. A Guineai Köztársaság székhelye
5. Athéni bölcs és államférfi
6. Rostand drámája
7. Mutatószócska
8. Öreg fa törzsében vannak
9. Tenger — angolul
10. Hatalmas futómadár
11. Kalandos regények népszerű írója
12. A Szentivánéji álom egyik szereplője
13. Azonos magánhangzók
14. Görög szobrász, leghíresebb műve a Diskobolos
16. Kettős mássalhangzó
21. A római birodalom egyik tartománya
23. Irodalmi színvonalú tanulmány
24. Atlétikában például a 800 és 1500 méter
28. Ha a folyó árad
31. A csecsemő ruhatárához tartozik
34. Azonos magánhangzók
35. Múlt században élt jeles festőművészünk
41. Az első árvízi hajós
43. Aki szép akar lenni, az utolsó cseppig megeszi
44. Becézett Pál
45. Indiai állam és kikötőváros
46. Győr német neve
48. A legkisebb folyóvíz visszafelé
50. Övé a világ!
51. Fejen van
53. E. S. U.
55. Köszönőszó
57. K. C.
58. Dicséretes tulajdonság
59. A gallium vegyjele
61. Az írásjelek közé tartozik
62. A vigyázatlan kisdiák
64. A bíróság a bűnöst
65. Török név
66. Ilyen hal van a szardíniásdobozban
67. Kb. száz nyelvből álló ázsiai nyelvcsalád
70. Nagyhírű musical címe (haj — angolul)
74. Autómárka
76. Az 54. vízszintes, ékezettel
78. Alkotás
79. Mássalhangzó fonet.

„SZABÁLY ÉS KIVÉTEL"

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ez éppen kivétel ama szabály alól, hogy minden szabály alól van kivétel."

```
ezéppenkivételama
 stá langaléta is
halzsir as vigyáz
olaszország mokka
gupi tárogató  ob
yg tc t lyell alá
mák szopó t oip l
itoka re hangsuly
nepala tea vizsla
dromedár no am ol
e ra  rodosz anyo
nessus griz riedl
szózat ri tarlo
ze utonállo  inga
arat pudli isa ők
bögre l  ária uto
ályalolvankivétel
```

100—100 forintot nyertek sorsolással:

Domján Gyuláné, Szolnok. Rezeda u. 10.

Neducza Szvetiszláv, Királyhegyes, Ált. isk.

Fodor Zsuzsanna, Bpest XIV., Törökőr u. 66.

1.

Pécsett nemcsak kesztyűt, hanem
bőrruhát is gyártunk eztán!
A huligán bőrbe kötve
ettől huligánabb lesz tán...

Ha nem fér a bőrébe, mert
sokat ivott a lőréből,
fogja magát s jókedvében
kiugrik majd a bőréből...

2.

Világító harisnyákat
hoznak idén forgalomba!
(Néhány kényes fényes rímet
zengek erről zord dalomba'...)

A találmány – festék, amely
megvilágítja a kelmét –
sajnos, csak a lábat teszi
világossá, nem az elmét...

Szilágyi György

* * * * * * * * * * * * * * * * *

ÚJGAZDAGÉK

– Tudod, mióta a férjem lángossütéssel foglalkozik, ezzel a kanállal eszünk...

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Telefon: 335-718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. – Árusítja a Magyar Posta – Készült a Zrínyi Nyomdában, 72.2337/2-35 – Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. – Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. – Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

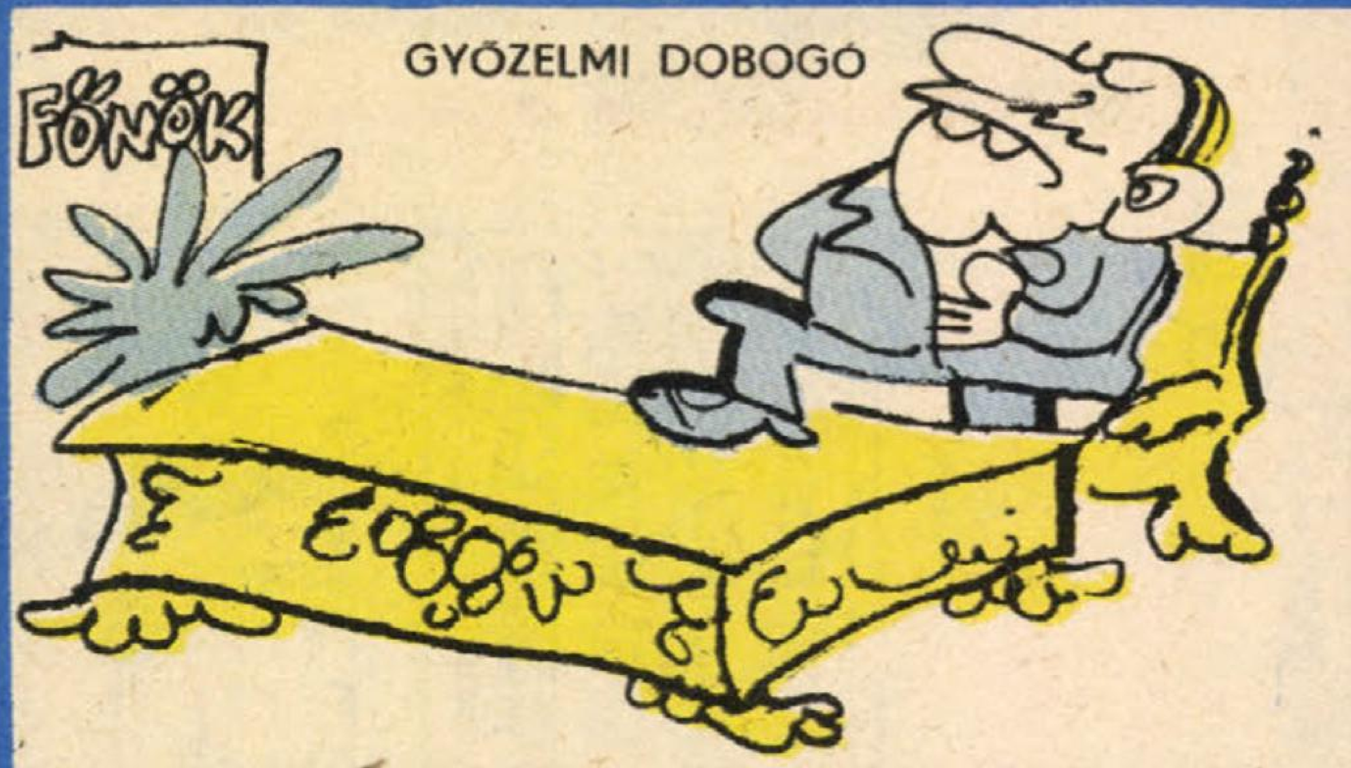
INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

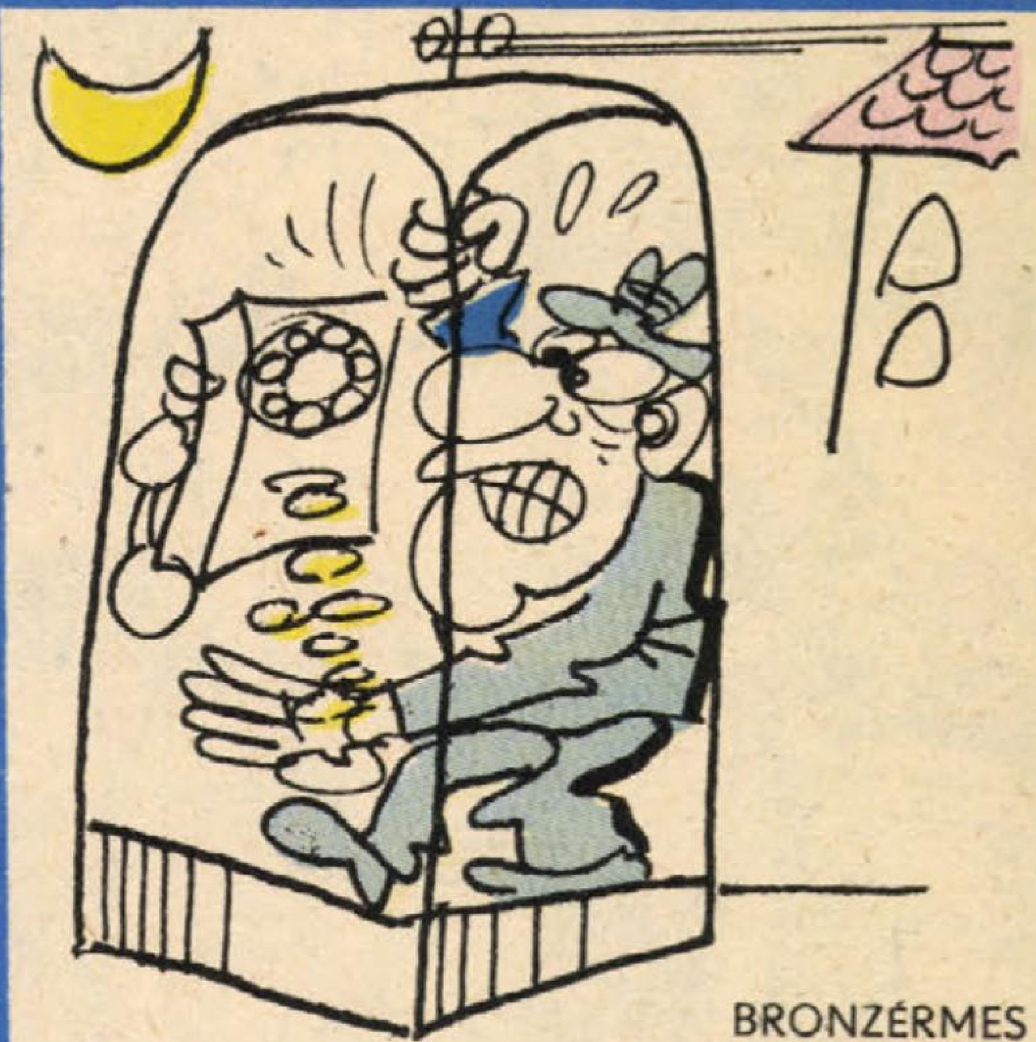

PESTI OLIMPIA

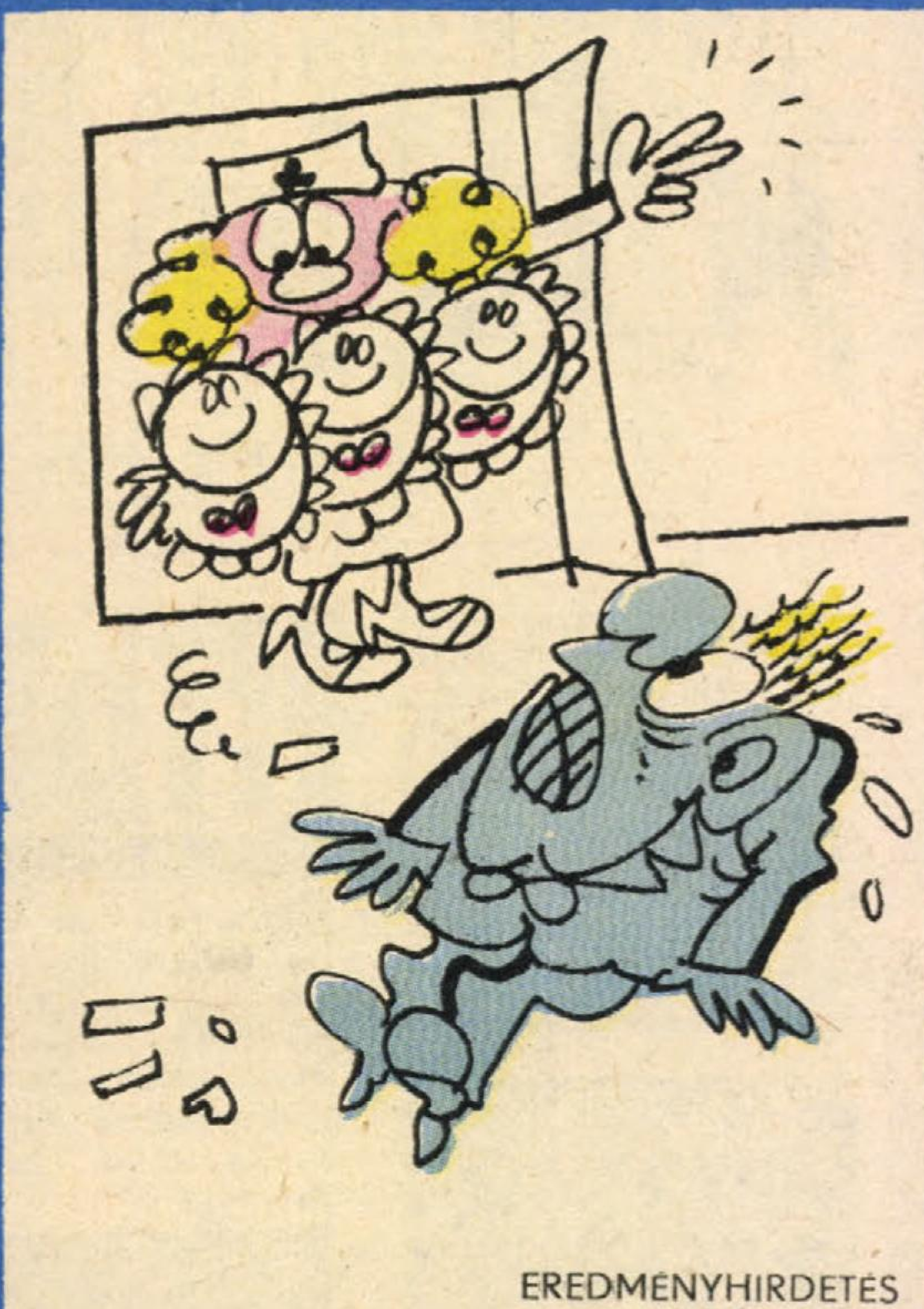
Fülöp György rajzai

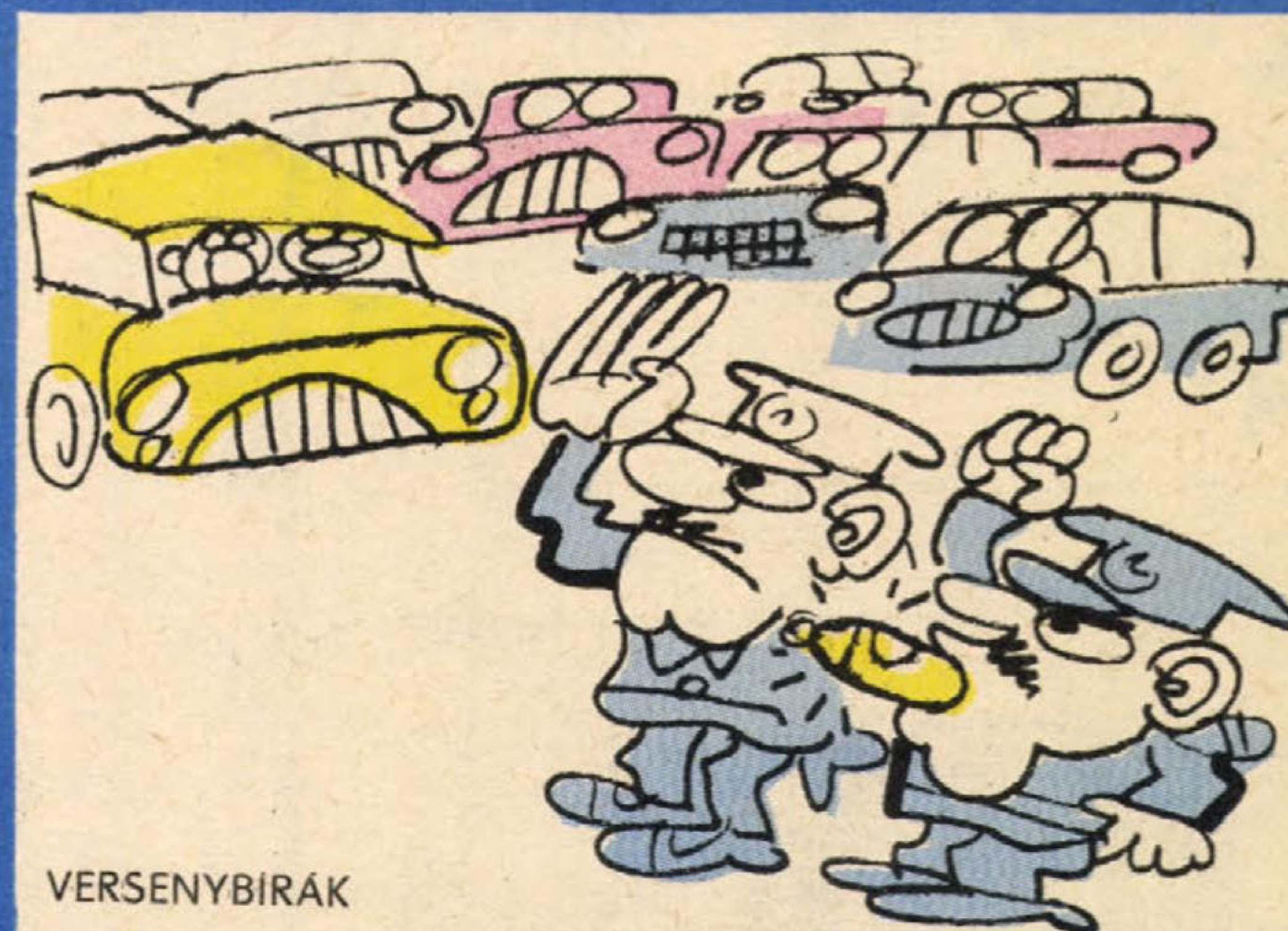

GYŐZELMI DOBOGÓ

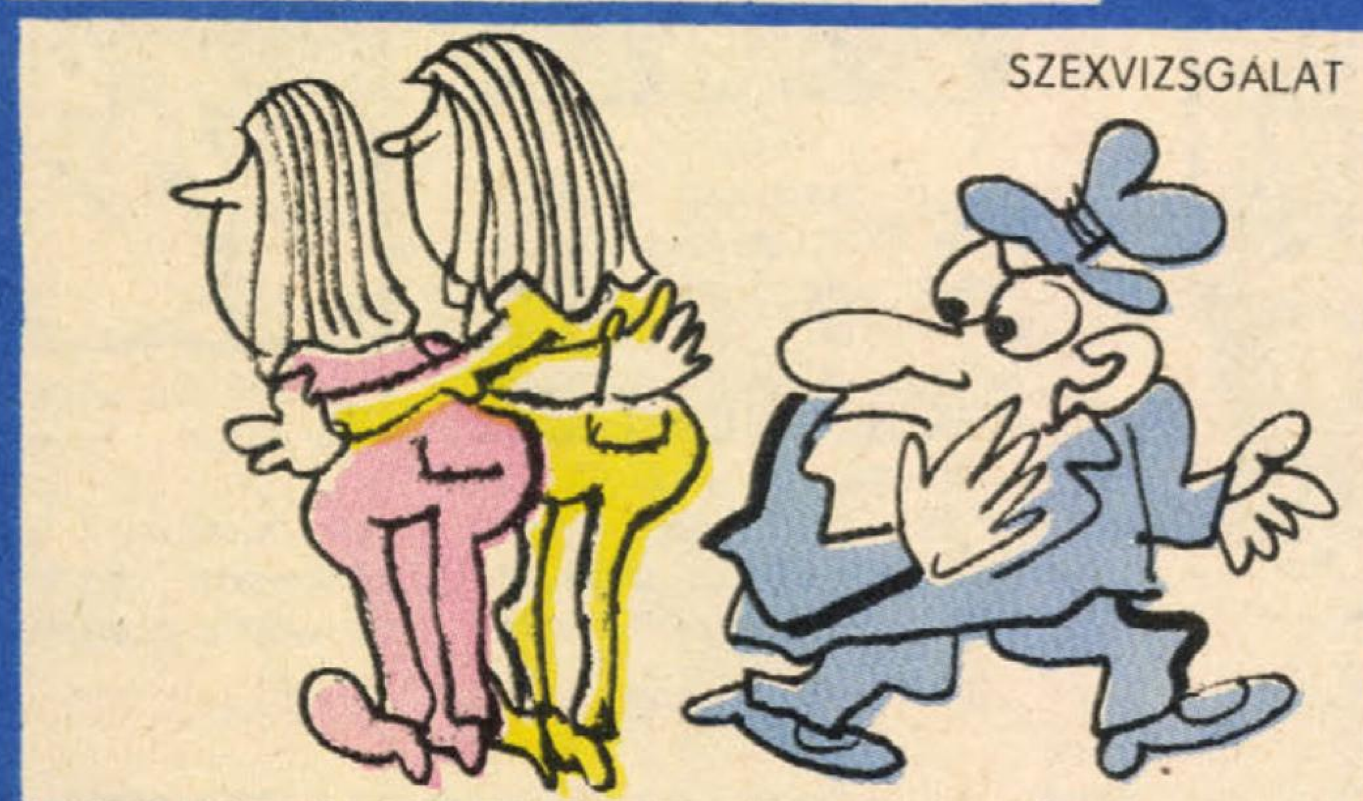
BRONZÉRMES

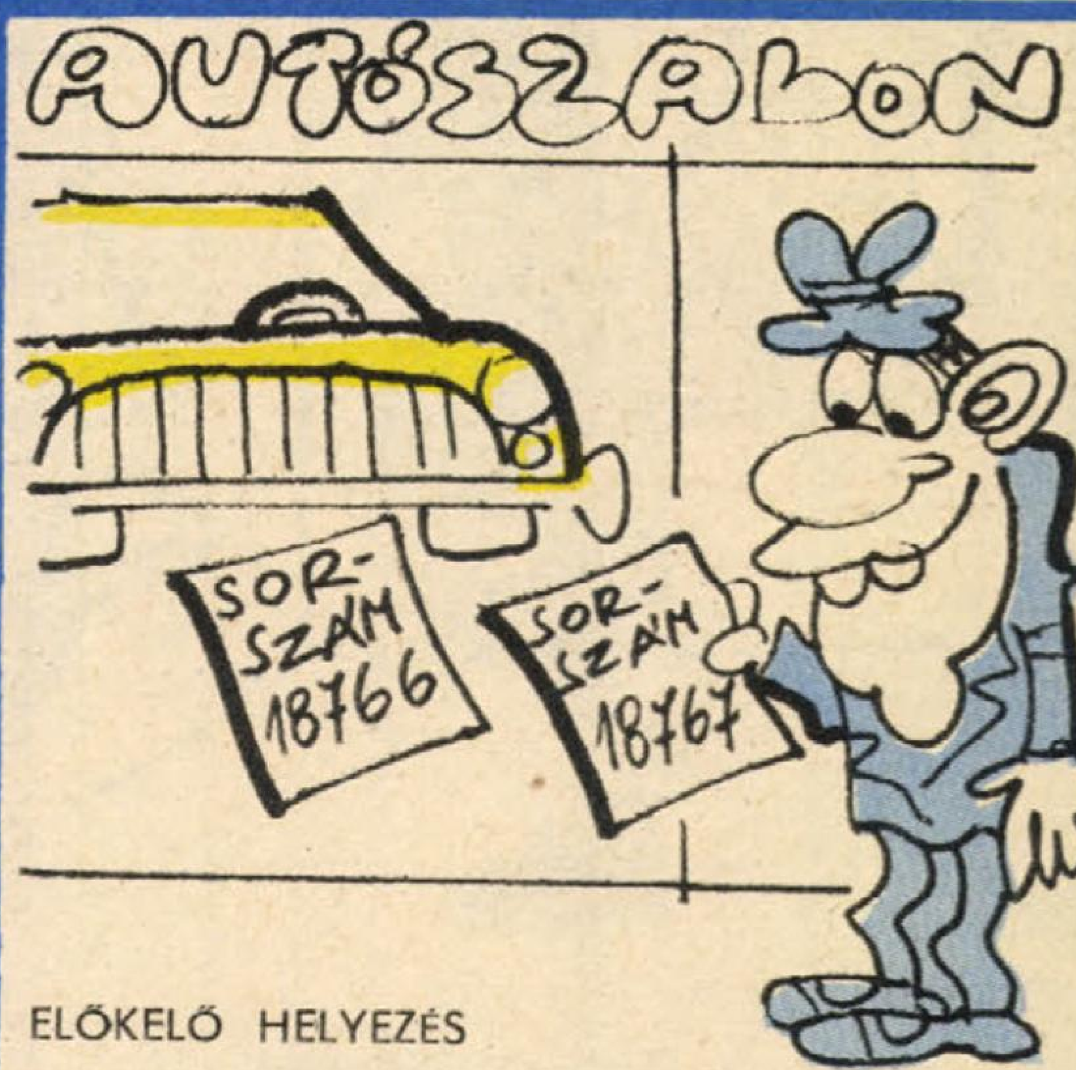
EREDMÉNYHIRDETÉS

VERSENYBÍRÁK

SZEXVIZSGÁLAT

ELŐKELŐ HELYEZÉS

ÖTKARIKA

VILÁGCSÚCS

SZEXVIZSGÁN

– Kisasszony, ön nő...

Ünnepség. Jön a szónok,
ki bajnoka a szónak,
beszéde százoldalas,
s a hallgatóság falaz,
a vállas Csurgó mögött
sikamlós pletyka járja,
Berec árnyékában meg
halkan csattog a kártya.
A szónok szónokol még.
„Vasárnap győz a Honvéd!"
– szól Nagy a szónok mögött,
majd úgy tesz, hogy csak
nyögött...

Vége. Mindet jóleső,
békés érzés járja át,
hisz szónok s hallgatóság
jól kibeszélte magát!

Donkó László

KŐRENGETEGBEN

– Itt van még egy kis friss levegő...

HA EZ ÍGY MEGY TOVÁBB

tribün

Gerd Müller, a nyugatnémet válogatott gólzsákja, felszedett egy-két kiló felesleget a nyári szabadság során. „Rémes — zihálta az első edzés után. — Ez ellen tenni kell valamit. A hátvéd egy lépéssel előttem futott, de a pocakom máris lesen volt."

Az ausztrál bajnok FC Croatia játékjogát egy évre felfüggesztették. A klub hölgyszurkolói ugyanis a döntő mérkőzés során benyomultak a játéktérre és alulról jövő bírálattal illették a játékvezetőt. „Tűsarokkal verték a fejemet, uram — siránkozott a szerencsétlen sípos ember. — Képzelje, tűsarokkal!" Mit lehet tenni, ha Ausztráliába még nem jutott el a parafatalp divatja?

Az AS Roma vezetősége bejelentette, hogy az új szezonban nem kívánnak esti mérkőzéseket rendezni. Az újságírók megkérdezték: vajon nappal nagyobb közönségre számíthatnak-e? „Azt még nem tudjuk — volt a válasz. — A villanyszámlát mindenesetre megspóroljuk."

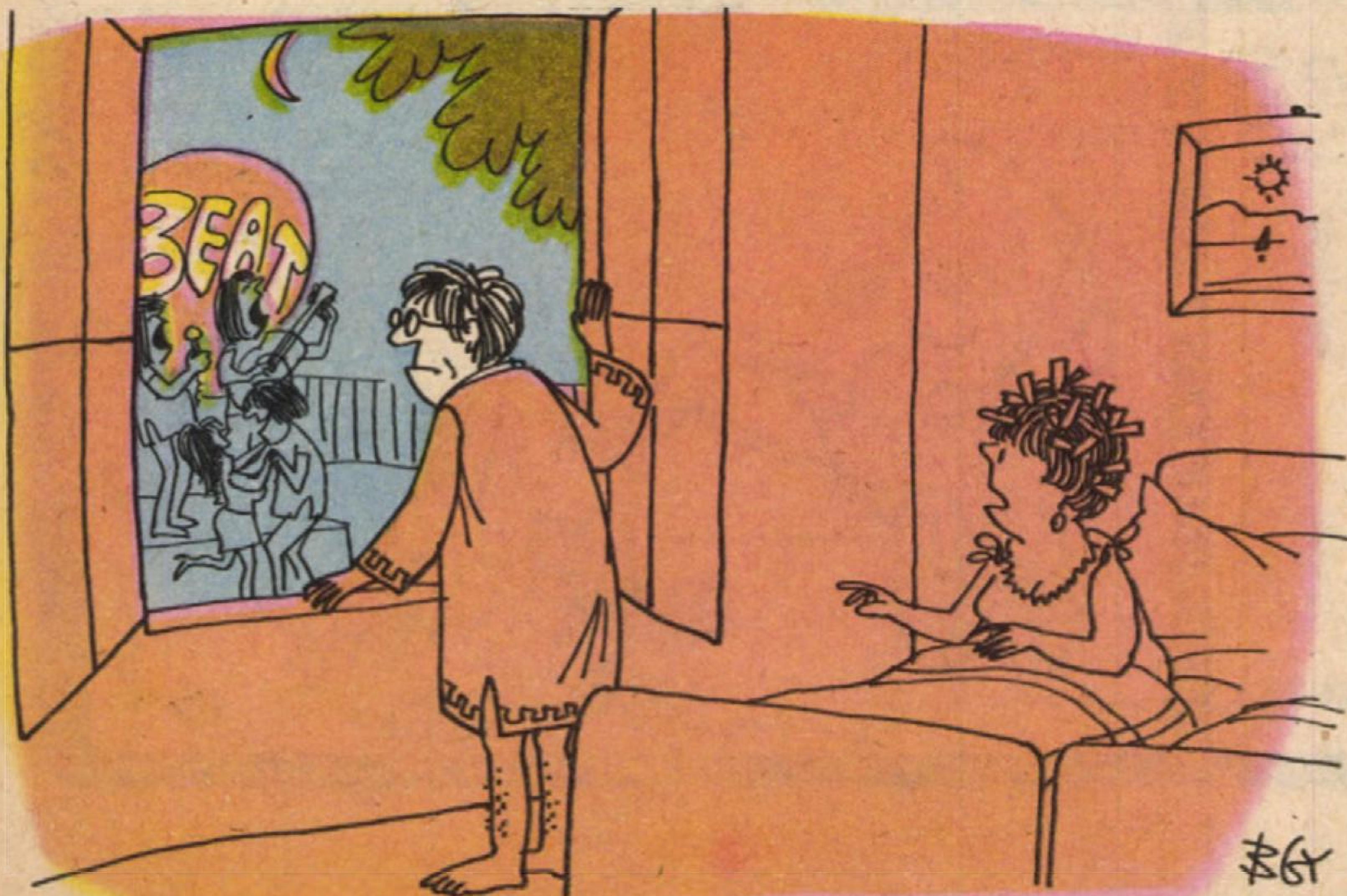

George Best, az angol labdarúgás elsőszámú fenegyereke keservesen panaszkodott. „Csapnivaló memóriája van az edzőmnek — mondta. — Ez az ember mindenre emlékszik!"

(p. p.)

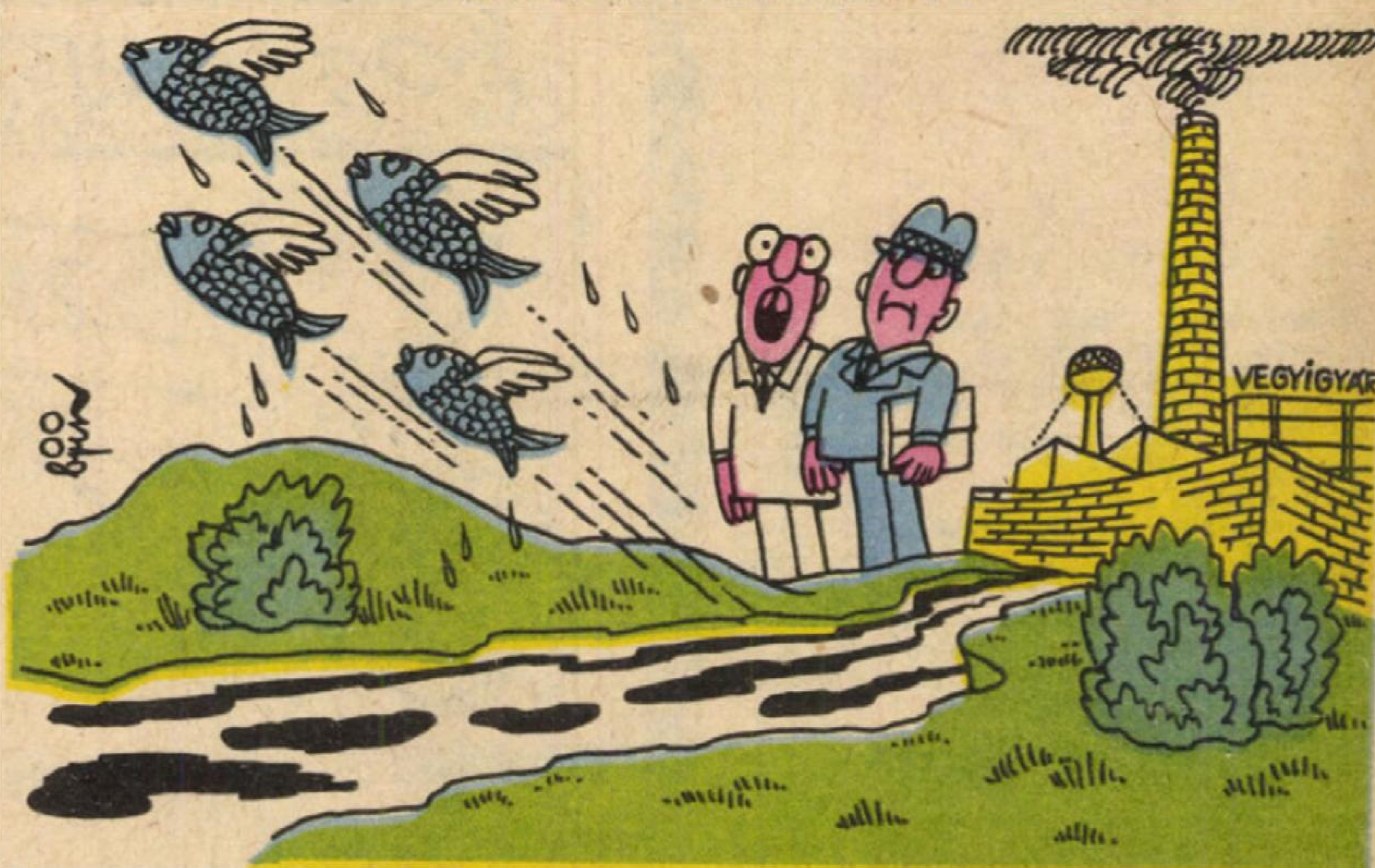

ÜDÜLŐBEN

– Fiam, még hányat nem alszunk a hazautazásig?

KEDVEZŐTLEN ÉLETFELTÉTELEK

– Úgy látszik, megpróbálnak egy tiszta, nem szennyezett patakot találni...